לא נכנע!

היהדות החרדית במערכה נגד גזירת הגיוס

מרן המשגיח הגה"צ רבי דן סגל שליט"א בהתבטאות חריפה נגד חוק הגיוס המתגבש:

"כל בחור יקר מכל יקר, אין להאמין להסכמות בזה, לא מיניה ולא מקצתיה. זה לא כך, ולא יכול להיות כך. לא יסכימו לדבר כזה שיסגור הכל"

הדברים המלאים - עמוד 5

לבקשת מרן ראש הישיבה חכם משה צדקה שליט"א:

גדולי וצדיקי הדור שליט"א ב'אסיפת חירום היסטורית' לנוכח גזירת הגיוס הנוראה והחוק העלול להמיט אסון ח"ו על היהדות בארה"ק

זעקת יהדות ספרד מול הגזירה הנוראה | גדולי וצדיקי הדור בכינוס היסטורי ודרמטי נגד חוק הגיוס | משאות חוצבי להבות על חובת השעה | פרקי תפילה | ההחלטה על עצרת הרבבות ביום שלישי הקרוב י"ז טבת בשעה 6:00 בערב, בעיה"ק ירושלים | הדים נרחבים לכינוס בכל רחבי העולם היהודי

התאריך: יום ראשון בערב אור לט' טבת השעה: 8:45 המיקום: אולמי ויז'ניץ ברחוב נחמיה בירושלים.

בזה אחר זה מגיעים למקום גדולי התורה והחסידות חכמי ורבני הדור ראשי עם קודש, ל"כינוס החירום" שנקרא על ידי מרן ראש הישיבה הגאון הגדול חכם משה צדקה שליט"א מנהיג יהדות ספרד, לאור גזירת הגיוס הנוראה המרחפת על הציבור החרדי, והחשש הנוראי מהעברת חוק אשר יפגע בראש ובראשונה בבני עדות המזרח, אשר לא כולם מגיעים עם רקע משפחתי איתן ותמיכה סביבתית מספקת.

את המתח באוויר היה ניתן לחתוך בסכין. לא בכל יום מתרחש כזה אירוע, כאשר בעת ובעונה אחת, תחת קורת גג אחת, באים ומתכנסים גדולי ומאורי הדור, גדולי המשפיעים, ראשי הישיבות, אשר יומם ולילה לא ישבתו מעבודת הקודש, ועתה כולם הטריחו את עצמם ונקבצו ובאו גם ממרחקים, למרות מזג האוויר הסוער, עקב מצב החירום בו מצויה היהדות החרדית בארץ הקודש בימים אלו.

מה נהדר היה המחזה לראות את גדולי הדור שנקבצו יחדיו, יושבים זה לצד זה ודנים על ענייני השעה, כאשר הכאב ניכר על פניהם אל מול המצב הגורלי והחמור, כאשר ספינת היהדות החרדית מטורפת בלב סערות הים, וכל יום שומעים על עוד ועוד חללים שנופלים רח"ל. וביותר כאשר רבבות נשמות מונחות על שולחן הניתוחים והדיונים, ורוצים חס וחלילה לחוק חוק קשה עם יעדים וסנקציות, במטרה להביא להפלת רבבות נשמות ישראל לצבא, לכור ההיתוך של הצבא.

להעניק כח במלחמה נגד גזירות השלטון

פתח את הכינוס הגאון רבי יוסף שמואלי שליט"א ראש כולל "נהר שלום" אשר השמיע את הזעקה מהשטח, כאשר המדינה פועלת בכל הכוחות לחלן ולכלות כל שם ושארית ח"ו, ומטרת הכינוס לתת כח ועוז לבני ישראל לעמוד בקשרי המלחמה ולקדש שם שמים בתעצומות נפש.

כמו כן הבהיר כי אחת המטרות המרכזיות של הכינוס, להשמיע קול ברור נגד כל כוונה להסכים חלילה על חוק לגיוס חרדים לצבא ההיתוך. אם

>>> **המשך בעמוד הבא**

בראשות גדולי וצדיקי הדור שליט"א ובהשתתפות רבבות אלפי ישראל:

היערכות שיא לקראת עצרת הענק שתתקיים ביום שלישי הקרוב בעיר ירושלים בשעה 6 בערב - לזעוק ולמחות נגד גזירת הגיוס

תכונת שיא בכל ריכוזי היהדות החרדית בארץ הקודש לקראת עצרת הרבבות שתתקיים ביום שלישי הבעל"ט י"ז לחודש טבת ברחובה של עיה"ק ירושלים לאור קריאת מרנן ורבנן גדולי ישראל שליט"א.

כפי שכבר פורסם, באספת החירום ההיסטורית שהתקיימה ביום ראשון אור לח' טבת בהשתתפות גדולי וצדיקי הדור העלו חכמי ספרד ובראשם הגאונים הגדולים חכם משה צדקה שליט"א יחד עם רבי בן ציון מוצפי שליט"א ורבי בניהו שמואלי שליט"א את בקשתם מגדולי ישראל שליט"א לקיים עצרת רבבות ברחובה של עיר בכדי להשמיע את זעקת היהדות החרדית בכלל ויהדות ספרד בפרט נגד גזירת הגיוס ונגד כל נסיון של חוק שתהיה בו הסכמה לגיוס חרדים בכל צורה שהיא, כאשר בהתאם לכך הורו גדולי וצדיקי הדור על קיום עצרת הרבבות.

עקב כך החלו העסקנים החשובים בהכנות קדחתניות לקראת העצרת האדירה שתערך ביום שלישי הקרוב י"ז טבת בשעה 6:00 בערב, בעיה"ק ירושלים - אשר אליה יבואו רבבות רבבות החרדים לדבר ה' מכל הערים ברחבי הארץ בכדי להשמיע את זעקת היהדות החרדית בעת הזאת קבל עם ועולם.

הצוותים הלוגיסטיים פועלים בימים האחרונים מסביב לשעון בכדי להשלים את כלל ההכנות הנדרשות לקראת עצרת אדירה זו ולהכשיר את המתחמים הרלוונטיים לקליטת הרבבות, כולל ציוד מתאים, הגברה איכותית, במות רבנים, תאורה, סדרנים והסדרי תחבורה מכל רחבי הארץ בכדי לשנע את הרבבות מכל הערים השונות.

כבר עם הפרסום הראשוני על העצרת המתוכננת הדבר מביא להתעוררות רבתי בכל שדרות היהדות החרדית כאשר הסערה סביב חוק הגיוס הולכת וגוברת והציבור החרדי מתכונן להשתתף בהמוניו ולהשמיע את זעקת התורה במלוא עוצמתה ולהבהיר כלפי השלטונות כי אנו מוכנים למסירות נפש וכי לא נתפשר על נפש אחת מישראל.

המארגנים גם שוקדים על הכנת שלטים מתאימים אשר יבהירו קבל עם ועולם את המסר החד והברור של הציבור החרדי בראשות גדולי וצדיקי הדור שליט"א מכל החוגים והעדות, כי אין שום מקום לפשרות וכי מדובר במלחמת דת לכל דבר ועניין ונלחם על כך במסירות נפש ונעמוד לימין כלל צעירי הציבור החרדי בכל מקרה אשר חלילה יירדפו על ידי פורקי העול.

דבר הכינוס הרבנים ועצרת הרבבות תופסים כותרות ראשיות בכלי התקשורת השונים העוקבים בדריכות אחר צעדי המחאה העוצמתיים של היהדות החרדית אל מול הצעדים הדורסניים של השלטונות ברדיפה אחר בני הציבור החרדי, כאשר כולם דרוכים לקראת המעמד האדיר אשר בטח ישאיר את חותמו לקראת הצעדים הבאים בעניין גזירת הגיוס ומאמצי החקיקה השונים.

בעצרת הרבבות ישמיעו שוב את העמדה הברורה של היהדות החרדית המבקשת להחזיר את ההסדר של תורתו אומנתו כפי שהיה כל השנים כאשר כל צעיר חרדי היה מקבל דיחוי משירות צבאי ללא כל מכסות ויעדים.

בימים אלו אף מתפרסמים מודעות ענק בכל הריכוזים החרדיים לקראת עצרת הרבבות אשר תהווה מפנה היסטורי ודרמטי במאבק נגד גזירת הגיוס.

<<< **המשך מעמוד קודם**

בתמיכה ישירה ואם בשתיקה רועמת, כאשר התוצאות עלולות להיות קשות ונוראיות.

ח"ו שיאמרו שהחכמים הסכימו בעד חוק של פשרות

בחרדת קודש נשמעו דבריו של הגאון הגדול רבי בן ציון מוצפי שליט"א בדבריו הביא את דברי הזוהר הקדוש על הפסוק "ויאבק... עד עלות שחר" שהכוונה היא על הדור האחרון, כאשר תקום מלכות הרשעה שתגזור גזירות על עם ישראל ובפרט על לומדי התורה, ויעקב אבינו כבר התפלל על זה שלא תעלה בידם ח"ו.

אנו כבר בעיצומו של הקרב, של המלחמה, גזירת הגיוס כבר החלה, זה עניין של דיני נפשות, ואנחנו צריכים לעמוד על המשמר. המשפחות הספרדיות שאנו מכירים, יש ביניהם הרבה אנשים חלשים, והם אומרים - מדשתקי רבנן שמע מיניה דניחא להו, וח"ו שיאמרו שחכמי ישראל הסכימו בעד החוק הזה, בעד פשרות שכאלו. נגד יצר הרע אין דרך אחרת מלבד לגעור בו, כי רק כך ניתן להכניע אותו. אבל כשמדברים אליו בשפה רפה, הוא מצליח להתגבר חס וחלילה. ומכינוס זה תצא הזעקה והאמת לאור.

לבסוף הוסיף כי קשה עליו הדיבור, ופרץ בבכי מר על המצב הקשה. דבריו שנאמרו בכאב הותירו רושם עמוק על כל הנוכחים.

הערכים של היהדות קדושים יותר מהחיים עצמם

משא קודש מיוחד ויסודי נשמע מפי כ"ק מרן אדמו"ר מסלאנים שליט"א אשר הבהיר כי מדובר באחת המערכות הגדולות ביותר שהיו במהלך שנות המאבק בין היהדות החרדית לבין הממשלה וראשיה המורדים בד' ובתורתו.

כל יהודי אומר בוקר וערב שמע ישראל, בכל לבבך, בכל נפשך, בכל מאודך. אפילו נוטל את נפשך. אנו חייבים לדעת כי הערכים של היהדות חזקים וחשובים יותר מעצם החיים.

בדבריו הרחיב על סכנת הפשרות, ושלא יתכן כלל שאנו נשלח את בנינו לצבא, תחת מרות מפקדים שחיים כמו גויי., בלי אמונה, בלי שבת, בלי שמירה מעריות. וכי שייך בכלל לסמוך עליהם, הרי אפילו מרצים שמדברים על יהדות הם לא מוכנים להכניס לצבא, שמא אחד יחליט לחזור בתשובה. וכי הם אלו שישמרו על הבנים שלנו?! אי אפשר להאמין להם כלום, פיהם דיבר שווא וימינם ימין שקר. הרי ידוע על מפקד אחד אצלם שהעז לומר לחיילים לפני הקרב את הפסוק 'שמע ישראל' וזרקו אותו מהצבא.

רבינו היעב"ץ מביא, שבזמן הגזירות בספרד היו יהודים שלקחו את נשותיהם ובניהם והלכו למוקד עם כלי זמר למסור את נפשם על קידוש ה'. כך חינכו אותנו תמיד, זו הדרך של כלל ישראל אלפי שנים.

אסור להסכים לפשרות! העצה היחידה היא לומר להם: לא!

בדבריו השמיע את זעקת היהדות החרדית נגד כל פשרה, נגד הסכמה למכסות או יעדים - שום דבר! העצה היחידה היא להגיד לשלטון, לא!

היו שלושה יהודים, חנניה מישאל ועזריה, נבוכדנצר מלך העולם גזר עליהם להשתחוות לצלם, אמרו לו אם למסים - מלכא את, ואם לעבודה זרה - הרי שאתה והכלב שווים. הם לא פחדו, גם אם יזרקו אותם לכבשן האש, ולמרות שלא ידעו שינצלו.

גם אם זה כרוך במחיר של מסירות נפש, אנחנו נמסור את נפשנו ונפש בנינו ולא נתגייס לצבא. אנו לא מפחדים לא מהכנסת, לא מהממשלה, לא מהמשטרה, לא מבתי המשפט והבג"צ המושחתים. לא ממעצרים, לא מהכלא, לא מהשוטרים שבאים להוציא בחורים חולים ממיטתם, או בחור שנמצא באמצע ימי השבעה על אביו אוזקים אותו באזיקים. והכל במטרה לעקור את התורה.

אנחנו נשמור על מסורת אבותינו, רק בזכות מסירות נפש הם נשארו יהודים, ואנו נמשיך בדרכם. לצערנו יש שרוצים לעשות פשרות, צריך לדעת כי על נשמה לא מתפשרים.

איך אפשר לשתוק מול דבר כזה?!

רגעי שיא נרשמו כאשר מרן ראש הישיבה הגאון הגדול חכם משה צדקה שליט"א אשר לבקשתו נקראה האסיפה החל את דבריו

מתוך דברי כ"ק מרן אדמו"ר מסלאנים שליט"א

"מוטב שתלך לחזית ותחטוף כדור בראש"

"בתחילת קום המדינה, הייתה גזירה של גיוס בנות, ולאחר שגדולי ישראל פסקו שזה ביהרג ולא יעובר, הם נכנעו, אבל התעקשו שילכו לשירות לאומי ולעבוד במשרדים של הצבא. התקיימה אז אסיפה של עסקנים בעניין והיו שאמרו כי אין ברירה ולא ניתן להילחם מול מדינה ועלינו להסכים לפשרה הזאת".

"באותה אסיפה נעמד מי שהיה לימים כ"ק הרבי מסלונים זצוק"ל ואמר: יש לי עכשיו בת שהיא בגיל גיוס, אם ירצו לקחת אותה בכח ויתנו לי את הברירה במה לבחור, לשלוח אותה לחזית או למשרדים, אני יבחר לשלוח אותה לחזית! כי שם יש סיכוי שבטעות כדור האויב יפגע בה, אולם אם תלך לעבוד במשרדים הרי היא תרד מדרך היהדות! כל הנאספים במקום השתתקו וקבלו את הדברים. והצעת הפשרה ירדה מעל הפרק!"

החלטות האסיפה

א. הן נודע בשער בת רבים, גזירת הגיוס הנוראה המרחפת על ציבור שומרי התורה ומצות בארה"ק, ובפרט באה אלינו זעקת אחינו בני עדות המזרח, הנרדפים ביותר על ידי השלטונות, מתוך מטרה לכופם חס וחלילה להתגייס לצבא, לזאת הננו מוחים נמרצות נגד רדיפת הדת על ידי השלטון אשר הכריז מלחמה נגד שומרי התורה והמצוות בארץ הקודש, מתוך מטרה לעקור כל זיק של יהדות מליבות בני ישראל ח"ו.

ב. הן פשוט וברור וכפי שכבר קבעו כל גדולי ישראל כי איסור חמור על כל יהודי חרדי באשר הוא, להתגייס לצבא כולל המסלולים הנקראים "חרדיים" אשר סופן חורבן והרס היהדות, וכן למסלולים ההרסניים המנסים לשווקם באיצטלאות שונות כמו "החשמונאים" "קודקוד" ו"מעלות צור" וכל שום וחניכא דאית להו אשר כל באיה לא ישובון, וכן פשוט וברור שאסור להתגייס לשום מסגרת שלטונית כמו שירות אזרחי, וכפי שפסקו גדולי ומאורי הדור זי"ע.

ג. על שמועה נוראה תתחלחל ותחרד כל נפש מהחרדים לדבר ה', אשר בימים אלו יושבים משנאי ה' במזימה לחוקק חוק גיוס הכולל יעדים ומכסות וסנקציות על בני הציבור החרדי, שמשמעותו מסירת אלפים מהחרדים לדבר ה' לצבא, ויש לדאוג על עתידו של כל יחיד ויחיד, ופשוט וברור שאסור להסכים לזה, וכל עוד ויש בחוק הסכמה בכל צורה שהיא לגיוס חרדים לצבא הרי שאסור לתמוך בחוק זה בין במישרין ובין בעקיפין על ידי הימנעות בעת הצבעה וכדו'.

ה. וזאת למודעי, גם אם היה נכון שיש צד כי באמצעות חוק זה יצילו הרבה מבני הישיבות מלהתגייס לצבא, הרי כבר נפסק להלכה כי אין דוחין נפש מפני נפש, והדבר אסור בתכלית, גם הוכח כבר שרק עמידה נחרצת ללא שום פשרה היא העצה היחידה להינצל מגזירות השלטון.

ה. ואנו קוראים בזאת לכל צעירי היהדות החרדית אשר נבחרו לעמוד בחזית המערכה - חזקו ואמצו - אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי ה' עמכם - המשיכו לקדש שם שמים בגאון ובעוז, והננו מכריזים כי היהדות החרדית תעמוד לימין כל בחור או אברך אשר ייעצר על ידי השלטונות בשל עמידתו האיתנה לא להילכד במצודתם, לרוממם ולהעלותם על נס.

ו. לאור הימים הגורליים בהם אנו נמצאים, כאשר חרב חדה מונפת על היהדות החרדית, בכל עתידה וצביונה, קבענו להתאסף יחד רבבות אלפי ישראל ברחובה של עיר הקודש, ביום השלישי - י"ז לחודש טבת, להשמיע קבל עם ועולם את דעת התורה הקדושה וההתנגדות הנחרצת של היהדות החרדית לכל מתווה וחוק של גיוס חרדים באשר הוא.

מאחורי הקלעים - הסיבה לדחיית עצרת הרבבות ביממה אחת

בימים האחרונים עלו ראשי ישיבות ומשגיחים, בפרט של הישיבות החסידיות אל כ"ק האדמו"ים שליט"א וביקשו לדחות את קיום עצרת הרבבות שתוכננה בתחילה להתקיים ביום שני הקרוב, ליום שלישי י"ז טבת, כאשר בליל זה נוהגים בהרבה קהילות חסידיות לא לקיים לימודים בשל "ניטל" ולכן מן הראוי לקיים את העצרת בלילה זה למנוע ביטול תורה. לאור כך החליטו גדולי הדור כי העצרת תתקיים ביום שלישי הבעל"ט י"ז טבת בה כאמור ישתתפו רבבות חרדים לדבר ה', רבנן ותלמידיהון, וכלל תלמידי הישיבות הקדושות אשר הם נמצאים בחזית המערכה.

המרטיטים: כל יציאת מצרים היתה על מנת לקבל את התורה, רק זה נקרא ישראל. והמדינה שהיא נגד התורה אין לה זכות לעשות שימוש בשם 'ישראל'. הם רוצים לעקור את התורה, להשכיחם תורתך, עם ישראל זה רק אנשי התורה.

הגיוס לצבא הוא ביהרג ואל יעבור, מדובר בצבא שהוא נגד התורה הקדושה. הרי הלכה מפורשת ופשוטה שחייב אדם לתת את כל ממונו לא לעבור על לאו אחד שבתורה, וודאי וודאי שאנו צריכים למסור נפש לא להיכנס למקום כזה של פריצות ותועבות. אין לנו חלק בהם.

איך אפשר לשתוק כאשר הם מזלזלים בכבוד התורה. חייבים להשמיע זעקה גדולה. לא לתת להם דריסת רגל בשום פנים ואופן, ויש להילחם על כך במסירות נפש.

בדבריו הכריז כי אין שום פשרות, ומול הגזירה עלינו להתאמץ ולתגבר ולעמוד בניסיון, לומר להם מה אתם רוצים מאתנו, ואז ה' יהיה בעזרינו. בדבריו אף קרא שיש לארגן עוד ועוד עצרות וכינוסים, להשמיע שוב ושוב את הזעקה הנוראה מול הגזירה האיומה.

המשמעות של פשרה היא הענקת הניצחון לאויב

רגעי הוד נרשמו עת פתח הגה"צ פאר הדור רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א בדבריו הבהירים: **צריך לשמור שלא יהיו פשרות, פשרה - משמעותו מסירת חצי הניצחון לשונא, אשר בהמשך נהיה מזה ניצחון שלם. צריך לשמור מאוד לא לשמוע לסברא הזאת של פשרות. ורק צריך להתחזק באמונה ובטחון, ואז ננצח בעזר השי"ת.**

זקן חכמי ספרד הגאון הגדול רבי יעקב תופיק שליט"א רבי העיר ביתר גם הוא השמיע דברים נחרצים נגד השלטונות שרודפים את לומדי התורה. רגעים מרגשים כאשר הגאון המקובל רבי

בניהו שמואלי שליט"א החל באמירת פרק שיר המעלות ממעמקים, כאשר גדולי התורה קמים על רגליהם ועומדים בתפילה ותחינה למען הצלת כלל ישראל מהגזירה הנוראה.

לקראת סיום הכינוס ביקשו הגאונים הגדולים חכם משה צדקה שליט"א יחד עם רבי בן ציון מוצפי שליט"א לקיים עצרת גדולה לעורר את הציבור אל מול המצב החמור, ואכן התקבלה ההחלטה על ידי גדולי וצדיקי הדור שליט"א על קיום של עצרת רבבות ביום שלישי הקרוב בשעה 6:00 בערב, בעיה"ק ירושלים.

החלטות האסיפה

בסיום האסיפה השמיע הגה"צ רבי חיים אהרון מונדרר שליט"א מקוסוב מגדולי הרבנים בעיר בית שמש את החלטות הכינוס כפי שהתקבלו בהסכמת גדולי ומאורי הדור שליט"א בכינוס החירום ההיסטורי.

דבר הכינוס מעורר הדים נרחבים במסגרת המאבק של כלל הציבור החרדי אל מול גזירת הגיוס המחמירה, כאשר בימים אלה נמשכים ההכנות להמשך צעדי המחאה והפעולות החשובות להבטיח את המשך פריחתו של עולם התורה והיהדות בארץ הקודש בסייעתא דשמיא.

באסיפה המכוננת השתתפו: הגאון הגדול רבי מאיר הייזלר שליט"א ר"י עמק התלמוד, הגאון הגדול רבי ציון בוארון שליט"א, כ"ק אדמו"ר הגה"צ רבי יוסף מאיר אלטמן שליט"א מחוג חת"ס, הגאון הגדול רבי שמואל טולידנו ר"י ברית יעקב, כ"ק האדמור מסאסוב שליט"א, הגאון רבי יוסף שמואלי ראש כולל נהר שלום, הגאון רבי אהרון בוארון ראש מוסדות זכות אבות, כ"ק אדמו"ר מזוועהיל שליט"א, הגאון הגדול רבי בן ציון מוצפי שליט"א, הגאון רבי יחזקאל מוצפי שליט"א, כ"ק אדמו"ר מפינסק קרלין שליט"א, הרה"צ המקובל רבי יצחק מאיר מורגנשטרן שליט"א, כ"ק אדמו"ר מלעלוב שליט"א, הגה"צ המקובל רבי גמליאל רבינוביץ שליט"א, מרן ראש הישיבה חכם משה צדקה שליט"א, כ"ק אדמו"ר מבוהוש שליט"א, הגה"צ המקובל רבי אברהם אביש צינוירט שליט"א, הגאון הגדול רבי יעקב תופיק שליט"א רב העיר ביתר, כ"ק אדמו"ר משבט הלוי שליט"א, המשפיע הרה"צ רבי צבי מאיר זילברברג שליט"א, כ"ק אדמו"ר מויזניץ בית שמש שליט"א, כ"ק אדמו"ר מביאלא בני ברק שליט"א, המשפיע הרה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א, כ"ק אדמו"ר מסקולען ירושלים שליט"א, זקן המקובלים רבי בניהו שמואלי שליט"א ראש ישיבת נהר שלום, כ"ק אדמו"ר מרחמסטריווקא שליט"א, הגה"צ פאר הדור רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א, כ"ק אדמו"ר מסלאנים שליט"א, כ"ק אדמור מטשערנאביל שליט"א, הגאון רבי יורם חדד שליט"א משגיח ישיבת כסא רחמים.

(השמות נכתבו לפי סדר הגעתם ואין מוקדם ומאוחר בתורה)

הייתי שם:

לא נוכל להשיב את פניהם ריקם

הייתי שם. ראיתי את החרדה העצומה על פניהם של גדולי וצדיקי הדור. אשר עזבו את הגמרא. את טרדות הציבור. טרחו ממרום גילם להגיע ולהשתתף לבקשת חכמי יהדות ספרד אשר נלחמים על נפשם ונפש צאצאיהם.

המקום הפך באחת לחטיבה של קדושה. כל כך הרבה תורה. חסידות. הנחלת המסורת. צרכי ציבור. שיחות חיזוק. נגלות התורה וחכמת הנסתר. הכל התנקז למקום אחד, לשעה אחת. למטרה נעלה וקריטית. אסיפת חירום להצלת כלל ישראל משמד.

גדולי הדור שליט"א אשר טרחו והגיעו למקום ביקשו דבר אחד. להשמיע את הזעקה. להבהיר בקול ברור את דעת התורה. והם ביקשו מאתנו לעזור להם להשמיע את הזעקה קבל עם ועולם.

גדולי הדור שליט"א פינו את סדר יומם בכדי לבקש מאתנו. תעזרו לנו להציל את כלל ישראל. הרעישו עולם ומלואו. קראו עצרה. התכנסו ברבבותיכם להשמיע את קול התורה, קול היהדות, באש קודש, ובאופן חד וברור.

מי יוכל להתעלם. לא נוכל לאטום אוזן כאשר התורה הקדושה מתחננת אלינו - עשו למעני. עשו למען הצלת התורה והיהדות.

לא נוכל להשיב את פני רבותינו ריקם. הם תמיד מוסרים נפש עבורנו, ומה הם מבקשים מאתנו, סך הכל שנפנה כמה שעות מסדר היום ונצא בשליחותם להשמיע את הזעקה. וכי נוכל לסרב?!

במעמד הרבבות ההיסטורי תושמע זעקת הנצח של עם הנצח. זעקה של אלפי שנות מסירות נפש לאורך כל שנות הגלות שאנו כבר בסיומה. זעקה והכרזה כי לא נטוש את הדרך עליה מסרו אבותינו ורבותינו את נפשם. נמשיך את המסורת. נמשיך את שלשלת הדורות. לא נוותר על אף יהודי. על אף נשמה.

כולנו. אנחנו וצאצאינו. נהיה שם. נהיה חלק מהציבור הקדוש. נקיים את בקשת גדולי וצדיקי הדור. יחד נעמיד את החומה הבצורה מול כלל הגזירות. יחד נכריז לבחורי ישראל כי כולנו איתם. כולנו למענם. לא נשאיר אותם להתמודד לבד במלחמה. הם מחכים בכיליון עיניים לחיזוק. לתמיכה. לא נשיב את פניהם ריקם.

ברבבותינו. אנחנו וצאצאינו. כולנו נהיה שם. נכריז ונזעק - זאת התורה לא תהא מוחלפת ולא תהא תורה אחרת!

האחדות תנצח

השמש שלחה ניצוצות אחרונים, אוספת את עצמה מאחורי ההר הגדול; החשיכה ירדה על שדה הקרב המדמם. הקטל היה נורא, מספר ההרוגים רב מספור, ודבר לא נותר משדה החיטה המרהיב שעמד שם בבוקר. החיילים היו שבורים ורצוצים; הקרב האחרון והמכריע על הגנת המולדת נכשל כישלון חרוץ. צבא האויב מכתר אותם כעת מכל עבר, וזהו רק עניין של ימים עד שהממלכה האהובה תיפול. דבר לא יישאר כפי שהיה; צבא האויב, על מפקדיו וחייליו, יתעמר בנכבשים ולא ישאיר זכר למסורת הייחודית והאהובה שלהם. הקץ נראה קרוב מתמיד.

מפקדי הפלוגות שנותרו בחיים התכנסו באוהל הפיקוד. האווירה הייתה רוויה בדכדוך ובייאוש; חידלון אינסופי ניכר על פניהם, וחלקם אף ניגבו דמעות סוררות בחשאי. המצב נראה אבוד, והשאלה היחידה שנותרה פתוחה הייתה מה יהיו תנאי הסכם הכניעה המביש עליו ייאלצו לחתום.

לפתע, הבחין אחד המפקדים בשניים מחבריו בדרג זוטר יחסית. השניים החליפו מבטים חטופים, והתנהגותם – שנראתה כבכי מאולץ ומעושה – עוררה את חשדו. המפקד, שהיה ידוע באינסטינקטים החדים שלו, החליט שלא להתעלם מתחושת הבטן, ולשים עליהם עין.

בסיום הישיבה התפזרו המפקדים איש איש לאוהלו, אך הוא החליט לעקוב אחריהם בחשאי. השניים התרחקו מהמחנה לעבר היער הגדול מדרום, בעוד המפקד שומר על מרחק ביטחון. לתדהמתו, לאחר שעה ארוכה של הליכה, ראה אותם פונים ישירות לעבר מחנה האויב. הוא לא האמין למראה עיניו: שני המפקדים שזה עתה ישבו באוהל הפיקוד התגלו כבוגדים שפלים.

כאב רותח וסמיך הכה בו גלים-גלים. הבגידה הייתה בלתי נסלחת, למעלה מכוח הסבל שלו. הוא הרגיש שנפשו מתפרקת לרסיסים, אך כמי שנחשב למפקד השקול ביותר בצבא, הוא הסדיר את נשימתו וחישב את צעדיו. הוא הבין שחזרה למחנה וגילוי הבגידה לא יועילו; התבוסה נראתה סופית, וסיפור המעשה רק ימוטט את המורל השפוף של מעט החיילים שנותרו. הוא החליט להישאר במקומו ולחכות לשובם כדי לשאול אותם שאלה אחת: למה?

לאחר שעה ארוכה הם נראו מגיעים מרחוק, מתנדנדים קלות, ככל הנראה לאחר ששתו לשוכרה בחגיגות הניצחון. המפקד יצא לפתע מאחורי העץ ונעמד מולם. הם נבהלו, וסומק עז הציף את פניהם. "תענו לי על שאלה אחת", אמר בקור, "למה?"

"תראה", אמר הכריזמטי שביניהם, "כבר בתחילת הקיץ היה ברור לאן הכף נוטה. צבא האויב גדול מאיתנו, נשקו משוכלל בהרבה, ולא היה לנו סיכוי לנצח. היה רווחי ומשתלם יותר לשתף פעולה. העברנו להם את כל האסטרטגיות שלנו". "הקרב הזה היה מכור מראש", הוסיף חברו בגיחוך קל.

"שוטים", הטיח בהם המפקד הנאמן בכאב, "שוטים ורשעים! כל ההפסד הצורב הזה הוא רק בגללכם. אינכם מבינים שהניצחון לא תלוי בכוח, בנשק או באסטרטגיה, **הניצחון תלוי בדבר אחד בלבד: אחדות הלוחמים.**

מול כוח לוחם מאוחד – שום דבר לא יכול לעמוד. צבאות קטנים ניצחו אימפריות אדירות רק בזכות היתרון הזה. אלמלא בגידתכם, מזמן היינו יושבים לבטח בארצנו. הבגידה שלכם היא זו שהעניקה לאויב את הניצחון על מגש של זהב".

***

לאורך אלפיים שנות גלות, היו חילוקי דעות בין חוגים שונים ביהדות. הדבר לגיטימי ומתבקש, אך תמיד עבר בריח תיכון אחד בין כל הזרמים בציבור החרדי: **כניעה מראש אינה באה בחשבון.** לאורך ההיסטוריה המפוארת בארץ הקודש היה ברור: כשנלחמים – נלחמים עד הסוף. כולם ידעו שאם נוותר היום, נאלץ לוותר מחר, ולכניעה אין סוף.

כדי לנצח במערכה הזו, אנו זקוקים לנשק הסודי שלנו: **אחדות הלוחמים.** ציבור מאוחד שנלחם, אין לצבא החזק ביותר יכולת להכניעו. זהו נשק החזק מכל כוח פיזי. אחדות הלוחמים היא הסיבה לניצחון בכל המערכות מול השלטון החילוני – מגיוס בנות בקום המדינה ועד המאבקים על חילולי שבת, ניתוחי מתים וחיטוטי שכבי.

ועל של עתה באנו – גזירת הגיוס

כבר מזמן שגזירת הגיוס אינה משהו ערטילאי ששומעים עליו רק בתקשורת ובעיתונים, היא הגיעה לפתחו של כל אחד מאיתנו, כל בן ישיבה שני נתון בסכנת מעצר, כל אברך מרגיש את הסנקציות. הסנקציות מכבידות את עולם על הישיבות הקדושות ואברכי הכוללים, שלטון הרשע פורק העול גמר אומר לצאת למלחמת חורמה בד' ובתורתו, והמצב מחמיר מיום ליום כשגזירות חדשות צצות חדשים לבקרים על ראשינו, ואנו אנה אנו באים.

מכל עבר נשמעת השאלה "מה עושים", האם יש פתרון למצב בלתי נתפס זה, שאזרח חרדי ב"מדינת היהודים" הוא אזרח סוג ד'?

כולם מבינים שהישועה לא תצמח מחוק גיוס דרקוני שנועד לחסל באגרסיביות רבה את עולם התורה כולו. הסנקציות הקשות יחולו על כלל בחורי הישיבות, גם אלו שהסדירו את מעמדם, ועליהם יבואו ביקורות פתע יסודיות ותכופות בתוך היכלי הישיבות. היעדים לא ימולאו במלואם והמצב יהיה גרוע שבעתיים, ראשי הישיבות יהפכו למוסרים גמורים והקטסטרופה תחגוג.

ולעיתים, בקצה המחנה, חולפת לה המחשבה שאולי אין ברירה, אין אלטרנטיבה אחרת ואנו חייבים להסכים לחוק הזה, הרע במיעוטו, ולא לצאת למלחמה לכאורה חסרת סיכוי נגד רשויות החוק במדינת ישראל, איך נלחם בידים חשופות מול הצבא והמשטרה, יאסרו אותנו ונינתן למשיסה בבתי הכלא הצבאיים. המצב יהיה גרוע יותר מכל חוק שיהיה. איך יכול ציבור גדול ככל שיהיה להילחם נגד רשויות אכיפת החוק?

התשובה נכתבה כבר בדם ליבם של אבותינו לוחמי מערכות היהדות בארץ הקודש מאז ומעולם —— **"אחדות הלוחמים".**

כוחנו באחדותנו. הדבר ברור ופשוט שאם לא יהיה מתוכנו אנשים שייכנעו מראש ללא תנאי, והציבור החרדי על כל חוגיו ומגזריו ילחם מלחמת קודש על ליבת נשמת האומה ניצחנו את הקרב עוד לפני שהחל, המדינה ועמה שלל רשויות אכיפת החוק יודעים זאת, וברגע שיזהו זאת אצלנו יתקפלו מאליהם ולא יהיו מעוניינים לגרור את כל מדינת ישראל לכאוס ואנדרלמוסיה שאין להם שום סיכוי לגבור עליו.

אנו עדים לראשיתו של התהליך הזה. אט אט חוזרת האחדות לכלל ישראל, עוד ועוד ציבורים חוברים יחדיו נגד מזימות השלטון, מי בארגוני סיוע, מי במחאות ועצרות המוניות, ומי במודעות רחוב ועוד. כל ניסיון מעצר של בחור ישיבה הופך מיד לזירת קרב, כאשר אלפים מכל גווני הקשת נזעקים למנוע את המעצר. המשטרה מגיעה בכוחות מתוגברים, אך לרוב ניצלים בחורי הישיבות בזכות האחדות המרשימה שניכרת באירועים אלו.

בפעולות ההצלה לא משתתפים דווקא כאלו השייכים לחוגים קיצונים יותר או פחות. מאז החלו המעצרים, רוב הציבור החרדי על שלל גווניו וחוגיו מבין את המצב ולוקח חלק במאבק על נשמת האומה.

אולם ניצחון מושלם וסופי על גזירת הגיוס הנוראה, יקרה רק כשנצליח לפתח אצלנו יותר ויותר את הנשק החזק מכל – אחדות הלוחמים. ככל שיצטרפו רבים למאבק הנחוש ללא פשרות וללא כניעות, לסלק מתוכנו כל בדל של פשרה, ייאוש וחידלון, הניצחון בידינו. המצב הנוכחי שיד השלטונות מכבידה את עולה עלינו מיום ליום נוצר אך ורק שאין הנשק הזה בידינו לגמרי, יש בציבור החרדי שנכנעו ללא תנאי והרימו ידים מראש וזה גופא מעניק רוח גבית לאויבינו לנסות לשבור אותנו ולגייס את טובי בנינו לצבא השמד.

המשטרה הצבאית מנסה לעצור עוד ועוד בחורים ובודקת כל העת את גבול הסיבולת של הציבור החרדי. היא התחילה בבחורים מהפריפריה וכו' ואט-אט מתקדמת אל תוככי המיינסטרים של עולם הישיבות, ואין פוצה פה ומצפצף.

אבל זאת צריכים אנו לדעת, יש ביכולתנו שיהיה לנו הנשק הכי חזק —— אחדות הלוחמים.

***

ידועה שאלתו של הרב מפוניבז' זצוק"ל על "על הניסים": מדוע מודים על "המלחמות"? ניסים וישועות אנו מבינים, אך מה יש להודות על המלחמות? ותירץ הרב שבזה אנו מודים על עצם המוכנות שיש בנו למלחמה. כשהיוונים הגיעו לעקור את התורה, לא היה מי שיתייצב מולם, עד שהחשמונאים הבודדים החליטו לצאת למלחמה חסרת סיכוי, והקב"ה עשה נס.

אנחנו נמצאים באותה סיטואציה. הציבור החרדי רוצה להילחם, אבל המתייוונים – אנשי הפוליטיקה, ואלו שמאחוריהם שיודעים היטב איזה אסון צפוי מהעברת החוק, שיכול לעבור רק בתמיכת הנציגים חרדים. נכנעו ללא קרב ובזה גופא מחלישים את כוחנו ומעניקים ניצחון לאויבינו אין לנו אלא להתפלל שתפקחנה עיניהם של כל מהרסי המערכה ומשתפי הפעולה.

וכשתפקחנה העיניים:

1. השלום והאחדות יחזרו למחוזותינו והיהדות החרדית תנהל מלחמה עניינית.
2. הציבור יתלכד סביב גדולי התורה למחאה עוצמתית ללא גמגומים פשרות וחנופות.
3. הסלקציה האכזרית תתבטל דין בחור ספרדי כדין אשכנזי, ללא אפליה.
4. הציבור יתלכד לחזק את העריקים שעומדים בחוד החנית של המערכה.

ובשורה התחתונה, בסייעתא דשמיא המדינה תיאלץ להתקפל מול עמידה עיקשת. שהרי אין סיכוי לעמוד נגד ציבור ענק ומאוחד הנלחם על נשמתו ואינו מוכן לוותר, אף לא על נפש אחת מישראל.

כוחנו באחדותינו!!!

החפץ חיים והאמרי אמת פוקדים את צבאם למלחמה מול פולין!

פעם אחת שאל החפץ חיים את האדמור בעל האמרי אמת מגור, אתה הנך בעל הבית על שבע ריבוא חסידים. התלך עמי למלחמה נגד פולין? והשיב לו הלוך אלך עמך. וכדרך שרי הצבא, פקד את צבאו למלחמה. שאף הוא עצמו לא היה לו כי אם חמש מאות איש בני הישיבה בראדין. אך דרך שרי הצבא לפקוד את צבאם טרם צאתם למלחמה, והוא יתברך אינו זקוק לעם רב לישועתו. יתכן שאולי לכן לא פנה לאדמור מבעלזא, ואלכסנדר, כי היה מספיק לו קבוצה לא גדולה, ולבסוף ארע שהממשלה הסכימה לדרישות היהודים בחלקם, ונסבב הדבר והחפץ חיים חזר בו.

וכל ימיו נצטער על הדבר שנתפתה לחלקלקות לשונם של השלטונות הפולניים, והיה סבור שאף על פי כן היה עליו לצאת למלחמה כנגדם, מפני גזירותיהם על קיומה של תורה. וגם היה סבור שאולי היה זוכה למות על קידוש ה', וכל ימיו הצטער על זה, ואילו היה יוצא למלחמה, וודאי היה מנצח, ושמו יתברך היה מתעלה ומתקדש על ידי זה, והבריאה כולה היתה מתעלה ומתרוממת עד שבזמנינו שוב לא היה העולם בשפלות כזאת, והיינו יושבים היום בסוכת עורו של לוויתן ואוכלים מבשרו, והנס היה גדול מהנס של חנוכה, שהיו רואים בדורותינו איך שהחפץ חיים וכמה בני תורה מישיבתו ניצחו במקלותיהם את אחת האומות החזקות מאומות העולם בימים ההם, פולין - רוסיה, ומכיוון שהוא יתברך לא רצה בזה, ורצה שהבריאה תעבור את קובעת כוס התרעלה הזאת, שמתוך כך נזכה לטובה השלמה, על כן סיבבו מן השמים, שיפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו, ויחזור בו.

(הרופא לשבורי לב להגאון רבי הלל זקס זצ"ל נכד החפץ חיים, פרשת מקץ תורה קלז עמוד תקנז)

שוועת רבותינו

זעקה וחרדה נוראה על נשמת האומה

מרנן זקני מאורי הדור, גדולי התורה וראשי הישיבות שליט"א, חברי מועצת גדולי התורה, בדברים נוקבים כנגד חוק הגיוס המוצע, שהינו מזימה לחיסול עולם התורה.

בתקופה האחרונה יצאו מספר מזקני מאורי הדור, מרנן ורבנן שליט"א אשר ישבו על פרטי הצעת חוק הגיוס שעולה בימים אלו בוועדת חוץ וביטחון, ולאחר שנזדעזעו מחומרת המזימה, יצאו בדברים כואבים ונוקבים מליבם השותת דם למול המזימה לחיסול עולם התורה.

מרן ראש הישיבה רבי מאיר צבי ברגמן שליט"א

בשבועות האחרונים פורסמו דבריו הכואבים והדואבים של אחד מזקני מאורי דורנו, מרן ראש הישיבה הגאון האדיר רבי מאיר צבי ברגמן שליט"א, ראש ישיבת רשב"י וחתנא דבי נשיאה של רבינו מרן האבי עזרי זצוק"ל, שאף מכהן כוותיק חברי מועצת גדולי התורה של דגל התורה, אשר זעק מנהמת ליבו בדמעות שליש על דבר החוק המוצע:

"איך בכלל מתחילים לחשוב על זה? אני לא מבין בכלל איך מתחילים לחשוב על זה? אני לא מבין, מה אנחנו, אנחנו בעלי בתים על התורה?

אנחנו מפחדים שלא יהיה כסף? הרי הקדוש ברוך הוא אומר: 'לי הכסף לי הזהב'. איך בכלל מתחילים לחשוב על זה? מה שייך ללכת על זה? מה שייך?

אני רוצה להגיד לכם, אי אפשר להסכים לדבר כזה. מי יכול להסכים לדבר כזה? **זה גם טיפשות וגם רשעות**. הם יכולים לעשות מה שהם רוצים, אבל אנחנו לא יכולים להסכים לזה. לא על **חמישים אחוז וגם לא על אחוז אחד**.

אנחנו צריכים לדאוג לקדוש ברוך הוא לפתרונות? אנחנו בעלים על התורה? יש בורא עולם, והרבה דרכים למקום.

איך אנחנו יכולים להסכים שחרדי ילך לצבא? מי שהולך לשם רק מידרדר ומידרדר עוד יותר. איזה מן שטויות דברים כאלה, אני לא מבין מי יכול לקחת על עצמו אחריות כזאת?

זה ממש להנחיל שקר את בנינו. אנחנו צועקים שזה שמד ושצריך למסור את הנפש על זה, ופתאום אנחנו תומכים בזה? זה צחוק מעצמנו וגם מהתורה. בעיניי, שבחור ילך לשם, אז זה כבר לקפוץ מהגג".

דבריו הכואבים של מרן ראש הישיבה שליט"א שפורסמו בחוצות, גרמו לזעזוע גדול בקרב שלומי אמוני ישראל לשמוע את נהמת ליבו הכואב של אחד מזקני גדולי ראשי הישיבות שליט"א שזכה לשמש במשך שנות דור את חמיו רבן של ישראל מרן הגרא"מ שך זצוק"ל.

כמו כן עדותו הנוקבת של מרן ראש הישיבה שליט"א, שחוזרת ונשנית בכל עת מצוא כפי ששמע מפי חמיו הגדול רבן של ישראל זצוק"ל, כי גזירת הגיוס הינה גזירת שמד ויש למסור את הנפש על כך, חזרה ונשנתה במשאותיו במהלך השנה האחרונה.

יש לציין כי עוגמת נפש גדולה שוררת בקרב שלומי אמוני ישראל, על כך שדעת תורה ברורה ונחרצת זו מפורסמת בחוצות במודעות רחוב, אך מושתקת בביטאוני הבית של המפלגה שמרן ראש הישיבה שליט"א נמנה על ותיק חברי המועצת שלה.

מרן המשגיח הגה"צ רבי דן סגל שליט"א

בימים אלו מתפרסמים דבריו הברורים של זקן המשגיחים מרן הגה"צ ר' דן סגל שליט"א, המתבטא באופן ברור וחד נגד כל הסכמה לשליחה לצבא ולו של בחור אחד.

השיחה התנהלה עם ראש ישיבה מפורסם באחת מהישיבות למתמודדים בארץ הקודש, שהחוק הקשה נוגע מאוד לתלמידיו ולעתיד ישיבתו:

השואל: המצב בתקופה הזאת שיש את הרשעים שרוצים לקחת את התקציבים לישיבות ויש בחורים שהם מתחילים לעצור, וזה מאוד מאוד עושה בלבול לאנשים.

ואז הרשעים אומרים שאם יתנו להם, יעשו חוק ש-50% ויתנו תקציבים...

יכול להיות שניתן לחלק מהבחורים ללכת לשם?

מרן המשגיח: **לא. כל בחור יקר מכל יקר.**

ואם מישהו אומר שיש עסקנים שמקדמים כזה דבר, מותר להאמין לו או שזה...?

מרן המשגיח: **לא. וודאי שלא.**

אסור להאמין שיש מישהו שמסכים לכזה דבר שיתנו 50%, ואז יחזירו את התקציבים, או יתנו דיחוי לחלק מהבחורים?

מרן המשגיח: **ואם יש מישהו כזה מה זה נוגע? מה זה מחייב?**

ומי שאומר כזה דבר על גדולים שיסכימו לחוקים שיתנו קצת ויחזירו את התקציבים לבני ישיבות בשביל שיתנו לקצת ללכת?

מרן המשגיח: **לא. לא מניה ולא מקצתיה.**

מה להגיד לתלמידים? אם מישהו אומר להם שגדולי ישראל יסכימו לכזה דבר מה איך צריך להגיד לו?

מרן המשגיח: **להסביר להם שזה לא כך, ולא יכול להיות כך, לא יסכימו לדבר כזה שיסגור את הכל!**

השם יתברך יעזור יהיה דברים משמיא.

אמן אמן.

אני יכול להגיד לתלמידים שדיברתי עם המשגיח, ולא יעלה על הדעת שגדולי ישראל יסכימו לכאלה דברים בשביל להחזיר את התקציבים, אפילו אם יגידו רק למראית עין שרק שחלק ילכו שלא יעלה על הדעת כזה דבר.

מרן המשגיח: **מה זה נקרא למראית עין?**

יש כאלה שאומרים שאולי יגידו שמסכימים לחלק ללכת, ובשביל זה יחזירו את התקציבים ואחר כך..

מרן המשגיח: **עדיין לא הגעתי לדרגת נביא, אני קרוב לזה קצת... אבל עדיין לא הגעתי לזה, אני יודע מה שיגידו לא יגידו?**

בהשקפה הטהורה יכול להיות כזה דבר?

מרן המשגיח: **בהשקפה וודאי שלא. אם ימצאו כאלה שיגידו..**

האם זה יפגום בהשקפה אם יגידו כזה דבר יפגום בדרך של התורה?

אני שואל אם הם מייצגים את ההשקפה של הבני תורה אם יגידו כזה דבר?

מרן המשגיח: **לא, זה לא דרך של תורה.**

מרן הגאון רבי אביעזר פילץ שליט"א ראש ישיבת תפרח

כמו כן ראש ישיבת תפרח מרן הגאון הגדול רבי אביעזר פילץ שליט"א - חבר מועצת גדולי התורה, שהינו אחד מוותיקי מרביצי התורה שבדורנו, אשר מזה שנות דור עומד בראשות ישיבת תושיה, וכאחד מחשובי מאורי התורה שבדור, יצא אף הוא בדברים כואבים ונוקבים על כך שיושבים וזוממים להעביר את מזימת חוק ביסמוט בלא ששומעים לדעת תורה, ואיש אינו מוכן לשמוע את דבריו בנושא כאוב זה.

"אני לא מבין את זה. אני עצמי לא מבין את זה. אנשים שרוצים להתווכח לא כל כך שמעו לי". ראש הישיבה הוסיף בכאב: **"אני לא יודע את הסברא למה לתמוך בחוק..."**

מרן הגר"ד כהן שליט"א ראש ישיבת חברון

כמו כן בתקופה האחרונה התפרסמו דבריו הכואבים של ראש ישיבת חברון - גבעת מרדכי מרן הגאון הגדול רבי דוד כהן שליט"א, חבר מועצת גדולי התורה, שאף הוא דיבר בכאב לב כנגד גזירת חוק הגיוס, שמטרתה הינה חילון היהדות החרדית, ושאין שום צד בעולם להעלות על הדעת לחוקק חוק שיסכים שבחור חרדי שומר תורה ומצוות ילך למקום שכזה.

וכך אמר הגר"ד כהן במשאו:

"המלחמה הנוראה שבה אנחנו נמצאים היום, במלחמה על קיום הישיבות, הנושא של גיוס בני הישיבות זה לא נושא של גיוס כמה חיילים צריכים, אם צריכים יותר או פחות חיילים, זו מלחמה שהיא מלחמת תרבות, המלחמה הזו היא מלחמה לחלן את כלל ישראל, לבטל תורה מכלל ישראל, זו מלחמה להוציא אותנו מהישיבות ולהכניס אותנו לחיים של חילוניות, ואנחנו נמצאים בחזיתות האלו.

"שלחו אלי איזה עשר שאלות מה שנוגע לענייני הגיוס, ומי שכן לומד ולא לומד, ומה כן לתרום ולא לתרום, וכל מיני שאלות שאני רואה שזה בא רק לבלבל מוחו של עולם.

רצו שאני אענה על השאלות, אמרתי דבר אחד, מי שיודע שכלל ישראל אין לו קיום ללא תורה, מי שיודע שתורה בכלל ישראל זה עולם הישיבות ואין תורה בלי עולם הישיבות, ומי שיודע שכל נפש מישראל זה עולם מלא, ומי שיודע שכל מי שפורש מעולם הישיבות מאבד את כל מעלתו הרוחנית, אז כל השאלות האלו הם לא שאלות, מי שיודע מה זה לא שואל שאלות, ומי שרוצה תשובות, אין לי תשובות בשבילו, אין פה מושג של **שאלות ותשובות**".

בהזדמנות אחרת אמר מרן ראש הישיבה הגר"ד כהן: "מבחינתנו אנחנו יודעים שללכת לצבא זה הפשט להתנתק לגמרי, לפרוק כל תורה ומצוות.

גם אם נניח שבחור שלא לומד אז אם היה חיל של בית דוד היה לו מלחמת מצווה, אבל כשאתה תאבד את כל עולמך הרוחני ואתה תעבור על ג' עריות ועבירות ואתה תהיה מחלל שבת, על זה אין היתר, ואין חיוב גם כן.

יש כל מיני נוסחאות שמדברים לאחרונה למצוא איזה הסדר עם מנהיגי עולם התורה, שיעשו פלוגות מיוחדות או הצלה וכדומה לאלו שלא לומדים. המציאות מוכיחה שגם אם בתחילת דרכנו נוכל עוד איזה רמה לשמור, בסופו של דבר זה נהפך למקומות של הפקרות ובחור בסוף מדרדר ואי אפשר להשאיר אותם ברמה הרוחנית.

כלל ישראל נמצא בסכנה, בסכנת שמד כפשוטו, עומדים עלינו לכלותינו, אבל אנחנו יודעים שבדרך הטבע אין לנו קיום. כי לא זה מה שיביא את הישועה של עם ישראל לקחת בחורים צעירים ולפרוק מהם עול תורה ומצוות, לא, לא זה הדרך וזה לא התשובה".

הדברים הכואבים של גדולי מאורי הדור וותיקי ראשי הישיבות והמשגיחים שליט"א, אינם אלא קצה הקרחון מאלו שהתוודעו לפרטי החוק ויצאו בדברי מחאה נוקבים כנגד המזימה לחיסולו של עולם התורה.

חוק ביסמוט: המדריך המלא...

"מתווה ביסמוט" – החוק שמסעיר את הציבור החרדי | בשורות הבאות ננסה לתמצת בקצרה את נוסח החוק ומשמעותו | נתמקד בעיקרי החוק: נתינת הדיחוי והתנאים לקבלתו; יעדי הגיוס השנתיים; הסנקציות ושלילת התקציבים; עידן חדש במדיניות הביקורות והאכיפה; שלילת הדיחוי מתלמידים שלא עמדו בתנאים

מתן דיחוי לבני ישיבות העומדים בתנאי הדיחוי

התנאים לקבלת דיחוי הם: לימוד 45 שעות שבועיות לבחור ו-40 ש"ש לאברך. במסגרת המוכרת על ידי משרד הבטחון, והגשת תצהיר החתום על ידי מורשה חתימה מטעם הישיבה.

החוק קובע כי חופשות יצטרכו את אישור שר הביטחון, שיאשר אותם לפי המקובל בישיבות.

חשוב להבין: 45 שעות שבועיות הם שלושה סדרים מלאים! בשעות מוגדרות מראש. אין אפשרות לבחור להחליט שביום מסוים ילמד עד שעה מאוחרת ובצהריים ישלים קצת שעות שינה. אין גם אפשרות לראש ישיבה או ראש כולל לאשר חופשה לתלמיד בתקופה קשה או אברך שמתמודד בבית וכדומה.

יעדי הגיוס

החוק קובע יעדי גיוס שנתיים העולים בהדרגה. כאשר לשנה וחצי הראשונות נקבע יעד של 8,170 לשנה השנייה 6,840 ובשנה השלישית 7,920. כאשר בשנה החמישית היעד הוא 50 אחוזים ממחזור תלמידי הישיבות.

לשם השוואה: נתוני הגיוס בכל השנים האחרונות נעים בין 1,700 ל-2,500. כלומר החוק דורש להכפיל ולשלש את מספר המתגייסים, וכפי שמצהיר יו"ר הוועדה בחוברת שהוציא "יעדי הגיוס הם פי 3 מהממוצע".

יותר מכך. בוועדת חוץ ובטחון נטען שגם יעדים אלו כוללים בוגרי מוסדות רבים שאינם חרדים, כישיבות של הציבור החרדל"י וכדומה, כאשר מבהירים בוועדה שידאגו לכך שבעתיד לא יכללו מוסדות אלו ביעדים, כלומר היעדים יהיו הרבה יותר מפי שלוש מהמתגייסים בשנים האחרונות.

משכך, ברור שאין שום סיכוי לעמוד ביעדי הגיוס, אלא אם כן תהיה ח"ו הפיכה של ממש בגישה החרדית לגיוס לצבא, דבר שב"ה לא נראה באופק.

סנקציות ושלילת תקציבים

החוק קובע שני שלבי סנקציות. כאשר שניהם מוטלים על כלל בני הישיבות מקבלי הדיחויים ללא יוצא מן הכלל, גם אלו העומדים בכל תנאי החוק.

השלב הראשון: חל מיד בהיכנס החוק לתוקף, גם אם עומדים ביעדי הגיוס, כדלהלן.

- איסור יציאה מהארץ.
- שלילת האפשרות מכל צעיר חרדי לקבל רישיון נהיגה.
- שלילת נקודות זיכוי ועוד סנקציות מגוונות.

וכפי שהגדיר זאת יו"ר הוועדה ח"כ ביסמוט: "מי שלא מתגייס לא מקבל!"

השלב השני: יכנס לתוקף במידה ולא יעמדו ביעדים, כאשר מיד בתום השנה הראשונה שלא עומדים ביעדים מוטל החלק הארי של הסנקציות הקשות. ואלו הסנקציות שיתווספו:

- שלילת זכאות להנחה במעונות.
- ביטול הזכאות ל'דירה בהנחה'.
- ביטול ההנחה בתשלומי ביטוח לאומי.
- ביטול הנחה בתחבורה ציבורית.

במידה ותימשך אי העמידה ביעדים יתווספו עוד סנקציות, הבולטת והמרושעת שביניהם היא ביטול הפטור מתשלום מס רכישה על דירה ראשונה, המשמעות של זה היא ייקור הדירה לזוג חרדי בs אחוזים [כ-150,000 ש"ח לדירת שלושה חדרים ממוצעת בבית שמש או מודיעין עילית].

שלילת התקציבים:

מתחילה מיד בהיכנס החוק לתוקף, כאשר תחילה יקבלו הישיבות חצי מהתקציב, והשלמתו תהיה כפופה לעמידה ביעדים. לאחר השנה הראשונה אם לא עמדו ביעדים, התקציבים ישללו לגמרי. בדיוק כפי המצב כיום.

ביקורת אכיפה ומעקב

ביקורות קפדנית כל שלושה חודשים:

החוק מייחד לראשונה פרק נרחב על הביקורות והאכיפה, כאשר באופן כללי ניתן לומר שמדובר בהפיכה של ממש מכל מה שהכרנו בהתנהלות של עולם הישיבות מול השלטונות. בעוד בעבר החתימה על הדיחויים הייתה הצהרתית בלבד, החוק המוצע מחייב מינוי מפקחים לפי מפתח מספרי, המפקחים יהיו חייבים לקיים ביקורת כל שלושה חודשים. כדי למנוע החלקת פינות, מחייב החוק דיווח כל שלושה חודשים לוועדת חו"ב על מספר הביקורות שנעשו והתוצאות שלהם!

ביקורת עם שיניים:

החוק לא מסתפק בביקורות ההדוקות, הוא גם נותן להם שיניים חזקות במיוחד. לראשונה נקבעו בחוק קנסות ועונשים פליליים על ראשי ישיבות שיחתמו על דיחוי לבחור שאינו עומד בתנאים.

זה מתחיל בבחור אחד (!) שנמצא שאינו עומד בתנאים (איחר פעמיים לסדר א'...) שב'עוון זה' מקבל ראש הישיבה קנס של 1,500 ש"ח (כמובן כל בחור נוסף מוסיף עוד פעימה), וכשמדובר ב5 אחוזים מבני הישיבה (בלי הגבלת מספר, כלומר בישיבה או כולל של 80 תלמידים מדובר על 4 תלמידים) מלבד 1,500 לתלמיד מתווסף קנס של 20,000 ש"ח (ויש כפל מבצעים...) זאת מלבד הבהרה שמדובר על עבירה פלילית (שעונשה עד 5 שנות מאסר). כאן גם החוק מיקל בחובת ההוכחה, מספיק שיש "יסוד סביר להניח" כי אצל 5 אחוזים מהתלמידים לא התקיימו התנאים כדי להטיל את הקנס על ראש הישיבה. (מעניין אם יש עוד תחום במדינה שניתן להטיל בו קנס כל כך גבוה על סמך "יסוד סביר להניח").

החוק אף מחייב לדווח לוועדת חו"ב כמה התראות וקנסות ניתנו, כאשר החוק קובע כי גובה הקנס 20,000 ש"ח הינו רף שאין לרדת ממנו!

מנסחי החוק לא הסתפקו באיומים על ראשי הישיבות, הם יודעים שבמקרים רבים החוליה החלשה היא הבחור הבודד, וכך הם קובעים שבחור שנעדר פעמיים מהביקורת יישלל ממנו הדיחוי! כדי לסגור פינות, דאג החוק לאסור על ראש הישיבה להוורות לו שלא להתייצב לצו ראשון, על אף שאצלו זה אומר להתייצב לגיוס לצבא רח"ל. ובאם יעבור ראש הישיבה על איסור זה יפקע הדיחוי מכל בני הישיבה!

משמעות החוק

שלילת תקציבי הישיבות:

לא יהיה שום שינוי לטובה בעניין הסנקציות ושלילת התקציבים שיחזרו כולם באופן מידי או לאחר שנה של אי עמידה ביעדים.

סל סנקציות בלעדיות וסיווג לומדי תורה כסוג ב':

יוטלו סנקציות רבות נוספות – שאין אפשרות להטיל אותם בלי חוק, בכך יוכרזו כלל לומדי התורה כאזרחים סוג ב' שאינם זכאים לזכויות בסיסיות, ופחותים אף מגנבים ופושעים היכולים להוציא רישיון, זכאים להנחה במעונות, פטור ממס רכישה ועוד.

וזה לא יעצור בזה, אחרי שהחרדים יוגדרו כקבוצה שניתן להטיל עליה עונשים יעודיים רק להם, אין סיבה שבג"ץ לא ידרוש להטיל בעתיד סנקציות נוספות בלי גבול, ובמידה והחוק יתמך על ידי המפלגות החרדיות, לא יוכל הציבור החרדי למחות על כך בעתיד.

קיבוע של תקדים מסוכן לקראת כל הסדר עתידי

יעדי גיוס גבוהים מאוד שאם יקבלו תמיכה מהמפלגות החרדיות יקבעו כמוסכמים על הציבור החרדי, ובכך יקבע רף מינימום שלא תהיה אפשרות בעתיד לרדת ממנו!

השלכה משמעותית לא פחות של תמיכה ביעדי הגיוס הגבוהים היא, שגם אם ישנם כאלו שחושבים רק להרוויח זמן ולא לעמוד ביעדים, אך אצל רבים מאוד בציבור החרדי נתפסת הסכמה ליעדים אלו כהסכמה לגיוס של חרדים לצבא, תפיסה זו נתמכת גם בהצהרות של דוברים ופוליטקאים שונים, ומובאת כמעט בכל כלי התקשורת החרדים הלא ממסדיים, בכך עלולה תמיכה בחוק להביא ללגיטימציה מסוכנת מאוד לגיוס לצבא, בפרט לגבי בחורים חלשים או מהפריפריה וכדומה המושפעים יותר מכלי התקשורת.

לראשונה: ביטול המוסכמה המינימאלית "מי שרוצה ללמוד יוכל ללמוד" - יעד של 50 אחוזים ודאי כולל גם כאלו הלומדים כראוי.

פיקוח ואכיפה דרקונית:

פיקוח ואכיפה דרקוניים על ראשי הישיבות ותלמידיהם, מה שעלול להביא חלילה לבחורים רבים שלא ימצאו מסגרת ולא

אליבא דכולי עלמא: מה באמת יוביל את החרדים לצבא רח"ל

ישנו דבר דהוא מעל כל המחלוקות הפוליטיות במדינת ישראל, מה באמת יביא את החרדים להתגייס לצבא, חיפשנו ומצאנו, דוברים מכל קצוות הקשת הפוליטית מסכימים על דבר אחד, יצויין שלהסכמה זו שותפים גם כלל 'גורמי המקצוע', אנשי הצבא ומכוני המחקר השונים:

וכך אומר יו"ר וועדת המשנה לחו"ב ח"כ אלעזר שטרן (יש עתיד) בדיון שעסק בגיוס חרדים (י"ח חשון תשפ"ו) "מה שיביא הכי הרבה חיילים כמו שאמרו ראשי אכ"א ורמטכ"לים לשעבר, זה הסנקציות ואמירות הרבנים". כאשר מצטרף אליו יו"ר "וועדת האם" בועז ביסמוט בחוברת שהוציא לכבוד הצעת החוק "המציאות הוכיחה שגם אחרי שצה"ל שלח 70,000 צווי גיוס לחרדים, רק מעטים התייצבו. הדרך היחידה שתביא לתוצאות היא הסדרה חוקית ברורה הנשענת על הידברות, **הניסיון בשנתיים האחרונות להגדיל את מספר המתגייסים החרדים ללא חוק, באמצעות פסקי דין, צווי גיוס ומעצרים נכשל".** ומגבה את דבריו מזכיר הממשלה י. פוקס "מבצעי המעצרים של בחורי ישיבה נכשלו. שאלנו את נציגי אכ"א האם יש כאלו שמגיעים לצה"ל כתוצאה ממעצרים – התשובה היא לא. הגדלת מספר המשרתים אפשרית רק דרך חקיקה שנעשית במרחבי הסכמה מול מנהיגי הציבור החרדי תוך תמיכה חסרת תקדים של סיעות חרדיות בכנסת"

ומי שחיכה גם לנציג חרדי שיגיע לתובנה זו, הנה דברי איש התקשורת אבי גרינצייג בטור שפירסם בתקשורת (ט' כסלו תשפ"ו): "מי שרוצה לראות חיילים חרדים החוק המוצע הוא המסלול הכי מהיר והכי יעיל להגיע לתוצאה הזו".

חוק לפיד גנץ ליברמן 2022

החוק המכונה מתווה גנץ, (תיקון 26 לחוק שירות בטחון) עבר בקריאה ראשונה בתשפ״ב בממשלת בנט לפיד. חוק זה שונה מאוד מהחוק המוצע כיום בכל עיקרי החוק. יעדי הגיוס נמוכים ומהווים כשליש מהיעדים בחוק ביסמוט (שנה ראשונה 2,100 כאשר יעד של 8,100 לשנה וחצי נקבע שם לשנה ה14 !) בחוק לפיד נכללו גם ביעדים שירות אזרחי כארגוני הצלה וכדומה (בשונה מהחוק היום שניתן רק שירות בטחוני כמשטרה ושב״ס ורק עד 10 אחוזים). סנקציות אישיות לא היו כלל באותו חוק, ואף שלילת התקציבים היתה באופן מדורג מאוד ולא מוחלט כמו בחוק ביסמוט. ובעיקר, לא היתה בחוק שום חובת ביקורת, וודאי שלא קנסות וסנקציות ושלילת מעמד ממי שלא עומד בתנאים.

למרות זאת התנגדו כל המפלגות החרדיות בהוראתם של גדולי ישראל זיע״א ויבדלחט״א לחוק, מכיון שכלל מספרים של יעדי גיוס, וכל הסכמה עקרונית למספרים של גיוס היא נגד דעת תורה!

הדברים נכונים עוד יותר כשמדובר על ישיבות למתמודדים שלגביהם החוק מהווה צו סגירה לכל דבר, אין שום אפשרות לישיבה כזו להבטיח עמידה קפדנית בזמנים, ומשכך ראש ישיבה שיחתום לבחורים כאלו על דיחוי ימצא את עצמו מהר מאוד תחת קנסות כבדים, אימוי מאסר, ובפועל גם תישלל ממנו האפשרות לאשר דיחויים בהמשך, כך שגם הקורבן שלו יהיה ללא תועלת... גם רוב הכוללים יהיו בבעיה גדולה, לאחר שאצל אברכים מצויים זמנים של טרדות, לידות, מעבר דירה ועוד, בכל תקופה כזו אברך שיעדר מביקורת יהיה תחת איום שלילת הדיחוי, כשראש הכולל יקבל עליו קנסות וכו׳.

יתר על כן, היעוץ המשפטי כבר הוציא חוו״ד שלא יתאפשר לאשר דיחויים באופן גורף במצב של אי עמידה ביעדים, כך שהדבר היחיד שהיה ניתן לחשוב שהחוק משנה לטובה, גם הוא לא מחזיק מים...

מתפרסמות טענות שונות על הפרצות שכביכול ישנם בחוק שיאפשרו לישיבות להתמודד עמו ולהחליק פינות, כל מי שעובר על החוק וער גם לדיוני וועדת חו״ב וכן דיוני הבג״ץ, מבין שדברים אלו הם פייק מוחלט, החוק דואג לפיקוח הדוק הן על הישיבות והן על המפקחים עצמם על ידי וועדות הכנסת, כאשר ביצוע כל פרט ופרט בחוק מחייב דיווח מלא. כל זה כאשר היועמשי״ם, וארגוני השמאל בגיבוי בג״ץ עוקבים אחר כל סעיף באדיקות רבה, אם תהיה פירצה בחוק היא תיסגר על ידי היועמ״ש או בג״ץ במהירות.

יקבלו דיחוי, יהיו חשופים למעצרים בסיכון גבוה בהרבה מהיום, וכן יעמדו בפני ניסיונות קשים יותר ובלי הגיבוי הציבורי הקיים היום.

מנגד, ישנה הטענה שהחוק מסדיר את מעמדם של בני הישיבות באופן חוקי, ובכך מסיר את החשש ממעצרים שהפחד מהם עלול להוביל לגיוס ח״ו. גם אם זה היה נכון, עדיין זה לא מצדיק להביא על עצמינו חוק שמטיל סנקציות קיצוניות כל כך, והכפפה של כלל בני הישיבות לביקורות ואכיפה נוקשית. אלא שהאמת היא שגם רווח יחיד זה של הסדרת המעמד של בני הישיבות, פשוט אינו נכון, מכיון שלאור הביקורות המחמירות והאיומים על ראשי הישיבות ברור שבחורי ישיבות ואברכים רבים ימצאו את עצמם ללא דיחוי, חלקם לאחר שנעדרו משתי ביקורות, וחלקם פשוט לא מצאו ראש ישיבה או כולל שהסכים לחתום להם על דיחוי, לאחר שאינם יכולים להבטיח עמידה מלאה בזמנים, זאת מבלי לדבר על כך שכל בחור שנכנס לתקופה של רפיון ומאחר לסדרים, ראש הישיבה מחוייב לדווח עליו לצבא!

אך כל זה גם מתייתר לאור זאת כי טענה זו אינה נכונה כלל, ואדרבה ככל שעולם התורה נתון למלחמה גם החלשים ביותר כשמרגישים שהחבל מתהדק אזי מחזיקים בו יותר חזק, ואכן רק השבוע בדיוני וועדת חו״ב סביב החוק, הצהיר זאת במפורש מזכיר הממשלה יוסי פוקס ואמר כי המעצרים הפכו את לומדי התורה לעבריינים ובכך הפחיתו באופן משמעותי את אחוזי גיוס.

עיקרי מתווה הגיוס של ביסמוט

1. הסדרה אמיתית
מתווה הגיוס של ביסמוט יוצר לראשונה הסדרה אמיתית, יציבה ומחייבת לסוגיית הגיוס של בני הציבור החרדי. המתווה מאזן בין צורכי צה״ל לבין שמירת עולם התורה, מחזיר יציבות למדינת ישראל ומחזק את השאיפה לשוויון בנטל בין כל חלקי החברה.

2. יעדי הגיוס
הוגדרו יעדים שנתיים ברורים ומחייבים, העולים בהדרגתיות משנה לשנה. מתווה גיוס היסטורי שיגייס בתוך שלוש שנים וחצי **23,000** חיילים חרדים - פי 3 מהממוצע בשלוש וחצי השנים האחרונות ופי 4 מהיעדים שנקבעו בהצעת החוק של ליברמן-גנץ.

3. שירות אזרחי-ביטחוני
המתווה כולל שירות אזרחי במסגרות ביטחוניות בלבד, שהצבא כבר מגייס אליהם: משטרה, שב"ס, שב"כ, ומוסד. שיבוץ למסלול זה מתאפשר רק לאחר שצה"ל בחן ולא מצא אפשרות להציב את המועמד בשירות סדיר, ומוגבל למכסה של 10% מהיעד השנתי.

4. סנקציות אישיות
החוק מפעיל סנקציות אישיות וכלכליות באופן מיידי כלפי מי שאינו מתייצב לשירות. מי שלא מתגייס - לא מקבל! במקרה של אי עמידה ביעד הגיוס השנתי, הסנקציות מתרחבות ומוחמרות. כך מבטיח החוק עמידה ביעדים ומחזק את האכיפה בפועל.

5. סנקציות מוסדיות
לצד הסנקציות האישיות, המתווה כולל מנגנון סנקציות מוסדיות שמופעלות באי עמידה ביעדי הגיוס. עם חקיקת החוק יוחזר רק 50% מתקציב הישיבות ורק בחלוף שנה וחצי ורק אם יגוייסו מעל 8,000 חרדים, יוחזר התקציב המלא. אי עמידה ביעד זה תוביל לביטול התקציב במלואו.

6. מנגנוני אכיפה ופיקוח נוקשים
ביקורות בישיבות אחת לשלושה חודשים, סמכות לשר הביטחון להסיר מהרשימה ישיבה שמנהליה מונעים מהתלמידים להתייצב לצו ראשון. נוסף על כך יוטלו עיצומים כספיים וקנסות פליליים על מסירת הצהרות כזב או דיווחי שקר באשר לתלמידים שאינם עומדים בחובת הנוכחות הנדרשת לדחיית שירות.

7. אחריות משותפת
החוק מקים ועדה מקצועית ייעודית שתפקח במקביל הן על עמידת הציבור החרדי ביעדי הגיוס והן על עמידת צה"ל בחובתו להפעיל מסלולי שירות מותאמים לבוגרי ישיבות, כולל מכינות קדם-צבאיות ושיבוץ המתחשב באורח החיים החרדי וממצה את הפוטנציאל של כל מועמד. הוועדה תדווח לכנסת באופן קבוע ותבטיח אחריות הדדית ופיקוח אפקטיבי על יישום המתווה.

8. הזדמנות לדף חדש
המתווה מסדיר את מצב הביניים שנוצר לאחר פקיעת ההסדר הקודם. נקבעה תקופת זמן שבה ניתן להסדיר מעמד בצורה חוקית ומסודרת, ללא הליכים פליליים. בתקופה זו תלמידי ישיבות יוכלו להתאים את מעמדם לחוק החדש, וערוכים שאינם מסוגלים להוכיח השתייכות למסלול ישיבתי יוכלו להתגייס באופן תקין וללא הליך פלילי.

9. עמידה ביעדים = הארכת החוק
המשך תוקפו של החוק מותנה בהשגת תוצאות אמיתיות בשטח. שר הביטחון רשאי להאריך את החוק לשנה נוספת, בתנאי שישנה עמידה גבוהה ועקבית ביעדי הגיוס - לפחות 95% בארבע מתוך שש שנות הגיוס האחרונות. אם תנאי זה לא מתקיים, החוק לא יוארך ויפקע.

ניתן לומר בודאות שמשווקי הטענה הזו לא היו חותמים על חוזה כל שהוא שיסתמך על כאלו דמיונות, כנראה שאצלם עולם הישיבות ובחורי ישראל שווים פחות...

סיכומו של חוק ביסמוט

- מנחית מכה קשה על כל הציבור החרדי.
- מכניס ללחץ עצום את עולם התורה.
- קובע יעדים נוראיים. ובכך מציב רף מינימום שהשלטונות לא יסכימו לרדת ממנו.
- באם יקבל תמיכה חרדית, יהווה לגיטימציה לגיוס לצבא רח״ל.
- תמיכה חרדית תהווה גם הסכמה להחשבת כלל לומדי התורה כסוג ב׳ שניתן לשלול מהם זכויות בסיסיות.
- מהווה ״צו סגירה״ לכל הישיבות למתמודדים.
- יגרום לבחורים ואברכים רבים להישאר לבדם ללא דיחוי.
- שולל לגמרי את תקציבי עולם התורה.
- מכפיף את עולם התורה לשלטונות, דרך ביקורות דורסניות וכללי אכיפה נוקשים שאינם מצויים בשום מקום אחר.

תשאיר בחורים רבים להתמודד לבד מול הלחץ העצום. ללא תמיכה של כלל עולם הישיבות אשר עלול להשיאר דומם מן הצד מחשש לאיבוד זכויות וקבלת קנסות.

דבר העורך

העיתון שאתם מחזיקים כעת, אינו עוד עיתון. לא עוד קמפיינר שהחליט להעמיס עליכם כמויות של מלל בכדי להתפיח את ארנקו.

מדובר בשיקוף אמיתי של המצב האבסורדי בו נמצא הציבור החרדי, רדיפה שלטונית נגד כל צעיר חרדי במדינת ישראל.

זה הבן שלך, האח שלך, השכן שלך, החבר שלך, קרוב המשפחה שלך. אשכנזים, ספרדים, חסידים וליטאים. השטח בוער, המצב מחריף. כשכואב צועקים, אי אפשר לשתוק!

גם למציאות הכי גרועה ניתן להתרגל, להסתגל. במרוצת החיים זה עלול לעבור לנו מתחת לרדאר. בעיתון זה, נעשה מאמץ, עד כמה שבכוחה של מקלדת ודיו, לתאר את המצב החמור. לשקף את הנתונים, את המספרים, את החוקים ואת המזימות. בבחינת – דע את האויב. אנו בתקופה קריטית, מהגורליות ביותר מאז קום המדינה. כאשר ח״כ ביסמוט יו״ר ועדת חוץ ובטחון מציג מעל כל במה את עוצמת החוק אותו הוא מבקש לגזור על עולם התורה והישיבות, כאשר היועצת המשפטית רודפת הדת, מקשיחה עוד יותר את התנאים והסעיפים השונים.

הם מבקשים להפוך את בני הציבור החרדי, לסוג ד׳, למשוללי זכויות, גרועים יותר ממחבלים ופושעים.

הם מבקשים להשתיק את קול התורה אשר היא קיומה של עמנו. הם מבקשים להרוס את כל הבניין שגדולי הדורות בנו בעמל וביזע בשבעים השנה האחרונות.

מלבד החובה למחות על עצם החרפה של רדיפת התורה ולומדיה, עלינו להפנים את המצב המסוכן שעומד לפתחינו. היעדים, הסנקציות, האיומים על ראשי ישיבות והביקורות הקפדניות, עלולים להכניס רבבות נערים חרדיים ללחץ נוראי, שעלול לגרור אותם לאסון רוחני. בפרט כשמדובר בציבור מוחלש מערי הפריפריה וכדומה, שפחות נמצאים בסביבה תומכת. את הזעקה הזאת, חייבים להשמיע קבל עם ועולם.

הצבא אינו מקום לחרדים. אין היתכנות למסלולים חרדיים תחת סמכות של פיקוד חילוני. זה לא קרה ולא יקרה. אבל הם מנסים לפזר ערפל, לטשטש, לשקר, להסית ולהדהים. מול כל זה הקול הברור של כלל הציבור החרדי חייב להישמע. או חרדי או צבא, זה לא הולך ביחד.

אנו במלחמה על החיים, על חיי הנצח. השלטון והבג״ץ גמרו אומר והכריזו מלחמה נגד שמירת הדת בארץ הקודש. הם רוצים שנכריז על כניעה, על ויתור של חלק הארי מבנינו, באמצעות חוקים דורסניים ומבחילים. אנחנו לא ניתן לזה לקרות, לא נוותר על אף אחד! את מלחמתו של בורא עולם אנחנו נלחם. למען תורתו, למען כבוד שמו. ביחד. נשמיע להם בקול – לא! ועוד פעם – לא!

בגאון ובעוז נצעד לבתי הכלא, נתמוך ברבבות בני הציבור החרדי הנרדפים על ידי השלטונות, נרים אותם על נס, נעמוד יחד כחומה בצורה. לא ניתן להם לפרוץ סדק. ובזכות כח הרבים, כח התורה וכח מסירות הנפש. נכריע את המערכה.

גדולי ומאורי הדור שליט״א נושאים את משא הדור על כתפיהם. הם עומדים בראש המערכה, ואנו זוכים לשמוע בקולם ולהשמיע את הזעקה, להיחלץ חושים למען עתיד האומה.

ביום שלישי הקרוב, ט״ז טבת, ברבבותינו נהיה שם. ביחד נזעק ״ד׳ הוא האלוקים״. נהיה חלק מההכרזה הנצחית, מההצלה של עם ישראל. ונוכל לומר לעצמינו בקול רגוע: ידינו לא שפכו הדם הזה.

בור כרה ויפול בו

יממה לאחר פרסום טיוטת ביסמוט, קרא בג"ץ להחיל מיידית על הציבור החרדי את הסנקציות הכלולות בטיוטת חוק הגיוס: "לאחר שהממשלה גילתה דעתה, שאלו סנקציות שהם רואים כאפקטיביות ויהיה בהן כדי להביא לגיוס, כל מה שאנחנו צריכים, זה לעשות 'העתק-הדבק' של כל מה שהם אומרים שם"

בפסיקת בג"ץ בחודש האחרון קראו השופטים להחיל מיידית על הציבור החרדי את כל הסנקציות המרושעות הכלולות בטיוטת חוק הגיוס, ורק נזכיר שלדברי מזכיר הממשלה "קודמה במרחבי הסכמה עם הנהגת הציבור החרדי". השופטים קובעים, כי אין בתשובת הממשלה הטוענת כי בימים אלו מונח החוק על שולחן הוועדה ולפיכך יש לדחות את העתירה וביותר נדרשת הממשלה כבר עכשיו להחיל סנקציות משמעותיות לאכיפת חובת הגיוס, ומאחר שהממשלה הציגה בטיוטת החוק שורה מפורטת של סנקציות שלטענתה יהוו אמצעים אפקטיביים לקידום גיוס חרדים, לא תוכל עוד לטעון כי אין בידה כלים מעשיים שיביאו לאכיפת הגיוס, ולפיכך היא נקראת להטיל את הסנקציות באופן מיידי.

ההרכב דן בעתירות שהוגשו לבג"ץ לנוכח החלטת העותרים שדרשו לחייב את הממשלה להחיל חובת אכיפה כנגד הציבור החרדי. השופטים נענו לעתירה והוציאו צו לפיו "על המדינה לפעול בהקדם האפשרי לגיבוש מדיניות אכיפה אפקטיבית אשר תכלול צעדי אכיפה משמעותיים במישור הפלילי, ולצדם פעולות משלימות נרחבות כלפי משתמטים במישור הכלכלי-אזרחי".

באשר למישור האכיפה הפלילית, קבע בית המשפט כי "התנהלות רשויות המדינה באכיפת חובת הגיוס לגבי בני הציבור החרדי, מהווה הפרת החובה לאכוף את חוקי המדינה; חותרת תחת חובת הגיוס; ואף עולה כדי אכיפה סלקטיבית". בשל כך, ניתן צו מוחלט המחייב את המדינה "לפעול בשקידה ראויה ובמהירות האפשרית, לשם נקיטת הליכים פליליים ממשיים כלפי מי שהוכרזו כמשתמטים מקרב בני הציבור החרדי".

בכלי התקשורת הצביעו על הקשר שבין שתי התפתחויות דרמטיות שאירעו באותו יום: החלטת המפלגות החרדיות לקדם את חוק הגיוס וההחלטה שהתקבלה בבג"ץ. כך לדוגמה ב'חדשות ויינט' דווח: "שעות בודדות לאחר 'האור הירוק' ממנהיגי הציבור הליטאי לקדם את הדיונים בנושא חוק הגיוס, בג"ץ פרסם בצהריים פסק דין שמורה למשלה לגבש 'מדיניות אכיפה אפקטיבית' כלפי משתמטים חרדים, שתכלול תוכנית לצעדי אכיפה משמעותיים במישור הפלילי, ולצדם פעולות משלימות נרחבות במישור הכלכלי-אזרחי".

אך זה לא רק העיתוי "האקראי" של סמיכות בין שתי ההחלטות הדרמטיות, ישנו קשר נוסף בין הצעת החוק לבין הכרעת הבג"ץ, ונראה אותו במה שכותבים השופטים בהחלטתם. השופטים הצביעו על זיקה משמעותית ביותר בהחלטה שניתנה בין החוק המוצע, שמסמך הטיוטה שלו פורסמה ערב הדיון בבג"ץ, לבין הדרישות המוגדרות והספציפיות שהוצגו ע"י השופטים במסגרת הצו. הכוונה להחלטה בה כתב השופט כי באם ישנם כלים אפקטיביים להביא את הציבור החרדי לגיוס לצבא אזי הממשלה נדרשת במפגיע להטיל כבר עכשיו את כל אותם הכלים והסנקציות. ואכן החלטת הבג"ץ קובעת כי גם אם הצעת החוק מבקשת להטיל חלק מהסנקציות רק בעתיד, כאשר יוכח שהציבור החרדי אינו עומד ביעדי הגיוס השנתיים, אך מכיוון שכעת אין עדיין חוק יש להפעיל את אותם הכלים המופיעים במסגרת החוק המוצע אשר לדברי הממשלה הסנקציות האמורות בחוק הם הצעדים האפקטיביים שיכפו את קידום המגמה של גיוס חרדים - ומכיוון שכך לא תוכל עוד לטעון כי לא עלו בדעתה רעיונות ספציפיים, ועל כן היא נדרשת להפעיל את הסנקציות שבמסגרת טיוטת החוק, כאן ועכשיו.

"פשוט להעתיק מהחוק את הסנקציות"

מהחלטת הבג"ץ עולה כי הרעיון המתוחכם והארסי עלה במהלך הדיון שהתקיים ביום ז' בחשוון. אך קודם לתוכן הדיון, יש להזכיר כי במכתב ששיגר לבג"צ מזכיר הממשלה יוסי פוקס בר"ח חשוון, ימים ספורים לפני הדיון, צוין כי הממשלה מקדמת חוק גיוס מתוך "הסכמה חרדית", וחוק זה יכלול סנקציות אפקטיביות. בסעיף 6 למכתבו כתב יוסי פוקס: "עמדת הממשלה, הנתמכת על ידי מערכת הביטחון, הינה כי יש להשלים בהקדם האפשרי את הליך החקיקה של חוק שירות ביטחון (תיקון מס' 26) בקריאה שנייה ושלישית אשר קודמה במרחבי הסכמה עם הנהגת הציבור החרדי, וכי זו הדרך היחידה להביא לגרף עלייה קבוע בגיוס לצה"ל מקרב הציבור החרדי בהתאם ליעדים שנקבעו בחוק, אל מול תמריצים, סנקציות והגבלות שונות הנכללים בחוק".

במהלך הדיון בבג"ץ הציגה באת כוח אחד הגופים שביקשו להצטרף לעתירה - ארגון 'אמהות בחזית' - את מכתבו של מזכיר הממשלה ואת טיוטת החוק שפורסמה ערב הדיון, כשהיא מציעה לשופטים לעשות בכך שימוש ולאתגר את הממשלה. עורכת הדין הולץ-לכנר אמרה: "אני רוצה להפנות לסעיף 6 למכתבו, הוא אומר כך - 'עמדת הממשלה היא כי יש להשלים בהקדם האפשרי, את הליך החקיקה של חוק שירות ביטחון' וכו'. אנחנו כמובן לא נדבר על החקיקה העתידית, כי היא לא לפנינו וזה לא המצב החוקי, אבל אם הינכם רוצים עזרה לגבי הסעדים והדרכים לבצע את אותה אכיפה אישית שלוחצת על מי שלא בא לגיוס - אני מפנה את כבודכם למה שאומר יוסי פוקס באותה הצעת חוק שפורסמה אתמול".

עו"ד הולץ-לכנר המשיכה ואמרה כי היא מפנה את השופטים לסעיף 26 בחוק המוצע, שבו הממשלה בתוך הצעת החוק אומרת בעצמה כי זו חקיקה אפקטיבית ופתרון שלה, "הדרך האפקטיבית להביא לגיוס". "כל מה שאנחנו צריכים לעשות זה העתק-הדבק (COPY PASTE) של מה שהם אומרים שם על תלמיד ישיבה שלא יתייצב לשירות סדיר או לא קיבל פטור משירות ביטחון". כאן ציטטה מהחוק המוצע שקובע ביחס לכל בן ישיבה ואברך שיקבל דיחוי לפי החוק החדש, כי יוטלו עליו שורה של סנקציות אישיות בעניין מניעת רישיון נהיגה, מניעת יציאה מהארץ, שלילת נקודות זיכוי במס ועוד. בנוסף, המשיכה כי החוק המוצע משרטט שורה ארוכה של סנקציות קולקטיביות שיוטלו על הציבור החרדי שאינו עומד ביעדי הגיוס (בנושאי דיור, ביטוח לאומי, הנחות בתחבורה ציבורית ועוד).

"אז כל מה שאני אומרת, היות והממשלה שלא מיוצגת כאן גילתה דעתה אתמול בערב, שאלו סנקציות שהם רואים כאפקטיביות, אלה הסעדים שלטעמם כאן אומרים הם האפקטיביים שיהיה בהם כדי להביא לגיוס - הנה אנחנו רואים איך מתמזגת עמדת היועצת המשפטית שהורתה להם לעשות כן ללא צורך בחקיקה, לבין הדבר הזה ואפשר להורות את זה". "לכן כל מה שצריך זה לקחת את הסעד השני שניתן בצו על-תנאי שעוסק באמצעי אכיפה אפקטיביים, ולפרט את כל מה שכרגע הקראתי מתוך עמדת המדינה, והנה אנחנו מתמזגים עם כוונות המדינה...".

מעמד 'מיוחד' ללומדי התורה

במהלך הדיון ובמהלך כתיבת ההחלטה התקשה השופט סולברג להסתיר את שביעות רצונו מהרעיון הארסי שהציגה עורכת הדין.

האבסורד הגדול בהצעת החוק הוא שלראשונה בתולדות המדינה יהיה מעמד חוקי שונה וייחודי לבני ישיבות, אך בל נטעה, לא מדובר על מעמד חיובי בו מוצהר כי בני הישיבות יהיו פטורים מגיוס לצבא, אלא להיפך ע"פ החוק המוצע מעמד בני הישיבות יהיה במקרה הטוב כאזרחים סוג ג', ובצורה חוקית ומוצהרת. בני הישיבות שתורתם אומנותם ויבקשו להגיש דיחוי יהיה עליהם לוותר על רשיון נהיגה, על הנחות בארנונה ובמעונות ועוד כהנה וכהנה, סנקציות שלא יושתו על עריקים שאינם מבני הציבור החרדי!

הלגיטימציה ההרסנית

זו עוד דוגמה לכך שהתנהלות העסקנים בעניין זה, מביאה לתסבוכות סדרתית ומתמשכת.

הנזק העיקרי טמון בעצם מתן הלגיטימציה לגיוס ולגזירת שמד, לאחר שבמשך כל השנים הצהרנו שלא נוותר אפילו על נפש אחת, ופה מדובר על אלפים רבים, עד חמישים אחוז מהמחזור". "אך מתברר שהעסקנים השונים לא רק מסייעים בהעמדת מלכודות לציד נשמות יקרות, אלא גם גורמות נזק ממוני לכל יהודי חרדי". "אם בתחילה חשבו לעצמם כי הנזק הזה יתבצע רק בעוד כמה שנים, והעדיפו לטמון ראש בחול ע"פ 'שיטת הדחיינות' הידועה שהביאה אותנו כבר פי פחת, באו שופטי הבג"ץ ואמרו לאותם ח"כים חסרי דעת: תודה לכם על טיוטת החוק שמהווה 'הודאת בעל דין' בעניין הסנקציות האפקטיביות, ומעתה נוכל לדרוש מהממשלה במפגיע לממש את כל זאת באופן מיידי".

"זהו עוד פן שערורייתי של התהליך המופקר שבו יושבים בצוותא עם השלטון כדי לגבש מהלכים הרסניים שיפגעו בצורה אנושה בציבור החרדי, הן במישור הרוחני והן במישור הכלכלי", אמרו.

לא השתכנעתי! / הגות

קראתי את החומרים המופצים בתקשורת, ראיתי את התכנים המועברים בין עסקנים שונים, ראיתי את הגיגי המוח הקודח של הלבלרים הבהולים אבל לא, לא השתכנעתי.

בתור יהודי מאמין, לא הבנתי בכלל את האירוע, שמעתי טענות שונות שצרמו לאוזני - צריך לאשר חוק שקובע כי חמישים אחוזים, דהיינו חצי! כן, חצי מהצעירים החרדים שומרי תורה ומצוות צריכים ללכת לצבא למקום שבוודאי יעברו על הדת, ולמה? כי אין תקציבים לעולם התורה, וכן טענה נוספת להצדיק את המהלך ההזוי הלזה, כי ישנו חשש כי ישנם מתושבי הפריפריה שיתגייסו עקב הסנקציות הקשות.

אז כך, לגבי הטענה שישנם מתושבי הפריפריה שיתגייסו בעקבות המצב העכשווי, הרי זה דומה לאדם שהיה צמא והציעו לו לשתות מים מלוחים. המצב היום שבו ישנו לחץ כלכלי וחברתי על העריקים הוא לא נח בעליל, אך סוף כל סוף הוא במסגרת שכל הציבור החרדי מלוכד תחת המאבק. המצב בהחלט מקשה על החיים ברמה כזו או אחרת, הוא אמנם קצת כואב בכיס, אבל עדיין מדובר במאבק מלוכד, ביהדות חרדית מאוחדת. מה שאין כן במצב שהחוק יעבור ח"ן, עם כל השיניים והתקנות הדרקוניות שהוא מכיל, הלא הדבר הזה הוא יגרום באופן ישיר למאות ואלפים, ועשרות אלפים, שיתקשו מאוד לעמוד תחת לחץ מכביד, תחת עול כבד, תחת איומים ולחצים, ובקלות של ממש יכולים ליפול אל מלתעות השמד. כל השוני בדרכי הפיקוח ובמעקב אחרי מילוי התקנות הוא יגרום באופן ישיר וברור לנפילה מיידית אל מסגרות הצבא.

ולגבי הטענה שראיתי שצריכים כסף לעולם התורה, עמדתי נדהם. כיהודי חרדי אני מאמין שהקדוש ברוך הוא אין עוד מלבדו, הוא זן ומפרנס לכל. ואמונים עליי דברי הרמב"ן שאם יעשה המצווה יצליחנו שכרו ואם יעשה עבירה יכריתנו עונשו, הכל בגזירת עליון. אנו מובטחים כי לא תשכח מפי זרעו. התורה לא צריכה את התמיכה של אותם רשעי עולם. כשהם נותנים - לקחנו, כשהם לא רוצים לתת - נסתדר בלעדיהם. לא מפיהם אנו חיים. ההבטחה האלוקית היא שמקיימת את עולם התורה. כל יהודי מאמין, כל ילד בן תשע שגדל בחיידר יודע ומבין זאת בבירור.

אך גם מבחינה פרקטית אין מושג של וויתור על חלק, תמיד הצד השני ידרוש לבסוף את הכל. וכה שח הגה"צ ר' יענקלה גלינסקי זצ"ל: בימי השואה הנוראה, שלחוני חברי בני ישיבת נובהרדוק לחפש אוכל ברחבי העיר, בהגיעי לכיכר העיר ראיתי התקהלות רבתי, נשיא פולין בנאום לאומה. וכך אמר הנשיא:

"היטלר אומר שהוא רוצה את דנציג, אבל אנחנו הרי יודעים שהוא לא מתכוון אל דנציג, הוא רוצה את ורשא. ועל ורשא הרי נילחם עד טיפת דמנו האחרונה, א"כ בואו ונילחם כעת על דנציג לפני שנצטרך להאבק על ורשא!"

- אמר ר' יענקלה אחר שחזר לישיבה בידיים ריקות ללא אוכל, "ידי מלאות! הבאתי לכם מסר חשוב, לדעת את תכסיסי היצר הרע!"

גם אנו יודעים ומבינים, המדינה לא רוצה את מי שלא לומד! הם גם לא רוצים "רק" חמישים אחוז, הם רוצים את וורשה, שלא יזכר שם ישראל עוד רח"ל, באו נלחם עכשיו לפני שהם יאחזו כבר בוורשה ח"ו! כי אם הם יאחזו בוורשה המלחמה תהיה כבר אבודה.

וכמו שכתב הגרש"ר הירש זיע"א (במעגלי שנה לחודש אלול) בזה"ל:

"רק ע"י התנגדות גלויה ומוחצת אפשר להחזיר את אחינו התועים למוטב, בעוד שבאמצעות הוויתורים למחצה מפקירים את דבר ה' ומתכחשים לאמת, סבורים הם הללו שדוגלים בסיסמת הפשרנות כי על בסיס הוויתורים אפשר לדרוש לפחות הכרה, כלשהי באותו חלק מן התורה שלא וויתרו עליו אבל טעות מרה בידם דווקא בעקבות הוויתור על מחצית מן האמת ידרוש הצד שמעבר למיתרס - וזו זכותו המלאה - שנוותר על הכל! אם חלק אחד איננו בא מאת ה' מן השמים מה טעם יש לייחס זאת כלפי החלק השני"

צעצועי המילים המכובסות, של חוק להסדרת לומדי התורה, חוק הפטור וכיו"ב לא יגרמו לנו להתבלבל, אנו כבר הבנו את פני הדברים.

ועוד שאלה קצרה. לאותם הסבורים שאפשר ומותר למכור חצי מעולם התורה בשביל להשיג תקצוב לעולם הישיבות. הלא אפשר שכל ישיבה בכל שנה תמכור בחור לאיברים. הלב, הריאות, הכליות, הכבד, המוח, העורקים, האצבעות, השיניים והשערות הם דברים שאנשים יסכימו לשלם עבורם בעודם חיים, מאות אלפי שקלים עד מיליוני שקלים. מה שיגרום שיהיה תקצוב לעולם הישיבות באופן עשיר ביותר, ואם אנחנו מאמינים מדברי חז"ל שגדול המחטיאו יותר מן הורגו, אין צורך להוסיף במילים.

רבינו האברבנאל (מלכים א' פי"ב) כתב שהעגלים שנתן ירבעם בדרך לירושלים שיעלו לשם ולא לבית המקדש בהכרח שלא היו של עבודה זרה, כי כיצד היו הצדיקים שבאותו הדור יכולים לשתוק מול נתינת ע"ז תחת ביהמ"ק, אולם המלבי"ם שם בא ליישב כיצד עשה זאת ירבעם וז"ל: **ובכ"ז אחר אשר עיקר מגמתו היה להניא את העם מעבודת המקדש אין ספק שהראה במעשה זה פנים לכל צד, אל יראי ה' אמר שעשאם לשם האל שכמו שישכון במקדש על שני הכרובים הלקוחים מהמרכבה"** ע"כ.

גם ירעבם בן נבט לא בא אל הצדיקים בעם ישראל ואמר להם שלא יעלו למקדש אלא יעבדו עבודה זרה, אלא אחרי שהוא בחר לבגוד באלוקיו, בא ואמר, תראו זה רק לקדושה, כך תעבדו את ה', אבל הכהנים ידעו כי כל מטרתו היא בגידה בהשי"ת ולא התפתו לעגלי הזהב.

ובקיצור, לא השתכנעתי!

מרנן ורבנן כ"ק האדמורי"ם וצדיקי הדור של

'אין כל כח וזכו
מכסות ויעדי
וכל הגב

*התמונות חלקיות בלבד, וכבוד התורה במקומו עומד. באסיפה ובהחלטות ההיסטוריות השתתפו למעלה מ-200 מגדולי האדמור"ם וגדולי התורה והחסידות שליט"א.

ט"א בהכרעה ההיסטורית כנגד חוק היעדים:

ת לאי מי להציב
ם או סנקציות,
לות שהן"

מתוך החלטות 'כינוס לצדיקים'
ה' מנחם אב תשפ"ה

העיקול האחרון

שעתיים וחצי הם עומדים כאן, בתחנת הדלק בצומת מגידו.

הם כבר הספיקו להתחרט עשר פעמים על הרעיון הטיפשי הזה, לצאת בכזה לילה למירון. זה נכון ש׳ליל שישי׳ היום, אבל - לכל זמן ועת, ומזג אויר סוער שכזה הוא בפירוש לא ה׳עת׳ לצאת בטרמפים לר׳ שימעון...

הרגליים כבר כואבות אחרי שעתיים של עמידה, הבטן מקרקרת מרעב, והמעיל ספוג מים מהגשם השוטף.

שקט כאן בתחנת דלק. פעם ברבע שעה עוצר רכב לתדלוק, אבל כולם אנשים ׳עויינים׳. רואים את השנאה לחרדים על העיניים שלהם...

הם מצידם כבר רוצים לחזור לישיבה, אבל גם לזה הם לא מצליחים למצוא טרמפ...

***

17:15 בפלוגת חשמונאים

- גדעון, הערב יש לנו טיול משותף. אנחנו צריכים להעביר את האוטובוס הלבן למחנה קציר.

- מה זה, בגולן?

- כן. נסיעה של שלש שעות בערך.

- אוקיי שי, מתי יוצאים?

- אני הולך לתפוס תנומה של כמה שעות. כשאקום, נראה לי זה יהיה בעשר בערך.

- תן לי צלצול. אני זמין כשתתקשה. ניפגש בחניה ליד האוטובוס.

השם, אני אוהב אותך הטיול הזה חסר לי כמו אויר לנשימה....

גדעון רואה בשי מלאך מושיע. בטלטלה הקשה שהוא חווה בחודשיים האחרונים, שי נראה כשליח ההצלה. כמה שעות הם כבר בילוי יחד בשיחות נפש אל תוך הלילה.

גדעון סבור, ששי לא נמצא כאן סתם כך, הוא חושד שמישהו שתל אותו בכוונה במקום הזה, בשביל הצורך הזה. הם מבינים שהצעירים החרדיים שנותקו באבחה מעולמה של תורה, מחמימות הקן המשפחתי, חווים משברים. זה הדבר האחרון שהם רוצים, שהרחובות החרדיים יתמלאו בעריקים שברחו מהבסיס באמצע הטירונות ויספרו סיפורי זוועה על המתחולל בצבא. הארגונים החרדיים בטח יאתרו אותם ובתוך כדי דיבור יכניסו אותם לרבנים שיעוררו מהומות ויקטעו את המהלך באיבו. רק זה מה שחסר להם.

גדעון מודע לחשש הכבד הזה, אבל אין לו ברירה. שי, שמסיים עכשיו את העשור השני שלו בקבע, מכיר טוב את המערכת, ומצליח לגשר עבור גדעון, על כל כך הרבה מהמורות שהוא צריך לדלג עליהם. השבת האחרונה, גדעון קיבל חופשה מהבסיס. הביתה הוא כמובן לא יכל לחזור, אז הוא עשה את השבת אצל שי. את, זו היתה שבת... אי של שלווה בתוך הים הסוער שהוא מְטלטל בו כקליפת אגוז. נכון, היא לא מזכירה אפילו במשהו את השבתות הנהדרות שהיו לו בבית עד לגיוס האומלל, את הטעם המיוחד של שולחן שבת עם המשפחה, עם האחים הקטנים, עם המאכלים מהמטבח של אמא עם הניחוח הייחודי לשולחן השבת... אבל בכל זאת, הוא מרגיש שהשבת הזו שחררה אותו ותרמה לו מאד. שי הוא כמו ׳כותל מערבי׳, מקשיב, מעודד, מחבק, זה בדיוק מה שחסר לו עכשיו. ולא משנה מי משלם לשי ומי שתל אותו בצומת הזו.

השעות עוברות בעצלתיים. כנראה ששי עייף באמת. כבר אחרי עשר ושי עדיין לא מצלצל... או! הנה, שי על הצג.

- אהלן גדעון, אתה מוכן?

- כן. ממתין לך.

- טוב, אני מכין קפה ובא.

***

״תגידו חברה, זה מוגזם, בחלום הכי רע שלי לא חלמתי שזה יקרה לי. שעתיים וחצי בתחנת דלק נידחת רטוב וקפוא עד לשד עצמותי... חברה, מה עושים....״

״קצבורג, יש לך סיגריה נוספת בשבילי, אני מרגיש שעוד רגע משהו קורה לי...״

״סליחה אודי. נשארה לי אחת אחרונה. אני שומר אותה לשעת חירום...״

״אבל קצבורג, רק שתדע לך, עכשיו זה שעת החירום! עוד רבע שעה אני לא יודע אם יהיה לך למי לתת״.

״אודי, אני הזהרתי מראש לא לעלות לטרמפ הזה. ידעתי שצומת מגידו זה מקום נידח. לא לחינם הקימו כאן את אחד מבתי הכלא הגדולים, ואפילו המחבלים לא שרדו כאן וחפרו מנהרה להמלט מהתא... אל תאשים אותי״.

הרוחות מתגברות, והגשם מתחיל לחדור אל מתחת לסככה הגדולה של תחנת הדלק. הבחורים הרטובים והעייפים, אפופי תחושת ייאוש, נדחקים מבלי משים לתוככי חנות הנוחות.

״חברה, מה נסגר איתכם? כאן זה לא תחנה מרכזית. כבר אמרתי לכם כמה פעמים לא להכנס לתוך החנות. אתם מרטיבים את כל הרצפה. עוד לא מצאתם טרמפ״?

***

״גדעון, אם לא איכפת לך, נעבור דרך מגידו. יש לי שם חבר שמנהל את חנות הנוחות בתחנת הדלק. הוא מפנק אותי כל פעם בסנדוויצ׳ים טובים. אני מאמין שיפנק גם אותך כאורח שלי״.

גדעון לא מתנגד, גם אם הדרך תיקח עוד שמונה שעות בגלל הסיבובים של שי. הוא מרגיש שכל רגע לצידו נותן לו אויר לעוד נשימה.

הוא מצא את עצמו - כמו בכל הימים האחרונים - מהרהר שוב בקושי של הנתק עם אבא ואמא, הגעגועים הביתה, לחברים בישיבה, תחושת הריקנות החלולה, ומפלס הזעם העולה כל יום שעובר, כשהוא מגלה עד כמה רימו אותו... סיפרו לו על חטיבה חרדית, תפילות, שיעורים, שבתות מרוממות, מה לא...

״על מה הסתכסכתי עם כולם... ממה נלחצתי, לא יכולתי לומר לכל המלחיצים למיניהם - שרק עכשיו אני מגלה שלא היו אלו אלא שלוחי השטן - שאני לא מפחד מכמה שבועות בכלא??? לו רק הייתי יכול להחזיר את הגלגל אחורה... ״

אבל עכשיו, כבר מאוחר מידי. אחרי ההתדרדרות הרוחנית שבאה יחד עם התסכול והמרירות, הוא מרגיש אבוד. חלקיק אבק מול מערכת משומנת שפועלת כולה נגדו. סוגרת עליו.

זהו. שלש שנים אני נשאר כאן. ש-ל-ש שנים! שבתות, חגים, וחודשים שלמים שאני הולך להעביר כאן בחברתם של חיילים ומפקדים שבחלום הכי שחור שלי לא הייתי חולם שיום אחד גם אני אהיה כמוהם... ואחרי השלש שנים, איך אני אצא מכאן, עם כיפה? עם שבת?... ולאן אני אצא בדיוק? למשפחה שבטח לא תרצה להכיר אותי, לעולם שלם שסגר עלי את השערים רגע אחרי שעליתי על מדים, אוי, כמה שהגעגועים שורפים... די, אני חייב לחשוב חיובי. זה גומר אותי...

לפחות יש לי את שי. לשי לב ענק ומכיל. הוא יושב ומקשיב. לעיתים נדמה לגדעון ששי בוכה יחד איתו. גדעון חושב לפעמים, איך שי מחזיק מעמד כל כך הרבה שנים, במקום בו הוא לא שורד חודשיים.

האוטובוס נכנס לתחנת הדלק. שי מוציא את כרטיס התדלוק הצבאי מכיסו. יורד מהאוטובוס, וניגש לעמדת התדלוק.

***

״מה, אתה נורמלי? אתה לא מעיז לגשת אליו! אנחנו כולנו עריקים!״

״קצבורג, תרגע. הם לא רוצים את גהה סגור לשבועיים. ברור? חוץ מזה, אתה בוודאי לא רוצה שיביאו לכאן חלילה, ניידות זק״א. אני קופא מקור ומת מרעב. אני חושב שכולם פה חוץ ממך מסכימים איתי. הוא גם לא נראה...״

- רבינו, תוכל בבקשה להוציא אותנו מפה?

- חברה, מה היעד?

- לאן שתרצה. רק תוציא אותנו מפה. אנחנו תקועים כאן כמה שעות, גשם זלעפות, וחוץ מאחד שיכל לקחת אתנו לבית שאן ולתקוע אותנו עוד יותר, לא קיבלנו שום הצעה. מה הכיוון שלך?

- אני לגולן, אבל חברה, אני רואה שאתם חמשה. איך הגעתם לפה?

- היה לנו טרמפ שנסע מבני ברק לעפולה, והחלטנו לרדת בצומת מגידו. ואז החל גשם זלעפות שנמשך עד עכשיו.

- ומתי אכלתם פעם אחרונה?

- ארוחת ערב בישיבה ב-7:30

- אוקי. חברה. אתם בידיים טובות. אופיר, אתה שומע?? תכין שבע סנדוויצ׳ים!! אל תדאגו, אני יסדר אותכם כמו שצריך...

- סליחה. אדוני. אנחנו לא אוכלים כאן. זה לא בכשרות שלנו. תודה על הרצון.

- טוב. הבנתי. אופיר, יש לך קופסת שימורים ריקה? תבשל להם עכשיו 10 ביצים, תן להם ירקות, הו, יש לך גבינה בד״ץ. על הכיפאק. חברה, אני משגיח צבאי, יש לי גם כושר לרבנות. אני מעשר לכם הכל. השם זיכה אותי במצוות הכנסת אורחים.

החבורה העייפה והרעבה התיישבה לאכול. אודי הציץ על קצבורג... אה... את כל הטוב הזה רצית להפסיד לנו. אה?

שי מתקשר לגדעון. ״גדעון! איפה אתה! בא יש לך כאן חברים! כאלו שאתה חולם עליהם בלילה!״

גדעון ראה מהאוטובוס את כל ההתרחשות. לא חברה מוכרים. רק אחד מהם, אולי קוראים לו פריד או פרידמן. הוא לא זוכר. למד איתו בילדות במתמידים השכונתי. זה מה שחסר לו. שהוא ימסור ד״ש לאבא שלו, שראה אותו במגידו ואיך שהוא נראה... מהרגע ששי ירד מהאוטובוס, הוא יושב ובוכה בדמעות. הכל חזר לו. אבל שי קורא לו. הוא חייב להיכנס.

שי שם לב מיד שפניו של גדעון אדומות מבכי. ״אהלן גדעון! בוא, החברה דאגו לנו כאן לארוחה למהדרין! את ההכשר הזה אבא שלך אוכל?״

״טוב, אמרתם שאתם בדרך לרבי שמעון. גידי, אנחנו ניקח אותם עד הכניסה למושב מירון. זה אמנם מאריך לנו בערך חמישים קילומטר, אבל אתה כבר מכיר אותי. אני לא ישאיר אותם ככה במזג אויר כזה. כבר כמעט שלש בלילה״.

״תודה לך אדוני, אנחנו כבר היינו שמחים לחזור לבני ברק. אבל אין לנו דרך, ומשמים סיבבו שניסע איתך עכשיו למירון, ומשם, בזכות רבי שמעון, אולי יהיה לנו טרמפ ישיר לבני ברק. הערב הזה כבר ראינו ניסים... אין לנו מילים להודות לך. אתה ממש מלאך משמים״.

״אני לא מלאך משמים. אני שי מחשמונאים״.

צמרמורת חלפה בגוום של חמשת הבחורים. הם עריקים. והם עכשיו באוטובוס של אותה חטיבה שהוקמה כדי לתלוש אותם מעולמה של תורה... איזה פחד...

״חברה. אל תפחדו״. אומר שי תוך שהוא מסובב את הגה האוטובוס המחליק לעבר כביש הסרגל. ״אני לא קניבל. לא שילמתי על ארוחת ערב כדי לאכול אתכם אחר כך...״

שי צחק את אחד הצחוקים המתגלגלים שלו. האווירה באוטובוס השתחררה קמעא.

״אבל על זה אני לא מוותר! תסבירו לי בבקשה, למה אתם לא עושים צבא?״

הבחורים הנבוכים משפילים מבט. זה עניין אחד להתנגח עם חילוני שמתגרה בך ברחוב, לבין ויכוח עם יהודי טוב שהציל אותך מלקפוא בגשם ובקור בצומת מגידו, נתן לך ארוחת ערב

צומת מגידו

טובה, ולוקח אותך עד מירון בשירות VIP.

"חברה! מה אתם שותקים. אתם עונים לי, או שאני עכשיו מזמין משטרה צבאית!..."

"תראה". מנסה אודי. "אנחנו מגנים על המדינה בלימוד התורה שלנו. זה מה ששומר על עם ישראל..."

"כן, אבל עכשיו באים הערבים מכל הכיוונים, יש לנו שבע חזיתות, שבע! אתם יודעים מה זה? הם רוצים להרוג את כולנו. תגיד בחור. איך קוראים לך? אה, אודי. תגיד אודי. לי קוראים שי. אתם יודעים כבר. אז לא לקרוא לי רבינו, ולא אדוני. אני שי. אם מחבל נוח'בה נכנס אליך לבית באמצע הלילה. עם מה אתה יוצא נגדו. עם גמרא, או עם קלשון?..."

"זה נכון" אומר קצבורג. "אבל יש עניין של "חלק היוצא למלחמה, וחלק היושב על הכלים". צריך "ספרא וסייפא" זה תמיד היה ככה בצבאות בית דוד".

"אז אולי אני יהיה הספרא ואתה הסייפא? אתה יודע כמה הציבור שלנו מקריב בשביל שאתה תוכל לעמוד בשלש בלילה לחפש טרמפים במגידו?... אה... סתם התלוצצתי. אתה בטח בחור חשוב שיגע בתורה. אני מבין קצת לנפשות של בחורי ישיבות..."

"גדעון", אומר שי, "אני רוצה לשמוע מה דעתך על הסוגיה. אצלי לא עושים 'תענית דיבור'. מה אתה אומר?"

שתיקה ממלאה את חלל האוטובוס...

"הצבא לא מתאים לחרדים". מנסה שמש. "כל מי שהולך לשם רוב הסיכויים שהוא יצא משם חילוני". שמש היה רוצה לומר שאין סיכוי שיצא דתי. אבל דווקא שי הולך עם כיפה גדולה. והבחור הצעיר יושב מעוטף בקפוצ'ון צבאי. אולי הוא גם דתי?

"כן, אבל עכשיו הצבא מעוניין לעשות שינוי בנושא. אתה יודע איזה בתי מדרש הכינו לכם אצלנו בחטיבה? אחד חסידי, אחד ליטאי, אחד ספרדי. אם יצטרכו יבנו גם תימני. יבנו לכם מקווה. מה שתרצו. רק תבואו. זה לא תירוץ".

"נו, רבותי, למי יש תשובה טובה לשאלה של שי???" צועק שי בקול ניחר מעל הגה האוטובוס כאילו היה ראש ישיבה באמצע שיעור כללי.

"גידי, מה אתה שותק. תראה להם מה אתה יודע!"

***

גדעון ישב כל העת מכונס בתוך עצמו. כן. הוא יודע הרבה תשובות למה בחורי ישיבות לא מתגייסים. רק חבל שרק עכשיו הוא יודע אותם. גם הוא לפני חודשיים היה עונה תשובות כאלו, אולי לא היה עונה בכלל. אבל מה שי רוצה ממנו עכשיו... לא מתאים לו. שיעזוב אותי בשקט... אבל אם שי לוחץ, אני חייב לענות.

"שי, אני מוכן לומר לך בדיוק מה אני חושב, אבל רק אם לא תקפיד עלי. כן? ולא תפגע. ובכן. אני לצערי יודע למה מתכוונים כשאומרים גיוס חרדים. גם לי הבטיחו הבטחות, על בית מדרש, מקווה, אוכל כשר, אבל בסוף לא זה הנושא. בסוף, גם אני כמוכם הייתי בחור ישיבה, גם לי היה ברור כמוכם שאני הולך להקים בית חרדי, שהילדים שלי ילמדו בתלמוד תורה חרדי, שגם אם אני לא אשב בכולל אבל הבית שלי יהיה בית חרדי עם שמירת תורה ומצוות.

והיום? צר לי, אבל אני כבר לא בטוח שכל זה הולך לקרות. בעצם, אני בטוח שבמצב כמו שלי זה לא הולך לקרות. ראיתי מספיק בזמן הקצר שהייתי בצבא בשביל להבין שאין סיכוי לשרוד יותר מידי זמן תחת מכבש ההשפעה של המפקדים, של החברה סביבך, של כל המערכת הצבאית. בהתחלה חשבתי שזה "בסך הכל" חברה רעה, ושאם אני אהיה מחוסן אני אצליח להחזיק מעמד, אבל מהר מאד גיליתי שזה מנגנון משומן שעיקר התפקיד שלו הוא לחנך אותי מחדש, לעצב לי סולם ערכים אחר לגמרי.

אתם ואני באים ממקום שרואה בלימוד תורה משהו שמחזיק את כל העולם. אנחנו מסתכלים על מצוות כמשהו מחוייב המציאות. אין מצב שאתם לא נוטלים ידים לפני האוכל, נכון? אין מצב שאתם לא מברכים, לא שומרים שבת, ולא משנה מה יקרה. אבל המפקדים כאן, באים ממקום אחר, מעולם אחר, ואני מדבר גם על ה'דתיים' שבהם" גדעון פוזל בזהירות לעברו של שי, מקווה שהוא לא עומד להעיף לו סטירת לחי על המשפט שהוא אמר...

"וכשאתה עומד מול סמכות מעליך, והוא מבחינתו הערך של לימוד התורה 'מחוק' לגמרי, אתה מאבד את השיווי משקל שלך. בסוף, אתה נכנע ללחץ הנפשי שמופעל עליך, ובלי לרצות גם אתה מאבד את האמונה בערך הזה כערך עליון.

אני לא מדבר על העיוות של כל ההסתכלות על הצבא כ'מגן' על המדינה - במקום להסתכל ככה על לומדי התורה, אני מדבר על מה שהצבא עושה לי ולכל אותם בחורי ישיבה שמשרתים איתי בחטיבה, על ההרס הפנימי העמוק שהם עושים לנו. אומרים שעשו בית מדרש, מקווה, שי, מתי פעם אחרונה החברה ישבו לשמוע שיעור תורה? מתי פעם אחרונה היה תפילה נורמלית במניין בבית כנסת, חוץ מהפעם ההיא שהבאתם צלם לעשות סרט תדמית על החטיבה? אפס. הכל מחוק.

ויום אחד זה יסתיים, ייגמרו השלש שנים ואני אמצא את עצמי עומד בחוץ. ואז... אז אני יודע בדיוק מה יקרה! אז כשאני יהיה מחוץ לטווח ההשפעה שלהם, אז כשאני יעמוד חופשי, אני אזכר בכל העולם שהייתי בו אז, בחמימות של שולחן שבת, בטעם של לימוד תורה, בנחת שיש לכל ההורים ששולחים את הילד שלהם לתלמוד תורה, אבל אז כבר יהיה מאוחר..." וגדעון מליט את פניו בתוך ידיו. "אז אני כבר אהיה 'בחוץ', אף אחד לא ירצה להסתכל עלי..."

הדמעות חונקות אותו, אבל הוא מתעקש להמשיך. "אולי בסוף המשפחה כן תחליט לקרב אותי בחזרה, אבל תמיד אני יהיה הכבשה השחורה של הבית. מישהו שהוא לא פה ולא שם. ומי מדבר על שידוך... ועל ילדים..." גדעון לא מסוגל להמשיך.

הבחורים לא ידעו את נפשם מרוב תדהמה. הווידוי של גדעון טלטל אותם חזק מבפנים, אך גם הטלטול העז שחשו בגופם העיר את תשומת ליבם שהם בעצם בעיקול האחרון לפני מירון.

שי שהיה נבוך מכל הסיטואציה ניסה לגמור את הסיפור טוב.

"חברה! היה נחמד איתכם, הגשם נרגע קצת וזה הזמן שלכם לרדת מהאוטובוס. תמשיכו ללמוד ולהגן על עם ישראל!"

הבחורים ירדו. שי התקדם מעט, משך את ההגה ימינה ועצר את האוטובוס בשולי הכביש.

"תגיד גידי, מה שאמרת עכשיו, אתה באמת מזדהה עם כל מילה? זו האמת האמיתית שאתה חי איתה? למרות כל מה שעברת עם הישיבה, עם ההורים, עם המשפחה?"

דמעה גלשה על לחיי גדעון. גם הוא לא האמין שהוא זה שאמר את מה שאמר. אבל כן. זו האמת האמיתית. יש יצר הרע גדול שמנסה כל הזמן לנתק אותו מהאמת הזו. יש ליצר הרע הזה הרבה עוזרים שעובדים בשירותיו... אבל זו האמת.

שי שמט את ראשו על שתי ידיו שאחזו בהגה הגדול. גדעון נבהל. "שי, קרה משהו? משהו כואב לך?"

"זה שום דבר. שום דבר".

דקה ועוד דקה חולפת. "שי, תגיד, אתה בטוח שהכל בסדר איתך?"

שי הרים ראשו, מבע פניו היה מוזר. שונה. ניכר היה שסערה עוצמתית מתחוללת בקרבו.

"תשמע לי" אומר שי "ושאף אחד לא יגיד שאני אמרתי לך את זה. לך איתם. זו הסביבה שלך. לך עם האמת שלך. אני אומר לך את זה עם כל האחריות. ליוויתי עשרות ומאות צעירים בגילך. אם יש לך אומץ, תקפוץ למים. אני ישתדל לעזור לך ככל יכולתי.

אגלה לך את האמת. גידי. אני מסתובב בכיכר הבאה וחוזר עם האוטובוס לבסיס. לא צריך את האוטובוס בגולן. הטילו עלי שליחות לנתק אותך מהקשר הנפשי שלך להורים היקרים שלך שמתגעגעים אליך. מאמא הטובה שלך שמרטיבה את הכרית בדמעות כל לילה. מאבא שלך שלקח אותך על זרועותיו תחת הטלית למלמד. אמרו לי שזו המשימה שלי. האוטובוס היה רק תירוץ. המצפון שלי לא נותן לי לעשות לך את זה אחרי מה ששמעתי ממך..."

"ומה אני עושה עם הנשק, עם הציוד הצבאי?"

"תשאיר אותו כאן. אני יגיד שנעלמת לי בדרך, יחפשו אותך, מקסימום יכלאו אותך, בכלא תפגוש חברה כמוך, תחזק אותם, והם יחזקו אותך. אני ידאג ליידע את ההורים שלך, הם בטח יותר מישמחו בצעד שעשית. את אבא שלך אני מכיר מתוך הסיפורים שלך. עד כמה שהתרשמתי, אין הורים כאלו. לא מגיע להם את הצער הזה... לך בדרכך, ואל תשכח להתפלל גם עלי. הפעם, עשיתי מה שד' היה רוצה ממני. אבל הרבה פעמים עודדתי בחורים להמשיך במסלול הצבאי גם כשהיו בלבטים. אל תתרשם מהמראה החיצוני שלי. אני לצערי מכרתי את נשמתי עבור בצע כסף. הכיפה הענקית שלי שווה לצבא מליונים. אחרת מזמן הייתי נראה אחרת. אני חי חיים כפולים.

הנשמה שלי צריכה כפרה. תתפלל על שי יוסף בן עדינה".

***

גדעון ירד מהאוטובוס. עבר את הכביש והחל להעפיל במעלה ההר. המהלומה שחטף היתה גדולה עשרת מונים מכפי מידותיו. שי, החבר הטוב, הכותל המערבי, מי שסמך עליו והפקיד בידיו את סודותיו, שיתף אותו בלבטיו, אינו אלא שחקן שחי חיים כפולים... מעמיד פניו כחרדלני"ק רציני, מתפלל שמונה עשרה בעיניים עצומות, ואינו אלא חילוני שעובד בשירות הצבא לנתק את הבחורים רגשית מהוריהם היקרים ולמחוק מהם את עברם הרוחני... מי היה מאמין.

הציון היה מואר באור יקרות, אבל גדעון ראה הכל במטושטש. האנשים, הספרים, הקירות, הכל חג סביבו כמחול שדים. הוא התנפל על הציון והכל פרץ החוצה. הניתוק, ההתעלמות, השקר המתפוצץ. כבר חודשיים הוא בוכה, אבל בכי כזה עוד לא חווה. עם כל הכאב הקושי והצער, הוא מרגיש שהוא ניצב עכשיו על אדמה יציבה. הכל ברור לו יותר. אבל מה יהיה עם כל אותם מאות בחורים יקרים שהגיעו למקום הנורא הזה ולא התוודעו עדיין לשקר? מה יהיה על כל אלו שהתפקרו שם תוך ששי מושיט להם כביכול יד מסייעת ומוליך אותם הישר לשאול התחתיות ממנו קשה כל כך לשוב...

'רבי שמעון!' פרצה מליבו הזעקה. "אתה הבטחת 'כי לא תשכח מפי זרעו', עכשיו זה הזמן לקיום ההבטחה, תראה מה מעוללים לנו, תראה איך מתעללים בנו, אל תשתוק! עשה למען בחורי הישיבות הנרדפים, עשה למען בחורים אומללים שלא טעמו טעם חטא, הצל אותם מהגייסים, לך לקב"ה, ופעל ישועה לעמו! אני ניצלתי ברגע האחרון, אבל מה יהיה עם כלל ישראל"?!...

יהדות הגולה מתלכדת למערכה נגד גזירת הגיוס

על אף החודשים שחלפו מאז התקיימה המחאה ההמונית של רבבות שלומי אמוני ישראל מכלל קהילות וחוגי היהדות החרדית בארה"ב נגד גזירת השמד של גיוס בני הישיבות, הדיה וקולותיה עדיין מהדהדים בעולם היהודי כולו

המחאה ההמונית הביעה בצורה ברורה וחד משמעית, את הדרישה הנחרצת להפסיק את מסע רדיפת הדת, ולבטל את הכונה לחוקק חוק גיוס שיביא להרס עולם התורה והישיבות ח"ו. בד בבד, הכריזו רבבות הנאספים בראשות האדמו"רים, גדולי התורה, וראשי הישיבות, שהיהדות הנאמנה בארה"ב תעמוד לימין עולם התורה בארה"ק, ותעניק את מלוא התמיכה והסיוע הנדרשים לעמוד במערכה נגד רודפי הדת וגורמי השלטון בארה"ק, המנסים בדרכי פיתוי ואיומים לשנות את אורח החיים של יראי ד' בארה"ק.

קריאתם של גדולי ישראל, מנהיגי היהדות החרדית בארה"ב, פורסמה במוצאי יום שמחת תורה, על החובה להשתתף בעצרת המחאה ההמונית.

כבר ביום ראשון בבוקר הודיעו גורמים בשגרירות הישראלית בניו יורק על התעניינות חסרת תקדים, של כלל כלי התקשורת בארה"ב, בחוק הגיוס ובעצרת שנערכה באותו יום מול הקונסוליה במנהטן. בהמשך סיקרו בהרחבה כל רשתות התקשורת הגדולות את עצרת המחאה; באתר החדשות AP דווח עם תחילת האירוע, על אלפים רבים של יהודים חרדים הנוהרים לרחובות שסביב הקונסוליה הישראלית במנהטן. העיתונים הגדולים כ'ניו יורק פוסט', 'וושינגטון פוסט', ועוד רשתות תקשורת מהגדולות בארה"ב, הצביעו על המעמד, כמאורע דרמטי ותקדימי.

עצרת המחאה ההמונית נפתחה ע"י יו"ר העצרת הג"ר יושע נחמן ברגר שליט"א, ראש ישיבת 'אוהל תורה', שפתח בתפילה שיצליח להביע את המחאה הנכונה והראויה בשעה זו, בהדגישו שהוא סמוך ובטוח שזכות גדולי הדורות מנהיגי היהדות החרדית זצוק"ל, שהורו לנו את דרכי המאבק נגד רודפי הדת, והחובה לזעוק את דעת התורה האמיתית, תעמוד לו לבל ייכשל בלשונו.

הוא ציין בדבריו כי מאז הקמת המדינה לפני כשמונים שנה עומדת היהדות החרדית בארה"ב לימין שומרי התורה בארה"ק, בקיום מחאות נגד גזירות רדיפת הדת, שכל מטרתן היא עקירת הדת רח"ל. בהמשך דבריו עמד על חובת המחאה, הן בשל הצורך להסיר את חרון אף ד', ע"י הכרזה שאיננו שותפים לגזירה. ובד בבד להביע את הכאב על חילול שם שמים וצער השכינה. "צריך לדעת, שגם בחור שלא לומד כלול באיסור של הליכה לצבא, כי כל יהודי מאבד שם כל רבב של יראת שמים", אמר. בסיום הביע דברי חיזוק לכלל בני הישיבות ובפרט לאסירי עולם התורה בהכריזו "ד' עמכם גיבורי החיל", כשכל הקהל מריע אחריו: "ד' עמכם גיבורי החיל".

לאחר מכן נשמעו דבריו של הרה"צ רבי דוד הירשלער שליט"א, משפיע רוחני ב'קהילות ירושלים'. בתוך דבריו אמר, כי לא האמנו שנגיע לזמן כה קשה. בדבריו זעק מדם ליבו על כך ששמונים אלף בני ישיבות קיבלו צווים המחייבים אותם לעזוב את היכלי התורה ולהתגייס לצבא, במטרה להעבירם על דתם.

"זוהי גזירת שמד ממש על עשרות אלפים מבני היהדות החרדית", אמר. כמו כן הזכיר את דברי מרן החזון איש זצוק"ל, שגם קרירות ביראת שמיים היא בגדר של "ייהרג ואל יעבור". "אנו מבקשים מיהודי הגולה לעמוד לימיננו בזעקה ותפילה: אבינו מלכנו קרע רוע גזר דיננו", סיים.

לאחר מכן נשמעו דבריו של הגה"צ רבי אנשיל אשכנזי שליט"א, אב"ד 'חוות דעת', שהזכיר את דברי מרנן גדולי התורה שאמרו כבר בתחילה בעת התייסדות הרעיון הציוני, שכל מטרתם היא עקירת התורה, ברוח "ככל הגויים בית ישראל, הי"ת". והמשיך לבאר את החובה להילחם ברשעים ולשונאם. וסיים בתפילה שנזכה להעביר ממשלת זדון מן הארץ, ונזכה לקבל פני משיח צדקנו בב"א.

אחריו נשא דברים הג"ר יעקב מאיר הורוויץ שליט"א אב"ד 'זרע קודש' וראש ישיבת 'בית מאיר', שאמר שבשנות האימה של חורבן יהדות אירופה, היה מאורע בו הגרמנים הרשעים ימ"ש, הוציאו ס"ת מההיכל, ופנו ליהודי שהיה רחוק משמירת תורה ומצוות, ודרשו ממנו שידרוך על הס"ת, רח"ל, אך הוא סירב בכל תוקף והרשעים ימ"ש ירו בו והרגו אותו הי"ד. "אנו היום במצב שמבקשים בארה"ק מיהודים חרדים לרמוס את התורה", חתם.

עוד נשא דברים הגה"צ רבי שבתי קסטנבוים שליט"א, אשר עמד בדבריו על כך שעצם ההתכנסות של רבבות אלפי ישראל המכריזים כי שלמים המה עם ד' ותורתו, זה עצמו מהווה הכרזה ומחאה נגד הגזירות וכנגד הרשעים. "צריך לזכור שהמאבק הוא לא רק על אלו שלומדים בישיבות, אלא גם למען כל בחור חרדי אשר גיוסו לצבא הוא גזירת שמד ממש", קרא.

עם ד' ותורתו, זה עצמו מהווה הכרזה ומחאה נגד הגזירות והרשעים.

"צריך לזכור שהמאבק הוא לא רק על אלו שלומדים בישיבות, אלא גם למען כל בחור חרדי שגיוסו לצבא הוא גזירת שמד ממש", קרא.

החלטות העצרת

רבבות שלומי אמוני ישראל בני הגולה מוחים נמרצה נגד שלטון הרשע בארצה"ק על זה שקמו על עם ד' להעבירם על דתם על ידי גזירות קשות, ומביעים בכאב זעקה גדולה ומרה נוכח הגזירה הנוראה גזירת הגיוס אשר ניתכה על אחינו ואחיותינו תושבי ארץ הקודש הי"ת.

גזירת הגיוס היא גזירת שמד וכליה רחמנא ליצלן, ובזממם הרשע קמו מלכות הרשעה על עמך בית ישראל להעבירם מחוקי רצונך בסגירת הישיבות והכוללים של רבבות הוגי ולומדי תורה, במטרה אחת לגייסם לצבא השמד הידוע לשמצה המלאה כפירה וזוהמה, כבשן האש המכלה נפשות בישראל ר"ל.

כבר נפסק מכל גדולי הדור נ"ע ולהבחל"ח החיים אתנו לאויט"א, שגזירה זו הוא ביהרג ואל יעבור, הן לבחור וכן לאברך והן לכל יהודי שומר תומ"צ.

הננו מוקיעים ברחובות העיר מול אומות העולם, את התנהגותם הברוטלית של השלטון העריץ בארה"ק נגד בני ובנות ישראל החרדים, בהתנפלם באישון לילה להתפרץ בבתיהם לסחבם בשלשלאות של ברזל ולהסגירם בכלא ולדכא את רוחם באופן נורא ה"י, ועל התנהגותם האכזרית של קלגסי השוטרים באסיפת המחאות בהכות שוק על ירך ללא רחם כגרועים שבאומות.

מטעם גדולי הרבנים שליט"א הוכרז שיאמרו הציבור אחר תפילת שחרית תהלים להעביר את רוע הגזירה וק-ל שד-י יאמר לצרותינו די ותתקבל תפילתנו לרחמים ולרצון.

על שלומי אמוני ישראל ליתן שכם אחד להיות לאחיעזר ואחיסמך בגוף ובממון ובעסקנות לימין הארגונים והעומדים למען פעילות ההצלה למען בני ובנות ישראל להצילם מרדת שחת וליפול בצבא השמד.

יהדות הגולה מכרזת, אחינו ואחיותינו בארץ הקדוש, אתכם אנו! כולנו מתלכדים ומשתתפים בצערכם, לא ננוח ולא נשקוט בגופנו ובממוננו עד שיוסר הגרזן מעל ראשיכם, ואם לא תתבטל הגזירה, נצא ברחובה של עיר ביחד עם רבבות אלפי ישראל מכל החוגים ומכל הקהילות ונזעק זעקה גדולה עד שתתבטל גזירה רעה זו בביטול מלכות המינות בארץ הקודש בב"א.

וכאן הבן שואל...

היה זה יום קייצי וחמים. השמש זרחה במלוא עוזה והקרינה מחומה על באי העולם. באותה העת, יצאה משפחת ביטון לנופש באחד מיישובי הצפון הפסטוראליים. לאחר שארגנו את כל הציוד הנדרש לימי השהייה בצימר, עלו בני המשפחה על הרכב. לאורך הנסיעה התנגן ברקע שיר קצבי, ולאחר כשעה של נסיעה הגיעו אל בית הנופש.

האווירה הטובה והאחדות המשפחתית שררו בבית העץ המזמין. לאחר שהתמקמו וסעדו את ליבם, קם אבא והציע ליוסי, בנו הבכור, לצאת איתו לסיבוב קצר בשבילי היישוב. הם יצאו אל האוויר הצח והחלו לצעוד בנחת.

לאחר הליכה קצרה, התיישבו שניהם על ספסל שהוצב בפאתי השביל בינות לעצי האורן והתבוננו בשקיעה המרהיבה, שצבעה את השמיים בגוונים עמוקים ומרגשים.

אבא כיבה את מכשיר הטלפון שלו, שלא הפסיק לצלצל מתוקף תפקידו התובעני כעוזר של חבר כנסת באחת המפלגות החרדיות, והתפנה לשעת איכות אמיתית עם בנו. "משהו עובר על יוסי", חשב אבא לעצמו, "אני חייב לפתוח את תיבת הפנדורה הזו לפני שתתפוצץ לי בפנים".

הוא ניצל את ההזדמנות ופנה אל בנו: "יוסי, שמתי לב שיש משהו שמציק לך, משהו שיושב לך על הלב וטורד את מנוחת נפשך. האם אתה מוכן לשתף אותי? אל תהיה מכונס בעצמך, דבר חופשי".

יוסי הרהר לרגע: "אולי זו ההזדמנות שלי? אם אבא מבקש, אז כנראה מותר לי..." "אבא", פתח יוסי בשאלה, "לא תקפיד עליי?" "עליך? חס ושלום. בשביל זה אבא כאן!" השיב האב בחום.

יוסי, שבמשך תקופה ארוכה נמנע מלדבר על הנושא מחשש לפגיעה בכיבוד הורים, החליט להיפתח: "אבא, בזמן האחרון איני רגוע. מאז שפרצה הסערה סביב חוק הגיוס, החברים מציקים לי. בכל מקום שאני הולך, אני מרגיש שעיניים ננעצות בי. לוחות המודעות מלאים במכתבי רבנים נגד החוק ובקריקטורות שמחדדות את התוצאות ההרסניות שלו. החברים לוחצים עליי לקבל תשובות: מדוע מקדמים חוק כזה, עם מכסות ויעדים על לומדי התורה וסנקציות נוראיות? הם כועסים מאוד".

יוסי המשיך בכאב: "אך לאחרונה פנה אליי חברי הטוב שמעון בטרוניה גדולה, ונתן לי תחושה לא נעימה על כך שאבא שלי עוזר לחבר כנסת ששותף למצב הזה. אפילו בחורים שמעולם לא דיברו איתי על פוליטיקה, בחורים שכל שיחם ושיגם הוא בתורה, לא נותרים אדישים. אבא, תאמין לי שנלחמתי על כבוד התנועה הקדושה ועל כבודך, אבל אני מרגיש שאין לי תשובות אמיתיות לענות להם. הטענות שלהם חזקות מדי, ונגמר לי הכוח 'למרוח' אותם".

אבא הביט בו בתמיהה: "יוסי, אתה באמת מאמין לכל מה שכותבים בפשקווילים ברחוב? כך אתה חושב על אבא שלך, שהוא יעזור להעביר חוק כזה?"

"אבא, תאמין לי", השיב יוסי, "אם לא הייתי שומע במו אוזניי את הרב יצחק אומר שאלו פני הדברים, או את הרב ציון בוארון והרב מוצפי שקורא למשתפי הפעולה עם החוק 'בוגדים', לא הייתי מאמין. מתחילת החורף החברים מציקים לי שאדבר איתך, ובהתחלה הכחשתי, אבל הם השמיעו לי הקלטות שוב ושוב. הם זועמים על כך שהספרדים הם אלו שימלאו את היעדים בעוד האשכנזים יישארו ללמוד. למה אין אף חבר כנסת מהתנועה שקם ומתחייב שפשע כזה לא יקרה? למה הם לא משתיקים את השיח הנוראי הזה?"

אבא ניסה להרגיע: "יוסי, לא יכולת לומר לי מה עובר עליך? הייתי לוקח אותך לרב יצחק עצמו, והיית שומע ממנו שהוא מכחיש את הדברים ושאלו שמועות לא נכונות".

"כן אבא", ענה יוסי, "ראיתי את המכתב שבו הוא תומך בוועדת רבנים, אבל יומיים לאחר מכן התפרסם שהכל שקר והוא לא תומך בזה. הרב יעקב עדס התראיין לרדיו ואמר שוב ושוב שהרב יצחק נמצא תחת איומים נוראיים, ושהרב יצחק והרב בוארון אף התקשרו להודות לו על כך שהביע את דעתם האמיתית! אבא, אין לך מושג כמה הם זועמים, ואני הקורבן בסיפור הזה, למרות שאין לי שום דרך להשפיע".

חבילת הטישו של יוסי הלכה והצטמקה בעוד הדמעות זולגות מעיניו ללא הפוגה. ייסורי נפש של חצי שנה מצאו סוף סוף פורקן. אבא חיפש מילים לנחם את בנו הכאוב: "די, יוסי, חדל לבכות. אנחנו בנופש עכשיו. אתה באמת לא צריך להאמין לשטויות האלו. נראה לך שהרב אריה רוצה לחסל את יהדות ספרד בצבא? הוא הרי צריך להיות 'מתאבד שיעי' כדי לעשות דבר כזה! מי יצביע למפלגה אם כולם ילכו לצבא? אלו בדיות".

"חשבתי על זה", נשנק יוסי מבכי, "אבל אז שמעתי ראיון של הרב אריה בטלוויזיה מלפני 13 שנה. הוא הסביר שם תוכנית שברשותך אכנה אותה 'תוכנית ההשמדה של הציבור החרדי'. הוא אמר שזו התוכנית הראויה - שבכל שנה יתגייסו אלפי חרדים, ותוך חמש שנים רוב הציבור ישרת בצה"ל. הוא אפילו אמר בראיון ל'מעריב' ש'בחור ישיבה לכל החיים זה משהו שלא ניתן לחיות איתו'. הבנתי ש'הדג מסריח מהראש'. בעצם, כל הרדיפה של החילונים מונעת מבפנים על ידי חברי כנסת מסוימים שמסיתים אותם נגד עולם התורה!"

יוסי עצר לרגע כדי לנגב עוד דמעה סוררת והמשיך: "אבא, תדע לך שהספרדים מסכנים יותר. הם אלו שאמורים למלא את היעדים האימתניים ולאבד את עולמם הרוחני בצבא".

אבא נראה רע. הדמעות והדברים הקשים ששל לו בנו - הבחור השנון, המתמיד והמעמיק שנועד לגדולות - זעזעו אותו עמוקות. הוא נזכר בדברים ששמע מחבריו לתנועה, כמו מרגי וארבל. בתחילה חשב שמדובר בהתבטאויות המיועדות לאוזניים חילוניות מתוך חישוב פוליטי נסתר, אך כעת הבין שלא מדובר בפליטות פה, אלא באג'נדה הרשמית של המפלגה.

השניים חזרו לצימר בשתיקה מהורהרת. כשנכנסו לשביל המוביל לבית העץ, התנער אבא ואמר לבנו: "יוסי, אני מבין שהציבור לא שותק על זה. דיברת דברי טעם. אני מבטיח לך שאתבונן בדברים לעומק".

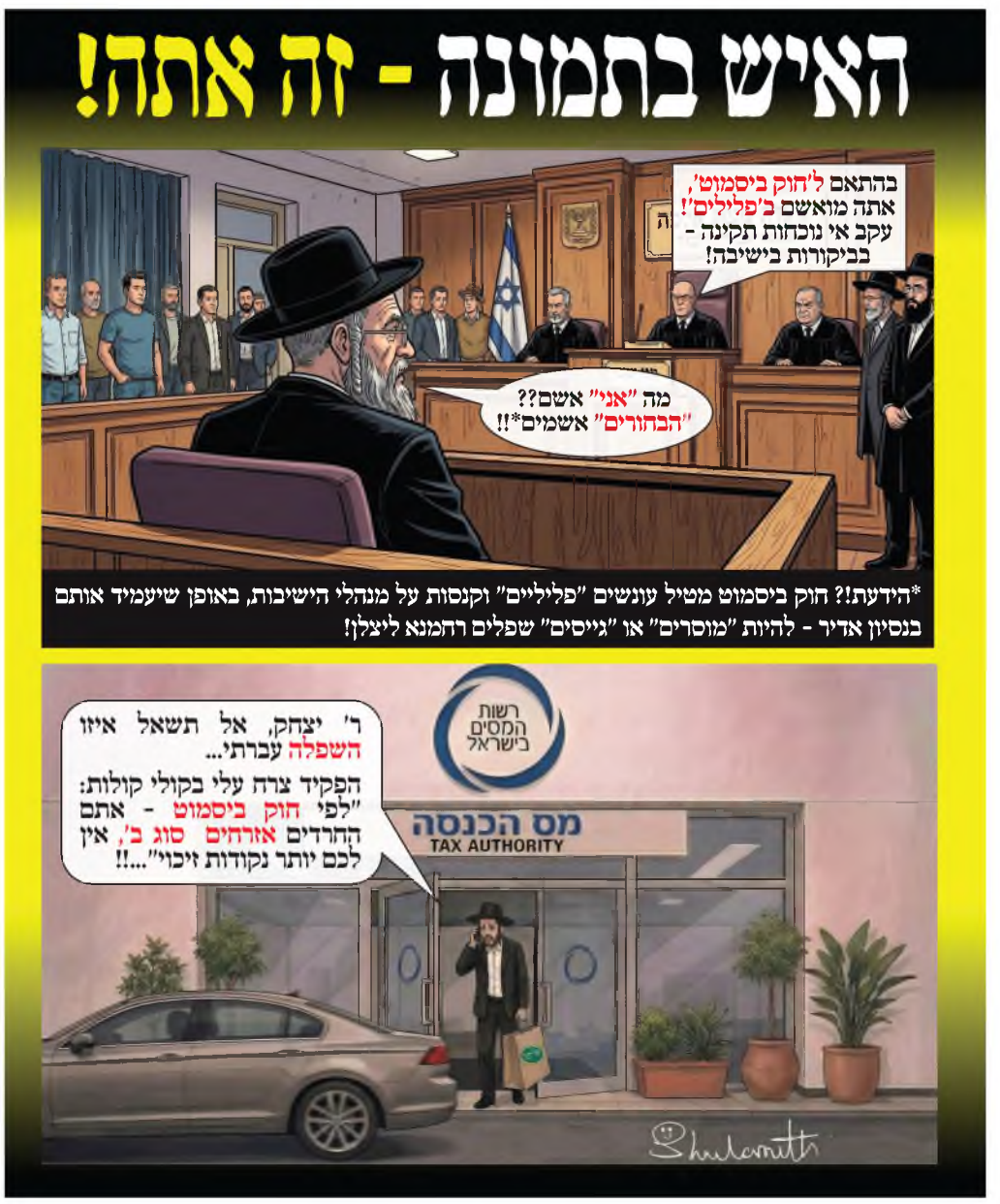

מאבק או הישרדות?

מה בפועל יתרחש אם לא יעבור חוק גיוס? איך נתמודד עם העובדה שבחורי הישיבות אינם מעוגנים בהסדר חוקי?

את השאלה הזו, שואלים את עצמם הרבה מהציבור החרדי שמודעים למצב הקיים, שהשכילו להבין את התנגדותם העזה לחוק הגיוס המוצע. אולם מתקשים הם, אולי בצדק, לעכל את המציאות שהציבור החרדי יאלץ להמשיך להתמודד עם מצב כזה, בו אין הסדר חוקי מסוים לגיוס חרדים, ובעצם כל מי שאינו מתגייס מוגדר כאזרח פלילי במדינת ישראל.

שדה הקרב - "לוחם" או "שורד"

בשדה הקרב קיימות שתי תופעות הנראות דומות, אולם שונות הן בתכלית. ישנו את ה"לוחם", ויש מי שהוא רק "שורד". נראה כי אין צורך להסביר את החילוק הבולט שקיים ביניהם, שהרי לוחם זה מי שמנהל מאבק, אחד כזה שיש סיבה מוצדקת להשאירו בחזית. אך מי שנמצא במלחמת הישרדות מול האויב, כלל אין סיבה להימצאותו בשדה הקרב. חילוק כמעט טכני.

אולם לעומקם של דברים, ההבדל ביניהם הוא עצום וחסר פרופורציות, במבחן התוצאה - מי שלוחם - שורד יותר את הקרב, בשונה ממי שנאבק על הישרדותו האחרונה. מלחמת הישרדות, עקובה היא מדם.

ההסבר לכך הוא פשוט, בשביל לנצח במלחמה, תהיה היא איזו מלחמה שתהיה, צריך פשוט ללחום. כי כשלוחמים, יש את הכח ואת העוצמה להמשיך ללחום, וממילא לשרוד. אולם כשמנסים "להסתדר" ולשרוד את האויב, ספק גדול אם יוכלו להמשיך ולשרוד.

אין זה סוד, שהציבור החרדי נמצא כעת בקו החזית, בשיאה של אחת מהמלחמות היותר גדולות שחווה אי פעם, המאיימת בעוצמה על כל עתידה של עולם התורה. במקרה כזה, כמו בכל מלחמה, עומדת לפנינו זכות הבחירה - ללחום או לשרוד.

המהלך של הישרדות איננו מהלך מבוטל. בהחלט, כשאין צבא ואין נשק אין טעם לנסות ללחום. במקרה כזה מוכרחים ללכת על המהלך של 'הישרדות'. לנסות, כמה שיותר. אולי. אבל אם יש לנו נשק ויש לנו צבא, מה העניין שננסה להמשיך ולשרוד במצב הקיים ולהיאבק על עצם קיומנו, למה שפשוט לא נשיב מלחמה?!

ברמת העיקרון, אם הפיתרון היחיד היה מלחמה פנים אל פנים, לא היינו יכולים לפטור את עצמנו מזה. אמנם הציבור החרדי אינו מחזיק צבא המאומן בלחימה, וגם כלי נשק הוא מצרך די נדיר בסביבתנו.

אולם איננו צריכים להגיע לרמת לחימה מסוג זה, לציבור החרדי ישנה אפשרות להילחם בטקטיקה אחרת. פשוטה יותר, בטוחה יותר. ועל כך אמרו רבותינו שבכל הדורות ש"מחויבים אנו למסור את הנפש על זה".

מלחמת הקיום - תמיכת הציבור

הציבור החרדי, בשונה משאר המגזרים, יש לו כח עצום וייחודי - כח הציבור.

ישנו כלל ידוע ופשוט, שיכול להיות מצב שיש דעה משותפת לכמה יחידים, אך אין לזה שום משמעות מעשית. גם אם המדובר הוא על עשרות יחידים, ואף אם חושבים כך מאות, ויותר. אין בכך איום על אף אחד, וכמובן שאין לזה השפעה כלל כלפי חוץ.

אבל אם כל אותם יחידים מתלכדים יחדיו, דעתו של כל אחד ואחד מהם מקבלת אפקט חדש לגמרי - 'ציבור'. כיון שכאמור, הציבור אינו אחד ועוד אחד ועוד אחד, ציבור זה משהו הרבה יותר עוצמתי, הרבה יותר אפקטיבי.

העובדה היא שבציבור החרדי ישנם עשרות אלפים שחם ליבם בקרבם נוכח המציאות הקשה של גזירת הגיוס. אך אם כל אחד יחיה את המציאות הזו לבד, בהחלט נצטרך כוחות נפש מיוחדים להתמודד מול המציאות הקשה - סנקציות, מעצרים וכדו'.

מדוע שלא נקום ונעשה מעשה, נתאחד ונשלב ידיים זה אל זה, למען המטרה העילאית?!

תמיכה ציבורית בשעת מעצר

במה דברים אמורים?

נתפוס דוגמא פשוטה, שלצערינו בתקופה האחרונה אנו מכירים אותה מחיי היום-יום. המעצרים.

נדיר, אבל קורה. וכשזה קורה, זה הולך מהר. דפיקות בדלת, הלם ותדהמה, וכבר הם בתוך הבית. תהליך פשוט שכזה לא אמור לקחת יותר מדי זמן, זה ענין של דקות עד שהטרף נמצא אצלם בידיים.

זו המציאות שאנו עלולים לראות בשעה שנעמוד כיחידים רבים. אמנם יש הרבה שחושבים כמוך, אך זה עדיין לא מוסיף כלום לטובת המאבק.

לשמחתנו לא כך הם פני הדברים, אנו לא רק אוסף של יחידים אלא ציבור גדול וחזק. מערכות התראה עוצמתיות הוקמו, צבע שחור (073-888-1234), החוטפים הגיעו (02-800-8080), לא תעמוד (02-5000-110). מאות אלפי מספרים מנויים על קוים

לדמותן של מחאות ציבוריות

אין זה דבר חדש. כל קבוצה בעולם שיש לה דרישות מסוימות והממשל או הגוף השולט אינו מקיים את הדרישות שלה, הדבר הכי לגיטימי ומתבקש, הוא לצאת לרחובה של עיר ולדרוש זאת.

מחאות הם לא רק חסימות כבישים...

עיקר האפקט של המחאה היא ההתלכדות וההתנגדות הציבורית.

שיטה זו, לא רק שלא התנגדו אליה רבותינו שבכל הדורות, אלא פעמים רבות אף אימצוה לתוככי המחנה. כמובן, הדרישות של הציבור החרדי שונות במהותן מדרישות של ציבורים אחרים. הם נלחמים על מחיר הקוטג', פינוי התנחלויות, דעות פוליטיות ותאוריות פרוגרסיביות. אצלנו נלחמים רק על דברים שהנשמה תלויה בהם.

מרבית המערכות בארץ היו על הפרהסיא הציבורית של מדינת ישראל. עליהם יצאו והריעו ומחו.

מערכה זו שונה היא וחשובה הרבה יותר, הן לא מדברים על השכן שאינו שומר תורה ומצוות אם יאכל כשר או לא, על הכביש שיהיה פתוח ואחרים יחללו בו שבת. המערכה כאן היא עלינו, חוטפים לנו את הבחורים שלנו. האם סוחר פשוט בשוק מחנה יהודה היה שותק על גניבת 3% מהעגבניות, [גם אם יבדוק ויגלה שהפעם נגנבו רק עגבניות משלשום...הוא לא יחכה לשלב הבא] מי שוטה וישתוק?

***

נפרוש לפניכם סקירה קצרה ומתומצת ממערכות היהדות החרדים בשנות קיומה על אדמת ארץ הקודש בהם ההוראה הייתה "צאו והפגינו". היה זה בזמן שרבותינו מצוקי ארץ זללה"ה עמדו בראש המחנה, מי כעמוד ענן להגן מפני התריסים, ומי כעמוד אש המכלה את הקוצים מן הכרם.

מחאות השבת בפתח תקוה

מחאות השבת בפתח תקווה בזמנו של רב העיר הגאון רבי ברוך שמעון סלומון זצ"ל מפורסמות, הן בשל הזמן הארוך בו נערכו הן בשל תמיכתם של גדולי ישראל בהפגנות.

מחאות השבת בפתח תקוה התקיימו במשך עשרות שבתות ברצף, כאשר רבי ברוך שמעון סלומון רב העיר נעמד כמצביא בשער, וגדולי הדור מגבים אותו. הוא אף נעצר וגדולי הדור באו לחזק את ידיו.

אחר עשרות שבתות טען אחד הרבנים בפתח תקוה להפסיק עם המחאות. הוא כתב: "אין אנו חייבים ולא רשאים להמשיך ולהפגין בערבי שבתות כלומר ליל שבת נגד קולנוע היכל מכל מיני טעמים שהוזכרו לעיל. אם אחרי הפגנות סוערות של שלושים ושלש שבתות לא הזדעזעו ולא שמעו אלינו חזקה שכן ימשיכו הלאה וממילא אין טעם עוד לשום הפגנה ולא לשום מחאה אחד הנימוקים היו שאנו מזמינים את המשטרה לבוא ולחלל שבת"

מרן הקהילות יעקב אמר, שזהו קידוש ד' גדול ובוודאי תהיה תועלת. אך אפילו אם לא תהיה תועלת, עצם הצעקות "שבת" היא קידוש ד' שיודעים שהשבת לא הפקר.

מרן הרב אלישיב הגיב לדברי הרב הנ"ל כי המחאה היא כלל לא מצד מצוות תוכחה: "ברם אנא לא ידענא מה ענין מצות תוכחה לכאן, אטו מטרת ההפגנות היא בשביל קיום מצות תוכחה, אתמהה. הלוא הדבר פשוט כביעתא בכותחא, אילו כל אחד היה פוטר את עצמו בקיום מצות תוכחה, כי אז החנויות התחבורה וכל בתי הקולנוע וכו' היו פועלים בשבת כמעשיהם בחול, ולא היה נשאר מהשבת ח"ו שריד ופליט. המטרה של ההפגנות היא לעצור את מגפת התפשטות הריסת השבת, וזה מה שנשאר בידי יראי ד' החרדים על דברו למחות ולהפגין בעד קדושת השבת".

וכמו כן הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א פרסם מאמר בו שלל את דברי אותו רב, וטען על ההשפעה השלילית של חילולי שבת על ציבור שומרי שבת.

מחאת החרם - חברת אל על

מחאה נוספת שהתבטאה בחרם כלכלי הייתה המחאה נגד חברת אל על. חברת אל על טסה בשבתות דבר שהפריע מאוד לשומרי השבת. נציגי אגודת ישראל בכנסת פעלו רבות למען ביטול טיסות אל על בשבת.

נראה היה כי אכן התהליך מתקדם, והנה בג"ץ הטיל צו ביניים האוסר על הממשלה למנוע טיסת אל על בשבת.

כרוז יצא מטעם גדולי הדור כי אין לנסוע באל על כיוון שהיא מחללת שבת. ביום י"ח באלול חתמו על הכרוז הסטייפלער, רבי שלמה זלמן אויערבך, הרב אלישיב, הרב וואזנר ורבי יעקב לנדא, כרוזי איסור פורסמו מטעם בד"ץ העדה החרדית, ועד הרבנים של אגודת ישראל ועוד.

כרוז מיוחד יצא גם מטעם רבני יהדות ספרד, הבבא סאלי ובנו בבא מאיר, רבי יהודה צדקה, רבי בן ציון אבא שאול, הרב כדורי והרב עדס, זכר צדיקים לברכה.

כצפוי האיסור היכה גלים, אנשים ביטלו טיסות, יהודים שומרי תורה בחרו להפסיד כסף ולא לטוס עם אל על. השנאה של אל על לנוסע החרדי חצתה גבולות ולפעמים אף מנעו את כניסתו לארץ אבל המערכה המשיכה.

אל כ"ק האדמו"ר הלב שמחה מגור זצ"ל הגיעה שאלה, מיהודי שסיפר שאם הוא לא טס באל על הוא מפסיד 400 דולר.

"שבת שווה עוד 400 דולר" פסק הלב שמחה.

אלו, ובשעת האפס מתקבלת התרעה ייחודית על ניסיון מעצר. תוך דקות ספורות מתאסף ציבור ענק במקום המעצר, שהדבר היחיד המאחד אותם הוא להתאגד יחד מול הפשע. מציאות זו הוכחה בשטח מהרגע הראשון כיעילה ביותר, ובצורה זו נמנעו רוב ניסיונות המעצר כשהמדובר הוא על עשרות מקרים.

איך זה עובד? כפי שניתן לשמוע מהעדויות בשטח, ברוב רובם של מקרי המעצר, ניתן היה להצביע על דבר אחד ויחיד שמנע מהמשטרה הצבאית את המשך נסיון המעצר - 'התמיכה הציבורית'. לא ננקטו פעולות מעשיות משום סוג שהם, לא היו מקרי אלימות, היה שם רק דבר אחד - אש בעיניים. כשעומדים מתחת לבניין עשרות אנשים שמביעים תמיכה פומבית במי שמוגדר אצלם ברשימות כ'פושע', זה פשוט לא נותן להם לעשות את זה, הם מבינים לבד שאין אפשרות לעצור בחור בשעה שעומדים מאחוריו ציבור ענק ומשולהב...

ואף יתירה מזו, מערכת ההתרעות לא רק שגורמת למנוע בפועל את המעצרים, אלא עצם קיומה אף מסביר את העובדה שלעת עתה (בשעת כתיבת השורות) כמעט ולא התרחשו נסיונות מעצר בתוככי השכונות החרדיות. הם יודעים שזה פשוט לא משתלם להם להכניס ניידת משטרה צבאית לתוך בני ברק, בית שמש או מודיעין עילית. עם ציבור מאוגד ונחוש - לא מתעסקים!

זוהי רק דוגמא אחת קטנה, למה שנקרא 'כוחו של ציבור', כל מילה נוספת מיותרת.

[יש לציין, שהיו אף מקרים של ניסיונות מעצר בהם גם בשעה שהתאספו ציבור ענק מתחת לבית ה"פושע" עדיין לא זה מה שמנע מהמשטרה הצבאית להמשיך בפעולותיהם למעצר העריק. אולם גם במקרים אלו הייתה תועלת מרובה מציבור המוחים שהתאסף מחוץ לבנין, וכפי שמובן מאליו שכשנמצאים מתחת לבנין עשרות אנשים, אין דרך מעשית להכניס את הבחור לתוך הניידת].

כח הציבור - תחושת הקלה

ומעניין לעניין באותו עניין, כידוע לכל הוטלו סנקציות למסרבי גיוס, הוי אומר - אנחנו. פירושם, איסור יציאה מהארץ, ביטול הסבסוד במעונות ועוד.

נסו לדמיין את עצמכם עומדים במצב כזה ביחידות. לדוגמא: לא הסדרתם את התשלום לקופת חולים, ומני אותו רגע אינכם יכולים להוציא רשיון נהיגה, אינכם יכולים לצאת מהארץ ועוד כהנה וכהנה. אין לזה הגדרה אחרת מאשר "בלתי נסבל". זה נורא, זה צורב.

אבל אם אתם יודעים שהשכן בדלת ממול, חברי החדר שלך, וכל הקהילה שלך ובעצם כל השכונה שלך, עומדים במצב דומה, עם כל הכאב, זה שונה מאוד.

זאת אומרת שאנו מבינים מצוין את ענין "כוחו של ציבור". אם כן, למה שלא נשתמש בו לדברים המועילים באמת?!

החוסן הציבורי - בפן המעשי

בשעה שבחור יושב בכלא הצבאי, מתאספים המוני יהודים אכפתיים מחוץ לחומות הכלא ומביעים את תמיכתם הנחרצת ועמידתם הנחושה לצידו של אותו בחור המשמש כשליח הציבור בעצם ישיבתו בכלא בעוון לימוד תורה.

הרי הרבה יותר יהיה לך קל ללכת לכלא, בזמן שאתה יודע שמדי יום יבואו אל מחוץ לחומות הכלא ציבור גדול שיתמוך בך.

כמובן שאי אפשר להתעלם מהמחאות ההמוניות המתקיימות בצמתים המרכזיים, בשעה שבן ישיבה יושב בכלא הצבאי. מחאות אלו יותר ממה שהם מועילות בשטח, זועקות הם את זעקת כלל הציבור, ומשמיעה את קולות ההתנגדות של כל הציבור החרדי [ראה מסגרת].

איזו תחושת הקלה תהיה לך בשעה שאתה יושב בחדר הסגור, ואתה יודע שבשעה זו נערכות מחאות המוניות בצמתים המרכזיים לדרישת שחרורך, וכי יש לך התלכדות ציבורית חזקה מזו?

ועוד, בעת שחרור עריקים מהכלא הצבאי, נערכות עבורם מעמדי קבלות פנים עוצמתיות, הכוללות תהלוכה המונית ברחובה של עיר סביב רכבי פאר בהם יושבים אסירי המערכה, בהשתתפות קהל אלפים ובליווי תזמורת.

כמה יקל לך בזמן שתשב מאחורי סורג ובריח, כשתנסה לצייר את תהלוכת ההמון שתיערך בעת שחרורך, ברחובה של עיר.

המסקנה ברורה - אם אנו יכולים להשיב מלחמה פשוטה שכזו, למה שלא נעשה זאת?!

קבלת פנים לאסירי התורה - בני ברק, חנוכה תשפ"ו

האיש בתמונה - זה אתה!

בס"ד

בדרך התורה נלך

3

דעת תורה ברורה
ממרן החזון איש זצוק"ל
על האיסור החמור בהסכמים ופשרות בחוקי הגיוס

אחדשה"ט באהבה

רצוני לפרש דעתי. ההצבעה בעד שירות לאומי אסורה,

אף אם ההמנעה מאיימת הפסדים. כמו שאומרים לאדם להרוג אחד מבניו ומאיימים עליו בהרינת בניו הנותרים, שאסור לו להרוג את בנו

ובשעה שכתבתי מכתבי לא נעלמו ממני האיומים

אחתום ברכה וכ"ט הדו"ש

א"ש

קובץ אגרות מכתב צ"ח

כולנו למעמד הרבבות
בו נתייצב מאחרי חכמי העדה
ונכריז כאיש אחד בלב אחד:

לא נפקיר אפילו נפש אחת מישראל למסלולי הצבא!

מעמד הרבבות
קול שוועתם
יום שלישי - י"ז בטבת תשפ"ו
רחי ירמיהו - עיה"ק ירושלים

לא למכסות! לא ליעדים! לא לסנקציות על הציבור החרדי!

בס"ד

לעצור את
הקטסטרופה

כתוצאה מ'המתן ומתן' חסר הסיכוי
בניגוד להוראת ומחאת גדולי ישראל שליט"א

הציבור כבר משלם את הפעימה הראשונה:

הבג"ץ הודיע כי הוא מעוניין
להפעיל את הסנקציות האמורות בטיוטת חוק הגיוס מיד!!!

שלילת רשיונות נהיגה, יציאה מהארץ, נקודות מס, סיוע בשכ"ד,
הנחת מס רכישה, ועוד ועוד...

בעקבות הניסיון לקדם את חוק ההשמדה העצמית של ביסמוט:

גם לקינו - וגם שילמנו
וגם גורשנו מן העיר...

מעמד הרבבות

קול שוועתם

יום שלישי - י"ז בטבת תשפ"ו
רח' ירמיהו - עיה"ק ירושלים

רבי רבבות נענים לקול שוועת
מרנן ורבנן זקני חכמי ספרד שליט"א המתחננים:
אנא! אל תפקירו אף נפש אחת מישראל!

מעמדם של חמישים האחוזים לא סודר
אבל את המחיר הכבד אנחנו כבר משלמים.

נתלכד כולנו ונשתתף במעמד הרבבות - לא נפקיר אף יהודי

מלך אסור ברהטים

הגאון המקובל רבי יעקב עדס שליט"א בגילויים מחרידים ודרמטיים על גודל השבר המנהיגותי הפוקד את הציבור הספרדי, ודעת התורה הברורה כיצד היחס למאבק האיתנים המתחולל סביב חוק הגיוס

תשמעו רק למה שאני אומר כאן בתוכנית זו או בקו השיעורים האישי שלי", מקדים הרב עדס ואומר כדי למנוע הכחשות יזומות מצד בעלי אינטרסים שונים. "דבר ראשון, היות ואומרים ומפרסמים בשמי כל מיני דברים והכחשות, ברצוני להדגיש - כל דבר שאומרים בשמי בענייני החוקים, לסמוך רק על מה שנאמר באחד משני המקומות בהם אני משתדל תמיד שיצאו הדברים הכי מדוייקים, אצל הרב משה בן לולו, או בקו הטלפון של השיעורים שלי, 02-5822598. כל מה שמתפרסם בכתב או בהקלטות שלא באחד משתי המסגרות האלו, תתייחסו לזה כדברים שלא קיימים".

מה גורם לגדולי הרבנים של דגל התורה לדון על חוק היעדים ההרסני? מי מנסה לשכנע אותם זה לא יחריב את הציבור הספרדי? ומדוע כל זה לא רלוונטי לספרדים?

שאף אחד לא יבין אותי לא נכון. יש גדול הדור, הרב דב לנדו שליט"א, אני עשרות שנים לומד ומלמד את התורה שלו. רק השבוע אמרתי שיעור לתלמידיו בישיבת סלבודקה.

ברצוני להדגיש שחלילה אני לא בא להרהר אחריהם, אבל ביררתי מה הם סוברים, ונאמר לי שהרב משה הלל הירש אמר בפה מלא, שהוא מעכב את ההחלטה. צריך לברר מה סוברים רבני הספרדים עצמם, הם לא יודעים מה קורה אצלם.

הם אומרים בפה מלא, אנחנו, רבני סלבודקה, לא מתמצאים מה קורה בציבור הספרדי ביחס לחוק, מה יהיו ההשלכות של זה. הגיעו אליהם קבוצה של רבנים ספרדים חשובים, אני לא רוצה להגיד שמות - רובם צעירים, אם לא כולם - ואמרו להם אנחנו מייצגים את הציבור הספרדי, אנחנו בעד החוק. ואני מכיר את השמות של הרבנים, הם מייצגים נתח קטן מאוד של הציבור הספרדי, רוב הציבור הספרדי בוער כאש נגד החוק.

רוב רבני הספרדים בוערים כאש נגד החוק. יכול להיות עוד איזה חלק קטן מהם, הרי בעצרת התפילה הגדולה שעשו של מאות אלפים, היה במרפסת הגדולה של יוסף רפאלי ברחוב ירמיהו, היו שם עשרות רבנים ספרדים שבאו שם רק להביע שהם בכל צורה שהיא נגד החוק.

הרב עדס ממשיך וחושף, מהי דעתם האמיתית והברורה של גדולי הרבנים הספרדים ברובם המוחלט.

מה שנוגע לאשכנזים, יש גדולי התורה שלהם שהם מחליטים להם, אני לא מתערב, אני גם לא בקיא מה בדיוק ההשלכות של החוק עליהם.

אבל אצל הספרדים, אני אומר בוודאות, אחרי בירור של חודשים רבים, למעלה מ-80% של רבני הספרדים הגדולים נוקטים שהחוק הזה הוא אסון בשביל הספרדים. אזכיר לדוגמה שמות אחדים שאני אישית יודע שהם הכי חריף מתנגדים לזה, בכל הזמן, בלי שינויים בדעותיהם - הגאונים הגדולים הרב משה צדקה שליט"א, הרב יעקב אביעזרי טופיק שליט"א מביתר, הרב בן מוצפי ציון שליט"א, הרב נהרי שמואלי שליט"א, הרב יעקב סופר שליט"א, ועוד רבים רבים, רק אני מפחד אולי אני אטעה באיזה שם שאני לא יודע בדיוק את דעתו, אבל אלו אני יודע את הדעה שלהם.

מה המשמעות, הרב, של המילה מתנגדים ?

שאסור להצביע בעד החוק. אסור להצביע בעד החוק הזה. זה דעתם של רוב הרבנים.

אין שום תוקף בלעדי למושג מועצת החכמים או מועצת הגדולים. המסורת שקיבלנו היא, שבדברים הנוגעים לכלל ישראל יש לנהוג ולהנהיג על פי דעת רוב גדולי ישראל, ורוב גדולי ישראל סוברים שהחוק הוא אסון.

מחילה שאני שואל ככה בצורה בוטה בשידור, אבל אני אני רוצה להבין, יש לי בן עכשיו שהוא במצב כזה של עריקות, ואני ספרדי, אני לא יודע מה לעשות?

יש מכתב ממרן הרב מטשעבין, שהיה מגדולי ישראל הכי גדולים, לא עוד איזה גדול, הרב החזון איש התייחס אליו כפסגת הגדלות של של אותו הדור, לא אומר שרק הוא היה הגדול באותו דור, אלא שהוא היה בשורה הראשונה ממש.

הרב מטשעבין נמנה על אחד מחברי מועצת גדולי התורה של אגודת ישראל, והיה משתתף בכל האסיפות שלהם. במכתב שהוא כתב לראש אגודת ישראל בשנת תש"ט, (מודפס בספר שר התורה עמוד 580 והלאה) נאמר:

"הנה היום השגתי הודעה ממרכז אגודת ישראל בת"א שבקרוב הימים תתקיים מועצה"ת לדון על העניינים על הפרק" אולם לא בטוח שיוכל להשתתף באסיפה. למה? "ויען כפי התזכיר המצורף אני רואה שהבעיות והענינים העומדים על הפרק המה מהדברים העומדים ברומו של עולם, על כן אני מוצא חובה להעיר ולהדגיש עוד הפעם, כאשר כבר גיליתי דעתי מאז, שדברים רמים כאלו אינו מהנכון לפתור מבלי לשמוע גם החוות דעת מגדולי דורנו, שאינם חברים במועצת גדולי התורה.

"(וארשה לי לצרף בזה רשימה מפורטת מעבר לדף), ועל כן דעתי מה נכון בכל עוד להשתדל ולפעול אצלם שיקחו חלק בהישיבה הזו.

"והנני מוכרח להעיר אוזן כתר"ה שבאם הרבנים הגאונים הנדרשים לא יתרצו להשתתף, גם אני אי אפשר לי ליקח חבל בישיבה זו. כי ירא אני לנפשי להשמיע חו"ד מרובא דמנכר משאר גדולי ארצינו הק' שליט"א"

הרב מטשעבין קבע שמאחר ורשימת הנושאים שמופיעים באסיפה נוגעים בדברים מאוד כלליים לציבור, חס וחלילה לעלות על הדעת שהקובע בזה יהיו דווקא המועצת הרשמית. יש הרבה גדולים מחוץ למועצת, ומוכרחים לשמוע גם את דעתם בעניין.

אני אומר דבר אחד, כל ספרדי, יעשה מה שהרב שלו אומר. ואם הוא אומר מועצת, אז לא רק שהוא לא כפוף למועצת, יש מכתב מהרב מטשעבין שאסור לאגודת ישראל לעשות לפי המועצת נגד דעת רוב חכמים שאינם חברים במועצת. ויותר מזה כותב הרב מטשעבין, שאם לא ישמעו לו להביא לאסיפות החשובות גם את שאר הרבנים - והוא מונה רשימה ארוכה של רבנים שאינם במועצת, שהם חשובים מאוד - הוא לא יבוא להשתתף במועצת.

יגיד לך יהודי, אני הרב אלבז החזיר אותי בתשובה. אני רוצה מה שהרב אלבז אומר. הרב אלבז נגיד לא יודע מה הוא אומר.

מה שאומר הרב אלבז, אני לא יכול לדעת כי כולם יודעים שקשה מאוד לדעת מהי דעתם האמיתית של רבני המועצת. לדוגמה ממרן הראשון לציון הרב יצחק יוסף שליט"א יצאו מכתבים לפה, מכתבים לשם. אני עצמי, שמעתי, רק בשבועות האחרונים, מרבים מהתלמידים שלו הקרובים, שנמצאים על ידו, שהוא אומר וחוזר ואומר יום יום: שהוא במיליארד אחוז נגד החוק.

כל המכתבים שהוא כותב זה באילוצים שאין לו כוח להתמודד. באים, מספרים לי, הם אומרים את השמות, אני פה אני לא רוצה להגיד את השמות, אבל אומרים שמות של אנשים שבאים ללחוץ אותו, שוב ושוב ושוב, מבזבזים לו את הזמן שלו במשך שעות, מוציאים אותו מהכלים.

מה הם לוחצים, שיכתוב מכתב שיתמוך בחוק?

לא לתמוך בחוק, אלא לתמוך בוועדת הרבנים, בחברי הכנסת שהולכים לפי ועדת הרבנים שהם יחליטו והוא יודע שהם בעד החוק. הוא עצמו הכי חזק נגד החוק. אפילו אם הוא יבוא לפה עכשיו ויגיד לך בשידור שהוא בעד החוק, אז תדע שזה לא נכון. אני אומר את זה במיליון אחוז, לא 100%, לא שבועה חס ושלום, אבל זה בוודאי, מתוך שיחות עם תלמידים רבים מאוד שלו שאומרים לי את זה יום יום. באים אליי לחדר פה בכותל המערבי, אנשים נאמנים שאני מכיר אותם שהם שנים על ידו. שמעידים בפניי שהוא אומר את זה שוב ושוב ושוב ושוב, שהוא מתנגד לחוק.

ואם הוא יגיד לי בפרהסיה שהוא תומך בחוק...

זה 100% שהוא נגד החוק, כן. שהוא נגד החוק, הוא אמר את זה עשרות פעמים לאנשים הכי קרובים, שהוא מתנגד בכל תוקף לחוק. וכל מה שמוציאים ממנו דברים כאילו לא כך, זה בעל כורחו. הוא אומר את זה עשרות פעמים לאנשים הכי קרובים אליו.

שאלה אחרונה, הרב, מחילה שאני לוחץ ומקשה אבל אני פשוט גם אני מבולבל. מה אנחנו עושים כציבור, אם אנחנו מקבלים הוראה כזו, הואיל וגדולי התורה הגר"ד דוב לנדו והגר"ר משה הלל הירש ועוד פסקו כך, האם אנחנו נקבל את הוראתם לגבינו?

זוהי דעת מיעוט בספרדים. זה דעת מיעוט, תלך לפי הרוב.

או לפי הרב שלך, אתה יודע, בוא נגיד, כל אחד יעשה מה שהרב שלו אומר לו. אז ממילא הרוב הולכים לפי הרוב.

יבוא השואל וישאל, שהמתנגדים לחוק משאירים את הבחורים במצב שהם הם לא מוגדרים וללא הסדר חוקי באם ימשיכו שלא להתייצב?

זו אינה ההוראה שלי, כיצד לנהוג. יש את הרב משה צדקה, יש הרב נהרי הרב שמואלי, ושאר כל הרבנים שמתנגדים, וצריך לנהוג כפי שיורו לעשות.

דעתם של רוב הרבנים שאסור להצביע בעד החוק הזה. אין שום תוקף בלעדי למושג 'מועצת החכמים' או 'מועצת הגדולים'. הרי בעצרת התפילה הגדולה של מאות אלפים, היה במרפסת הגדולה עשרות רבנים ספרדים שבאו שם רק להביע שהם נגד החוק

הייתי שם | טור אישי:

עצרת המיליון

זה נפל עלי כרעם ביום בהיר. השמועות הסתובבו ולא נתנו מנוח. רשויות הצבא הניחו את ידיהם על בחור ישיבה נזר הבריאה, איש לא האמין כי במדינת ישראל – מדינה המתימרת לייצג את העם היהודי, מטילה בן ישיבה לכלא על רצונו להישאר חרדי, ועל עמידתו האיתנה שלא לילך לצבא כהוראת כל גדולי התורה.

זה בא לאחר הרדיפה המתמשכת נגד עולם התורה, ע"י סנקציות ושלילת תקציבים לישיבות הקדושות, אולם לכזו רמה אף אחד לא חלם שיגיעו, הזעזוע שכולנו קיבלנו תבע מאיתנו לעשות משהו. לא יכולנו לשתוק. גדולי התורה ומנהיגי העדה החדירו בכולנו את צורך השעה, והורו על קיום עצרת מחאה וזעקה ברחובה של עיר כנגד השלטונות.

בבואי לעצרת הרגשתי היטב בכל רמ"ח איברי, את אחת התכונות המיוחדות אצל העם היהודי האמון על מאמר חז"ל "כל ישראל ערבים זה לזה", שבכל מקרה של צרה יעמדו זה לצד זה בלב אחד – כתמר זה שאין לו אלא לב אחד.

יום חמישי ח' חשון תשפ"ו, יום שלא אשכח זמן רב.

היה זה יום מכונן יום שבו הציבור החרדי בארץ הקודש התלכד יחד בעצרת זעקה אשר לא נראתה כמוה בתולדות האומה, עצרת שכל כולה אחדות דעות ותחושה של שותפות גורל.

פגשתי שם את ידידי משנות הישיבה הגדולה, כמו גם את הגבאי של השטיבל החסידי שעל יד ביתי. מי לא יגיע לעצרת מרוממת כזו. זקן ישיש אשר חכמתו ניכרת על פניו מתלווה לצורב צעיר הישוב תדיר בבית ה', אברך חסידי השקוע כולו בעבודת ד' יחד עם שאר עמך בית ישראל, באו כולם בחזית משותפת נגד הקמים על עולם התורה, והשמיעו יחד בקול חד וברור כי נצח ישראל לא ישקר ואמונתנו תשאר בלבנו לעד!

ראיתי את התפילות והזעקות שנחצבו מקירות ליבו של כל אחד ואחד, את המסרים העוצמתיים שנתלו על מרפסות הבתים ואף הונפו על ידי המשתתפים. המסרים הדהדו שם בכל עוז ולא נתנו לאף אחד להטיל ספק ברוח עם הקודש ובעוצמתו. המראה של גדולי ומאורי הדור אשר טרחו להשתתף בעצרת האדירה, הטביע חותם על כל המשתתפים ונסך בהם גאוות יחידה השמורה לאנשים הצועדים לאור האמת.

חשתי בוז תהומי לצוררי התורה על הרדיפה הנפשעת, ההכרה הפשוטה כי "כל כלי שיוצר עלייך בודאי לא יצלח" ואין בכל איום שהוא סיבה לנטוש את אמונת אבותינו, התחזקה אצל כולנו. לא היה שם אחד שלא היה נחרץ בדעתו כי אסור להסכים אפילו על יהודי חרדי אחד שילך לצבא אשר כידוע כל באיו לא ישובון, וכי כל פשרה תמיט חורבן על הציבור החרדי, כל הסכמה שהיא תקעקע את חומות היהדות החרדית, כפי שקיבלנו מרבותינו נוחם עדן. וביצור החומות והגבהתן הרי הן יסוד וסוד קיום הציבור החרדי בארץ הקודש.

האש בעיניים ניכרה על כל משתתפי העצרת, יצאנו משם עם תחושה שבקרב הקשה הזה – הציבור החרדי יצא מנצח, וכי ההבטחה שלא תשכח התורה מישראל קיימת לעד. רודפי התורה ינחלו כישלון חרוץ ויצאו כשידם על התחתונה!

כולנו ידענו שאף אחד לא ישאר לבד, וכל בחור שיעצר על ידי הצבא על סירובו להתגייס יזכה למלוא התמיכה והגב הציבורי.

העובדה שארגוני הסייע שהוקמו על ידי מרנן ורבנן עומדים הכן לסייע לכל בחור שהוא, ולא ינטשו אף אחד מאחור, הובעה באופן הנחרץ ביותר לכל צעירי האומה שהשתתפו בעצרת.

העצרת ליכדה את כולנו וחיזקה בנו את ההרגשה הברורה שכולנו עבדי ה', האברך מקרית ספר עם הגוראי מערד, הדיין הספרדי מירושלים בצוותא חדא עם היהודי החסידי מביתר. כולם נתקבצו ובאו לזעוק יחד מנהמת ליבם "בנים אנחנו לד' אלוקינו", ובמקרה שיעצרו בחור ישיבה מרמת גן או מבאר שבע, מרכסים או ממיצד, אף אחד לא יאמר לעצמו את הטענה המגוחכת אשר נשמעת בשולי המחנה "זה לא נוגע אלי... זה לא מאנ"ש", כי אם בנים אנחנו – אז אחים אנחנו, וכשרודפים את אחי – רודפים אותי.

לכולנו היה ברור, שבאם ימשיך המצב המחפיר וימשיכו להתנכל לציבור החרדי באכזריות, לא ננוח ולא נשקוט. ידענו כולנו שהעצרת היא לא סוף פסוק, והמאבק נגד צוררי היהדות החרדית ימשיך בכל הכח, ובכל עת אשר יהא צורך נצא לזעוק ברחובה של עיר את הכאב ואת המחאה. כשכואב צועקים!

הציבור החרדי ימשיך להאבק על קיומו בכל כוחו, לא יכנע ולא ירתע מהקמים עליו לכלותו, וימשיך להילחם את מלחמת ההישרדות של הציבור החרדי.

בחורי ישיבה או פועלים סינים

רבות דובר על חוק ביסמוט והשלכותיו הנוראיות על עולם הישיבות ובחורי החמד. בכתבה זו נעסוק באחד הכלים המרכזיים ליישום החוק ותכליתו - שילוב בחורי הישיבה בכור ההיתוך הצהל"י היל"ת | המאמר נכתב על ידי אחד מראשי הישיבות הגדולות החפץ בעילום שמו ממבט עיניו | גזירת הפיקוח בישיבות - מה צפוי להתרחש?

מטרת הפיקוח

הפיקוח נועד לתת מענה לביצוע החוק בפועל. והיינו מכיון שבסיס החוק ועיקרו הוא מילוי היעדים, והרי כבר הוכח שהיעדים אינם מתמלאים למרות האיומים של ביטול התקציבים ושאר סנקציות, אם כן, מצידם בהכרח יש להפעיל מנגנון פיקוח אשר עיקרו מופנה כלפי כל יחיד ויחיד, וגם כלפי הנהלת הישיבה המדווחת על כל אחד ואחד, ובזה, ורק בזה החוק "יקבל שיניים".

אופי הפיקוח הנהוג עד כה עד היום לא היה "חובה" מצד החוק לעקוב ולפקח אחר בני הישיבות. וכמו כן גם הפיקוח מעולם לא היה מול התלמיד ישירות, אלא פיקוח כוללני ושטחי ביותר, ורק לעיתים נדירות יחסית היו באים להציץ בהיכל הישיבה ויוצאים בזה ידי חובה. נמצא שלא היה בפועל שום מנגנון פיקוח אמיתית תדירי וישיר מול הבחור עצמו. ואכן משום כך, כל הנפקת צווי הגיוס והחלת דיני עריקות, היו עד עכשיו רק מול כלל הציבור "כולו" יחדיו, מה שגרם מניעה לבצע בפועל עונשי מאסר קולקטיביים לשמונים אלף עריקים. ובנוסף נמנע מהם להשית עונש מאסר על יחידים ללכדם לאור היום, מאחר שמאחורי כל אסיר יש "גב" של ציבור ענק המרגיש כולו מאוים יחדיו, דבר שיבא לתסיסה ציבורית בלתי נשלטת, ובנוסף גם לא יוביל לתכלית של גיוס בפועל מפני שכאשר היחיד מרגיש וחש שהוא חלק בלתי נפרד מציבור ענק המסרב מטעמים דתיים שלא להתגייס, גם הוא באופן יחידי נחוש וחזק דיו שלא להישבר ולילך לרעות בשדות זרים, לצד ה'גב' הציבורי הפעיל והתוסס של המערכה הציבורית, דבר מחזק מאוד את האמת הפנימית של הבחור.

אופי הפיקוח ותנועת המלקחיים - שבחוק ביסמוט

והנה דוקא משום כך נתחכמו לרעה זוממי החוק המוצע, לפעול בשני מהלכים יחדיו ובתנועת מלקחיים, במטרה ללפות בכך את "קרבנותיהם".

האחת, לייצר "הפרד ומשול", דהיינו לגרום לבודד כל יחיד ויחיד משאר בני הקהילה, זאת על ידי חוק הדיחוי החדש שמצד אחד פוטר את כלל הציבור. ומאידך מייצר תהליך פיקוח פרטני קפדני וישיר כנגד כל בחור, באופן שיוביל ברבות הזמן לסיבוך ושלילת דיחויים מאלפי בחורים, כל אחד כיחידי בפני עצמו, באופן שיאלצו הבחורים שיסובכו להתמודד "לבדם" מול שלילת הדיחוי, העריקות ושאר מנגנוני הלחץ שהצבא יפעיל עליהם כדי לגייסם, תוך ידיעה שאין להם את הגב הציבורי האיתן הקיים כעת. נמצא שכל יחיד ימצא את עצמו לבדו מול מנגנון של מדינה שלמה!!!

והשנית, שהיות וכל יחיד ויחיד ילכד "באשמתו" מאחר והחסיר בשעת הביקורת [למרות האזהרות שינופקו מטעם הנהלת כל ישיבה וישיבה בצל המצב בחדש שאחר החוק], נמצא שהוא לבדו כביכול ה"אשם", ועם נקיפות הלב הללו הוא רחוק מלהרגיש חזק, וכל שכן שיהיה קשה לתת לו גב ציבורי אחרי שהוא "הבחור האשם" שגם הזיק לעצמו, ולא חש להיזק הציבורי ולחילול השם.

ובנוסף ניתן להניח בוודאות, שראשי הישיבות לא יוכלו לתת שום גיבוי לאותו תלמיד שלא נכח בזמן ביקורות הפתע, וכביכול לא סר לאזהרת הישיבה. וזאת כדי שתלמידים אחרים לא "יתרשלו" ויעשו כמוהו.

השלכות אופי הפיקוח הקפדני שבחוק

נמצא, מאחר ששני מציאויות אלו יהיו מנת חלקם של כל אלפי היחידים שיסתבכו בביקורות הקפדניות המחויבות בחוק החדש, ודאי שכל יחיד שיסתבך ימצא את עצמו בניסיון קשה מנשוא.

הדרך להישבר ולהתגייס תהיה קצרה משניתן כעת להעלות על הדעת. בפרט אם יווצר תקדים חברתי של אחרים שכבר התגייסו, כפי שנראה צפוי.

וכל זה ברור לחלוטין לכל הקרובים לעולמם של הבחורים ומצויים איתם בלבטיהם, ואף מי שאינו מכיר זאת מקרוב ממש, הרי דעת נקל לנבון שזוהי האמת שהמציאות מוכיחה.

התחייבות בלתי מציאותית - "הטיפשות"

אך עדיין את העיקר עוד לא כתבנו, שהרי מספר השעות שבהם צריך כל תלמיד ותלמיד ללמוד ולהיות נוכח בבית המדרש בישיבה, הם 45 שעות לשבוע. ושעות אלו צריכות להיות מתוחמות דווקא לזמנים מסוימים. דהיינו, לסדר א' וסדר ב' צריכים ארבע שעות נוכחות בכל סדר, כלומר שמונה שעות לב' הסדרים, וביחס לסדר ג', המדינה מסכימה על שעה אחת בלבד.

בדרך כלל הישיבות דיווחו עד היום, על שעות הבוקר מהשעה 9:00 עד השעה 13:00. וביחס לשעות הלימוד אחה"צ דיווחו על שעה 15:00 עד השעה 19:00. והרי ידוע לכל, שבשום מקום אין "סדר" מתחיל בשעה 9:00 בבוקר, ולא ב15:00 בצהרים. וכן המציאות ידועה שגם תחילת הסדרים אינם מתחילים באופן מלא מיד בשעה היעודה, וברוב המקומות בין חצי שעה לשעה לוקח עד שכולם מגיעים לתחילת הסדר.

והנה כאשר יבואו המפקחים לישיבה בשעה 9:15 בבוקר או אפי' בשעה 9:45, או בצהרים בשעה 16:15 או אפי' 16:45 - כמה רבים וטובים עדיין לא יגיעו, ואחר חיסור פעמיים ישלל מהם הדיחוי ויפלו ברשתם.

ומה עוד שכבר ידוע שימי חמישי וראשון יש בהם חולשה גדולה, וכן בסופי זמן וכיו"ב.

ועוד מעל הכל כמעט אין מציאות אמיתית שהישיבות יהיו מלאות במאה אחוז של התלמידים [והדבר הוכח לאורך עשרות שנים בביקורת של משרד הדתות שאף ישיבה לא מצליחה לסיים את הביקורת מבלי חסרים, ובממוצע בין 10% -15% היו חסרים תמיד!!! וגם זאת לאחר מאמצים מרובים של הנהלת המוסד לייצר עירנות מירבית בנושא וכו'].

התחייבות בלתי מציאותית - "הרשעות"

וזאת למודעי, שבוודאי לא יתכן לעשות חוק דרקוני שכזה שהוא כנגד אורחא דארעא, ואחר כך להטיל את כובד האחריות על אותו תלמיד צעיר - בגיל הטיפש עשרה - ולנסות להיפטר בדין, ולרחוץ כביכול בניקיון כפיים ולומר בהצטדקות שהתלמיד אשם...!

והכל יודעים, שבכל העולם כולו, רק סינים במפעל סיני נמצאים במאה אחוז של ימי עבודה, ומעבר לזה כל מילה מיותרת.

מה שצפוי לקרות בישיבות, זהו טירוף מערכות מוחלט!!! נקל לשער כי יווצר מתח עצום בין בחורים להנהלת הישיבה ורבניה, בין ההורים והתלמידים ורבותיהם. האשמות ההדדיות ומצב בלתי נסבל, שאחריתו מי ישורנו.

נצייר מעט את כל המצב הביש הצפוי, ראשי ישיבות יסרבו לרשום תלמידים שאינם מסוגלים לחיות במשמעת קפדנית, ואף שהם בחורים טובים ומצוינים ועדיים לגדולות, וכן בחורים שכבר נרשמו ברשימות תלמידי הישיבה ומשום מה לא נוכחו בביקורת, וסיכנו את הישיבה ואת ראש הישיבה [בקנס גבוה ובפלילים של 5 שנות מאסר], ראש הישיבה יתמלא עליהם בחרון אף, והתלמידים וחבריהם יצעקו מנגד חמס, וכך יווצרו בכל ישיבות מעגלים של זעם פנימי והאשמות הדדיות בין הרבנים לתלמידיהם. במקום אווירת הלימוד הראויה מתוך אהבה ונחת רוח, שמחה ושלוות הנפש, יתמלאו כולם במרירות וכעס, זריקת אבן אחר הנופל, המעטת ספסלי בית המדרש, ובמקרים לא רחוקים עלול הדבר להגיע עד לכדי מסירה או סיוע בעקיפין לגיוס רח"ל, וההמשך מובן לכל אחד!!!

בעייה חמורה נוספת:

בנוסף לכל המצב הביש הנורא הלזה, הרי שגם הנהלת כל ישיבה וישיבה, מעתה לעולם לא תוכל להעניש בחור ע"י שילוחו לביתו למספר ימים, שהרי בזאת היא מעמידה את התלמיד בסכנת גיוס ומאסר.

המענה לטיעון - "תמיד היו ביקורות והסתדרנו"

שאלה: האם ניתן לסמוך על טיעון שתמיד היו ביקורות כאלו והסתדרנו איתם?

תשובה: שאלה זו מעוקרת ביסודה, והיא מעשה תרמית. היא שייכת אך ורק לאנשים שמאזני מרמה בפיהם!!!

א. עד היום מצד משרד הביטחון לא היה כתוב בחוק "חובת" ביקורת, והחוק החדש "מחייב" את משרד הביטחון לבצע ביקורת קפדני ופולשני בכל ישיבה וישיבה - ארבע פעמים בשנה!

ב. הביקורת עד היום התבצעה מול כלל הישיבה והנהלתה, באופן שטחי מאוד, אכן בביקורת זו של החוק החדש הביקורת מופנית בדקדקנות מול כל בחור ובחור.

ג. מי שאומר שהמבקרים והמפקחים הם יהיו חברים שלנו, הוא מתלוצץ בקלות דעת מחפירה מול הדברים החמורים ביותר, כי הרי אין שליטה על זה כידוע...

ד. סוף דבר בוודאי לא נוכל להקל ראש "בתירוצים" ילדותיים מכל סוג שהוא, בפרט בנושא זה שהוא ליבת החוק וה"שיניים" שהחוק מציב למימוש היעדים, ובפרט שהדבר נוגע לכל החיים הרוחניים של אלפי נפשות רבות, ולכל קיום הישיבות.

למותר לציין שבאם ניטול מן הישיבות את "כלי הענישה" יתרבו הפרצות, וחוסר המשמעת תפגע לגמרי, והתפקוד הכללי בישיבה יקרוס לחלוטין [כל מי שנמצא בשטח יודע עד כמה זה אמת לאמיתה].

בהיבט ציבורי - מה צפוי לקרות בציבור החרדי במידה ויהיו כאלו שיסכימו לחוק?

שאלה: האם מצב זה יכול להתקיים לאורך ימים?

תשובה: בוודאי שלא, זהו מצב של טירוף מערכות מוחלט!!! ראשית, ניקח לדוגמא את הישיבות המיועדות לבחורים מתמודדים שבוודאי יספו נזק קשה בתכלית. מלבד זאת, אף בשאר הישיבות, מן הסתם תהיינה ישיבות שיקרסו מהר ויהיו ישיבות שיקח להם יותר זמן לקרוס, אבל הצד השוה בכולם שכל הישיבות ילחמו ויאבקו על עצם קיומם הנורמאלי, ויחפשו דרכים כיצד לשרוד, ואצל רבים מהם תהיה הדרך מיושרת להתנתק לגמרי מענייני זכויות הדיחוי ויתארגנו יחדיו לא להתייצב וללכת בגאון ובצוותא יחידו אל מול סכנת הכלא ובודאי שהרבה מן הקהילות החסידיות [ובפרט שהם מתנגדים כיום לחוק!], ובכך יצטרפו אליהם גם ישיבות ספרדיות, וכן ישיבות בינוניות וחלשות, ויהיו יחדיו לקהל גדול המורד בחוק.

למותר לציין שדבר זה יהיה סיבה גדולה שכלל הציבור החרדי לא יוכל לעמוד ביעדים, וממילא החוק כולו יקרוס אל עצמו, ולא ישאר אלא הסנקציות הדרקוניות, וכל זה חורבן שישאיר כעס ומרירות רבה.

וסביר להניח שתתעורר מחדש מחלוקת נוראה בתוך הציבור מסביב להחלטה על החוק ותוצאותיו וזה יצא מכלל שליטה, ואלו יאשימו את אלו, ותתרבה המהומה והשנאה יותר ממה שהיה לפני כעשר שנים. וד"ל.

ולסיכום:

דעת נקל לנבון שלפני שהולכים לחוק מהפכני ודרקוני שכזה שמותנה בעמידת הציבור ביעדים, צריך טוב טוב לברר ולדעת האם הוא לא יגרום לאיבוד נפשות רבות, להרס הישיבות, ואם הציבור יוכל בכלל לחיות איתו. באם לא, היעדרו טוב ממציאותו ויפה שעה אחת קודם. כי הוא רב המהומה, ורבים רבים יכשלו בו, וירבה המחלוקת וחילול השם, ותהי הפרצה בעם ה', כי לא שייך לעשות חוק שנוגע אישית לכל אחד, ולכל הציבור, מבלי שהציבור כולו על כל מנהיגיו יחדיו ירצו זאת ויהיו מוכנים להשלכותיו.

בס"ד

"זעקת התורה"

חשון תשפ"ו

קריאה מראשי הישיבות לבני הישיבות ועולם התורה

עם ישראל, עם ד', עם שזכה להיות חלק ד' ונחלתו, אינו ירא לא מן הרכב ולא מן הסוסים. עם נבון וחכם נחוש וברור בדעתו כי כל מסלולי הגיוס הקיימים כיום, וכל אלו שיקומו אחריהם תחת שלטון אחינו שלא זכו לטעום כי טוב ד', יש בהם סכנה לכל היהדות, וכפי שהורו כל רבותינו גדולי ישראל מכל העדות והחוגים, מרן הגראי"ל שטינמן זצ"ל אמר לשואל שלא זכה להיות חלקו בתורה, שאם ילך לשם ייצא ממנו גוי גמור, ואף העלה את דעתו כן במפורש במכתבו בכתי"ק להגר"ד סגל שליט"א גם במסלולים הנקראים חרדים, ומקובלנו מרבותינו שצריך מסירות נפש על זה, כי אחרי **שכל חרדי שהולך לצבא, בכל המסלולים ללא יוצא מן הכלל, אינו יוצא משם כפי שנכנס, גם אם נשאר שומר שבת ומצוות,** השינוי בשיעור שבבחירת חיי אמת חיי נצח כרצונו יתב' דינו מוכרע על פרידה מחיי שעה (עוה"ז) כאלו, [בפומבי כלפי הרשויות ולפי כוח השגת דלת העם, בפרט כשהי' חוק, השיח הרווח מגדו"י בלומדי תורה].

וכאשר נכנסו למצב של מלחמה בד' ובתורתו, פשיטא שכל עריק מצבא ד' לצד הלוחם בד' ובתורתו, זהו חילול ד' גדול ומרד במלכות הבורא יתב', והוא בפרהסיא שדינו פסוק בשו"ע יו"ד סי' קנ"ז

וחקוק בלב כל חייל בצבא ד', ואהבת את ד' וגו', וכפי שפי' חז"ל, וכמה התאוו לזכות לזה, כש"כ לדידן שאין כאן חשש מיתה כלל, אדרבא זהו הצלה ברו"ג, ליחיד ולכלל, הרי מפורש בתורה כי לולא נאמנותנו לד' ולתורתו, הארץ מקיאה אותנו, וגם הם חיים בזכותנו, תורה מגנא ומצלא, וכעניין שנאמר ונשאתי ל.. המקום בעבורם, וכבר אמר מרן הגרמ"ה הירש שליט"א (פורסם ביתד עש"ק ראה תשפ"ה)

שגם אלו שלא זכו שתורתם אומנותם

אסור לילך לכל מסלולי הגיוס גם אלו שייעדו לחרדים, ובכלל זה הוא מסלול הנקרא חשמונאים וכן קודקוד

וכל שום וחניכא דאית להו, ואין דרך לשנות את המצב

אם פלוני היום רוצה להיטיב, למחר נמלך, נחלף, או יבטלו אחר (גם פקודת מטכ"ל, מבטלו רמטכ"ל, שר, בג"ץ ועוד.)

גם הדברים ידועים שרבים מהנכנסים למסלול קודקוד הועברו בעל כרחם למסלולים אחרים גרועים יותר.

ועצם הזהות והמהות של הצבא בשלטונם, הוא זהות לאומית, ככל הגוים בית ישראל, והחוסה בכנפיהם מתחנך בניגוד כללי להשקפת וערכי התורה ובהכרח משתנה זהותו ומהותו, וזה דבר שלא ניתן לשינוי.

וכן הורו כל גדולי וחכמי בני ספרד במכתבם חורף תשפ"ד, ונשנו הדברים במכתבים ממועצת החכמים שליט"א,

שגם מי שלא זכה להיות במסגרת לימודים לא ילך לשום מסלול בצבא אף לא המכונה "חרדי".

וכן הורו מועצגה"ת אגו"י במכתבם ז' מרחשון תשע"ה ונשנו באסיפת מרנן גדולי האדמורי"ם אב תשפ"ה.

ועינינו רואות בקרב רבים מההולכים שמה, ששילמו במיטב חיי הנצח בהליכתם למסלולי הגיוס השונים.

וזו שמחתנו היותר גדולה על היותנו עם נאמן לד' לבדו, אין לנו מלך זולתו יתב', לא יוכלו לפתותנו ולא לכפותנו, כי אין אהבה כאהבת ד' ואין יראה כיראתו ואין שמחה כמסירת הלב והנפש לרצון הבורא יתב'.

אשרי דורנו שזכו לרבבות רבבות עמלי תורה כל ימי חייהם, מבחר מין האנושי, כדגים במים, אי אפשר לצייר חיות החיים, בלא לימוד תורת ד' להתענג בזיוה ולחיות עם נותן התורה, עמם דבוקים יחדיו כלל שומרי תורה ומצוות כדגים במים בנחלת עבדי ד' תחת מלכותו יתב' לבדו, לא נוכל לחיות בשלטון זדים.

יש להוסיף, כי בעת ניסיון מעצר, רבים מתאגדים יחד להגיע למקום כדי לתמוך להזדהות, והניסיון מורה שהללו מסתלקים מהמקום בראותם המון רב, וישנם קווים שהוקמו לזה בהנחיית גדולי ישראל שליט"א.

אשריך ישראל .. עם נושע בד', עם שכל תשוקתו לד' וכל חמדת ליבו ובשרו לא' חי וקיים, הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו, הוא מצילנו מיד גויי הארצות ומיד אחינו, ואליו ניחל להשיב כל בני אבותינו אברהם יצחק ויעקב לד' ולתורתו, ידעו כולם את ד' ישמרו את השבת וכל מצות ד'.

חיים מרדכי אוזבנד
עטרת שלמה

ירחמיאל אונגרישר
בית מדרש עליון

ברוך מרדכי אטינגר
כנסת יחזקאל

צבי יהודה אידלשטיין
אורחות תורה

נועם אלון
מיר ברכפלד

יצחק משה ארלנגר
מאור עיניים רחמסטיווקא

מנחם ארנסטר
הישיבה דויז'ניץ

זליג ברוורמן
הישיבה בלוד והישיבה דסדיגורא

משה ברזובסקי
הישיבה דסלונים

יצחק ברכה
עטרת יצחק

מנחם צבי ברלין
רבי חיים עוזר

חיים פרץ ברמן
פונביז'

איתמר גרבוז
אורחות תורה

ברוך דב דסקין
אורחות תורה

מאיר הייזלר
עמק התלמוד

יוסף משה דב הלברשטאם
הישיבה דצאנז, ואב"ד צאנז בארה"ב

מיכאל הלר
עץ חיים באבוב

אי"ש ויזמן
יסודות התורה

יסודות

דניאל ולפסון
נתיבות אביעזר

מיכל זילבר
ישיבת זוויהעל

אהרן חדד
שערי תבונה

אהרן טאוב
הישיבה דמודז'יץ

בצלאל טולידנו
זהר התורה

עובדיה יוסף
אהלי יוסף

אפרים כהן
משכנות התורה

ברוך צבי לב
יסודות התורה ת"א

גבריאל יוסף לוי
באר התורה

דוד לוי
פונביז'

חיים משה לוי
תפארת משולם זוסיא טשערנביל אלעד

מאיר לוריא
עץ חיים באבוב

בן ציון מוצפי
בני ציון

צמח מזוז
כסא רחמים

דוד מילר
פונביז'

חזקיהו מישקובסקי
אורחות תורה

חיים מן
באר התלמוד אלעד

שמעון הלוי נוביק
כנסת יצחק קרית ספר

נפתלי נוסבוים
חיי משה

אמנון סבאג
תפארת משה

יעקב סטפנסקי
תורה בתפארתה

מרדכי פולק
הישיבה דביאלא

יחיאל פישהוף
כנסת יצחק קרית ספר

יחיאל קלרמן
אורחות תורה

שלמה קנייבסקי
קרית מלך

יעקב הכהן קרפ
קרית מלך

צבי רבינוביץ
תפארת ישראל באיאן

צבי הירש שיינברג
מאור עיניים רחמסטריווקא

יוסף משה שניאורסון
ישיבת טשעבין

חיים צבי שפירא
הישיבה דבעלזא וראב"ד

יעקב תופיק אביעזרי
רב העיר ביתר
פורת יוסף

מסעוד בן שמעון
רב העיר בני ברק
אור אליצור

חיים ויס
רב העיר ביתר

יצחק אייזיק לנדא
רב העיר בני ברק

שבח רוזנבלט
רב העיר בני ברק

ישראל יעקב פינקוס
רב העיר אופקים

מאיר קסלר
רב העיר קרית ספר

הצוואה

צוואתו של הבחור שמואל ש. מבחירי עולם הישיבות ומגדולי המתמידים שנתלש מעולמה של תורה בידי סוחרי הנשמות ונסתלק בחטף לבית עולמו בתאונת דרכים טראגית לפני תקופה קצרה | בתקופת שירותו בצבא פירסם שמואל מסר זה - אותו הוא מבקש להעביר לכל אלו שעלולים לטעות ולצעוד באותה הדרך | את עדותו מסר לראש ישיבתו ולעסקנים

שלום, שמי שמואל ש. אני בחור ישיבה לשעבר מישיבת... בישיבה בה למדתי השקעתי את זמני בלימוד תורה, ושאיפתי הייתה ועודנה להיות גדול הדור.

הייתי כותב חידושי תורה, את שיעוריהם של ראש הישיבה והרמי"ם הייתי כותב בראשי פרקים ולאחר מכן בערב ובשעות בין הסדרים הייתי מעלה אותם על הכתב לצד כתיבת חבורות על הסוגיות הנלמדות. כך גם כתבתי חבורות על נושאים נוספים ככיבוד הורים ועוד.

כשקיבלתי את הזימון הראשון, התייצבתי בלשכת הגיוס לקבל את הדיחוי, הגעתי כבן תורה מובהק, לבוש בחליפה ובידי גמרא. שם פגשתי חייל חילוני, שתפקידו ככל הנראה היה לבחור בחורים שנראו מתאימים, לחדרו של ראש המדור.

ואכן שמעתי בקולו ונכנסתי לחדרו של ראש המדור, באותו זמן חשבתי שזה חלק מההליך השגרתי בכדי לחתום על הדיחוי. כשנכנסתי הוא התחיל לדבר איתי ולשאול שאלות - מאיפה אתה? וכדו' הוא גם טען בפני שהישיבה שלי אינה מוכרת, ושיש מכסה מוגבלת של דיחויים אותם ניתן להעניק לישיבה.

הוא ישב איתי ושכנע אותי תוך הפעלת לחץ, הוא הסביר לי שאם אני אתגייס החברותא שלי לא יצטרך להתגייס, החברותא שעמו למדתי היה הבחור ש. א. בחור קדוש, ולא הייתי מוכן לקחת את זה על עצמי שהוא יתגייס ובכך לאבד אותו.

כך גם הוא טען בפניי: מדוע בעצם אתה לא רוצה להתגייס? למה אתה באמת נגד?

אמרתי לו שני סיבות: הסיבה ראשונה היא שראש הישיבה לא מסכים, ואני עושה את מה שראש הישיבה אומר. הסיבה השנייה היא שבצבא לא לומדים באמת, אין שם זמנים שבהם באמת ניתן ללמוד.

והוא אמר לי: תראה אותי, אני קצין ומשרת בצה"ל כבר שבע-שמונה שנים, יש לי שלושה ארונות של ספרים, ואני לומד כל יום. הוא נעמד והראה לי גמרא, את המסכת הכי קדושה בעולם אצלי, הגמרא הכי יפה בעולם - מסכת יבמות. הקצין ישב איתי ולמד איתי קרוב לשעה, ובסיום הלימוד הוא אומר לי: תדע שגם בצבא יש לנו זמנים מסודרים ללמוד.

אחרי שלמדנו יחד, ולאחר ששמעתי ממנו שאם אמנע מגיוס זה יגרום לגיוס של החברותא שלי, פחדתי. אמרתי לו אני רוצה לחשוב על זה, אבוא פעם הבאה לדיחוי. הוא אמר לי: בסדר יש לך אופציה להגיש עכשיו ויתור על הדיחוי הנוכחי, ובעוד חודש ישלחו לך זימון אחר להגשת דיחוי, ועד אז תחשוב ע"ז ותתייעץ עם הראש ישיבה שלך.

וכך עשיתי, הגשתי לו את הוויתור הזה, מתוך ביטחון שזה לא באמת יסבך אותי, כפי שהוא אמר. חזרתי לישיבה ולמדתי עוד שנה בישיבה ובישיבה נוספת. עד ימי 'בין הזמנים' בהם חיילים פשוט באו אלי לבית ולקחו אותי בכפייה, ולמחרת כבר עליתי על מדים ושובצתי בצה"ל בנח"ל החרדי.

יחד עמי במחזור התגייסו עוד 450 בחורים, מתוכם אולי עשרה בחורים מישיבות הסדר, כל השאר היו בחורים

מישיבות טהורות לגמרי. מתוכם הכרתי באופן אישי עוד שניים מיבנה, בחורים שלמדו ב'אור ברוך' ו'דעת חיים', שהם גם כן ישיבות קדושות לגמרי, בלי לימודים נוספים ואינם ישיבות הסדר, ישיבות רגילות לגמרי.

בתהליך החיול עצמו, חייבו אותי להחליף את הכיפה. אמרו לי שזה חלק מהדיגום בצה"ל, להיות עם מדים ועם כיפה סרוגה. אי אפשר להיות איך שרוצים. אם אתה רוצה להיות עם כיפה, אתה יכול ללבוש כיפה סרוגה שחורה, אבל לא ניתן להיות עם כיפה שחורה רגילה.

המציאות בטירונות הייתה רחוקה מההבטחות של הקצין.

זמני התפילות והלימוד היו תלויים בלוח הזמנים הצבאי הצפוף ורק אם הספקנו את כל שאר הדברים בזמן נתנו לנו חצי שעה לתפילה, ואם לא הספקנו, לא נתנו לנו זמן להתפלל. וכן הקציבו שעתיים ללימוד, אם לא היה לו"ז אחר, ובימים שיש לו"ז, שזה רוב הימים באמת בצה"ל, לא יכולנו ללמוד.

בעיה גדולה נוספת עמה התמודדנו היתה, שנתנו לנו מדריכות כושר, על כל המשתמע מכך, שהתפקיד שלהם היה ללמד אותנו קרב מגע, תזונה נכונה, מה שלא מביא לדברים טובים.

מכשול נוסף עמו נאלצתי להתמודד, היה אמצעי תקשורת. הגעתי לשם עם טלפון כשר לגמרי - בלי הודעות, בלי שום דבר, טלפון מאושר מטעם 'ועדת הרבנים'. כבר בימים הראשונים, המפקד אמר לי: אתה חייב להיות נוכח בהודעות, חייב טלפון עם הודעות כדי שתוכל לשלוח לי כל יום חמישי שהגעת הביתה, ולהיות איתי באופן יומיומי, דבר שלא ניתן לעשות באמצעות שיחת טלפון, מכיוון שאסור להתקשר למפקד.

כעבור תקופה, כשהגענו לשבוע שטח, הוא כבר חייב אותי להיות עם טלפון עם תמונות כדי שאוכל לצלם לו תמונות בשטח של פצצות ושל מרכיבים של השטח עצמו, שזה חלק מהבחינה.

אני סירבתי להחזיק טלפון לא כשר. נאלצתי לקנות טלפון קטן פשוט עם הודעות, אבל סירבתי בכל תוקף לקנות טלפון חכם, אולם בשבוע שלאחר מכן הוא פשוט הביא לי ביד טלפון ואמר לי עובדה מוגמרת: זה הטלפון שלך מהיום, אני לא מוכן לראות אותך בלי הטלפון הזה. וזה הטלפון שיש לי עד היום, טלפון טמא.

בכל זמן הטירונות העבירו אותנו תהליך של 'שבירת הזהות', שאין לך זהות עצמית, אתה בעצם חייל בצה"ל, ומה שצה"ל אומר זה מה שאתה עושה. כשאתה מאבד את העצמיות שלך, אתה מרגיש כאילו אתה משועבד למפקד, מה שהמפקד שלך עושה זה מה שאתה עושה. ולראות מפקד שיום-יום מתנהג בצורה לא יהודית, כאחד הריקים ממש, מנבל פה, דברים שממש לא בשבילנו. העצמאות שלך נמחקת ואתה כבר נמשך אחריו ונופל לתוך זה, כי אתה כבר לא בעל זהות עצמית. ומה שהמפקד שלך עושה, גם אתה עושה.

ראש הישיבה הדריך אותנו ביום כיפור לפני שנתיים לעשות חשבון נפש כל ערב לפני השינה. באחד הערבים, עשיתי חשבון נפש כבכל יום, ופתאום נפל לי האסימון שעברתי את כל היום ולא הנחתי תפילין. ומה שבעיקר כאב לי לא היה עצם הדבר ששכחתי להניח תפילין, אלא איך זה יתכן שעברתי את היום בלי להרגיש את זה, איך יתכן שבמשך כל היום לא כאב לי ולא זכרתי שלא הנחתי תפילין.

סירבתי להמשיך ככה פשוט סירבתי. אמרתי למפקד שאני יותר לא נשאר פה. הוא שם אותי בשבוע 'ריתוק', תקופת עונש קטנה. אחרי שבוע שהוא ראה שאני לא נשבר, הוא לקח אותי למפקד הבסיס, וכדי לאיים עלי הוא אמר לי: אני יכול להוריד אותך לג'וב בקרבי, בבסיס שלנו, נצח יהודה. או שפשוט תעבור לבסיס חילוני.

'בחשבון הנפש' יום לפני זה כבר אמרתי לעצמי שאני פה לא נשאר. כך שהאיום לא הרתיע אותי ואמרתי לו: אין בעיה, אני מוכן ללכת למקום חילוני, כי הבנתי שהמסגרת ה'חרדית' היא אשליה.

מתוך ה-450 שהיו איתי במחזור, (נוריד מתוכם את העשרה בחורי ישיבות ההסדר, שהם לא נכללים ביחס) רובם ככולם מה-440 בחורים שהיו איתי נפלו . נשארנו אני ועוד אחד שהצלחנו להחזיק את עצמנו, וכיום גם הוא נפל. רובם המוחלט נפלו, והורידו את הסממן היהודי - הכיפות, כבר בחודש הראשון. מלבדנו אף אחד מהם לא הצליח להחזיק מעמד. עוברים שם על עיקרי התורה וג' עבירות חמורות. בזמן השירות נשארנו רק שנינו עם כיפות, והיום נשארתי לבדי עם כיפה, הוא כבר לא... כיום הוא כופר...

כל האחרים כולם חילונים. הורידו את הכיפות כבר אחרי חודש...

במהלך העדות נשמעו דברים על החמורות שבחמורות אשר תצלנה אזן משמוע, והושמטו מפאת כבוד הציבור הקדוש.

סליחה!

שמואל, אנחנו חייבים לבקש את סליחתך.

אתה באת, התחננת על נפשך, בכית על נשמתך הטהורה שהולכת ונפגמת.

נלחמת בכוחותיך הדלים את מלחמת התורה והאמונה למול כוחות אפלים שנאבקו בך.

רצית שנעזור לך, שנציל אותך מתהום הנשייה,

רצית להיות לפחות הניצול הבודד מתוך 440 חבריך בחורי הישיבות

אשר במו עיניך ראית כיצד בתוך זמן קצר הפכו לחילונים, ר"ל.

אמנם גם אנחנו, מנהלים מלחמה אל מול כוחות האופל,

רבים הם החללים הנופלים במלחמה קשה זו ומאבדים צלם אנוש.

אם היינו מתאמצים יותר, היינו מצילים אותך,

היינו יכולים לעשות עוד משהו למענך.

אך לא היינו מודעים לעומק השאול, לעוצמת כור ההיתוך.

קיווינו למענך שתשרוד,

לא הבנו, שתקווה כזו, היא תקוות שווא, כמו לחמם ברזל ב-1000 מעלות, ולקוות שלא יתעוות.

אולי היינו יכולים להציל אותך מהשירות בכור ההיתוך החילוני, ממנו כל כך רצית לברוח.

עכשיו כשאתה שם, קרוב לבורא עולם,

העתר על חבריך, שיחזרו כולם בתשובה.

העתר על הציבור החרדי כולו. בחורי הישיבות כולם.

שינצלו מהגזירה הנוראה, ולא יעוללו להם את שעוללו לך.

היה שלום. ותנוח בשלום על משכבך.

מתנצלים
מעומק לב
הציבור החרדי

מרן ראש הישיבה
הגרמ"צ ברגמן
שליט"א - זקן חברי מועצת גדולי התורה:

"אנחנו לא יכולים להסכים לזה. לא על חמישים אחוז וגם לא על אחוז אחד"

ראש ישיבת תפרח מרן הגאון רבי
אביעזר פילץ
שליט"א - חבר מועצת גדולי התורה:

"אני עצמי לא מבין את זה. אני לא יודע את הסברא למה לתמוך בחוק"

ראש ישיבת חברון מרן הגאון רבי
דוד כהן
שליט"א - חבר מועצת גדולי התורה:

"כלל ישראל נמצא בסכנת שמד כפשוטו, עומדים עלינו לכלותינו"

ראש ישיבת יד אהרן הגאון הגדול רבי
יהושע אייכנשטין
שליט"א:

"בחורים מרגישים שמוכרים אותם, הם מגיעים ובוכים: מוכרים אותנו"

ההשתתפות במעמד הרבבות חובת השעה